

ထွေး-နွဲ့စိုး (ဆရာမ)

ကဏ္ဍ

အိမ်

ဒုတိယ : ဗျတ်စနိကဝတ်

BURMESE
CLASSIC
COM

GRAPHIC DESIGN
WATZAR

အောင်မြင်-စာပေ

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၂၀၁၀၅၁၀၊ မျက်နှာခံခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၃၄၃၀၉၁၀

ထုတ်ဝေသူ

အိုကောလစဉ်၊အာကာအောင်၊အမှတ်(၁)၊အောင်ဘာလမ်း၊ကျောက်မြောင်း၊ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်နှင့်မျက်နှာပုံနှိပ်

အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်၊သုဝဏ္ဏ၊ရန်ကုန်မြို့။

ဖြန့်ချိရေး

အောင်မြင်စာပေ၊အမှတ်(၁)၊အောင်ဘာလေလမ်း၊တာမွေ၊ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ပထမအကြိမ်၊၂၀၁၀၊(နိုဝင်ဘာလ)၊

အုပ်စု(၅၀၀)၊(၂၀၀)ကျပ်။

BURMESE
CLASSIC

နှင်း ဒါ : မျှ ယ် စ နိ နက် ခ င် :

တက္ကသိုလ်ပညာရေးကိစ္စဖြင့် ဆုံးသွားသည့်ကာလတွင်...လက်ထပ်သော
ပြင်ပမှရသောကြောင့် ယေခိုင်ကတည်းက ဝါသနာရှိ စာမြစ်တွယ်နေခဲ့သော
ဇာတ်သဘင်လောကထဲသို့ ကျွန်တော်တွေ ခိုင်ခံ့မိရီ... သို့သော်..
လွယ်လွယ်ကူကူပင်ခွင့်ရခဲ့ခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ..

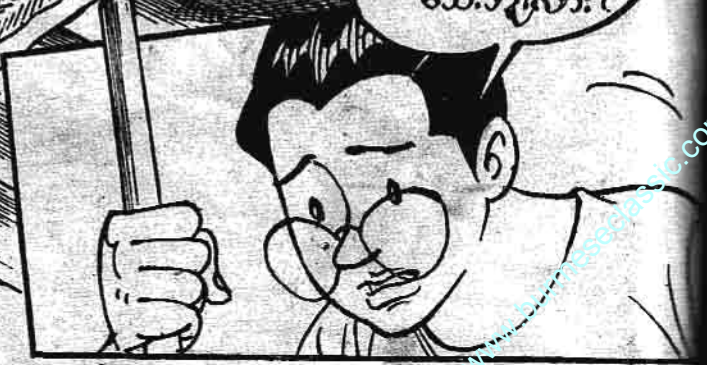

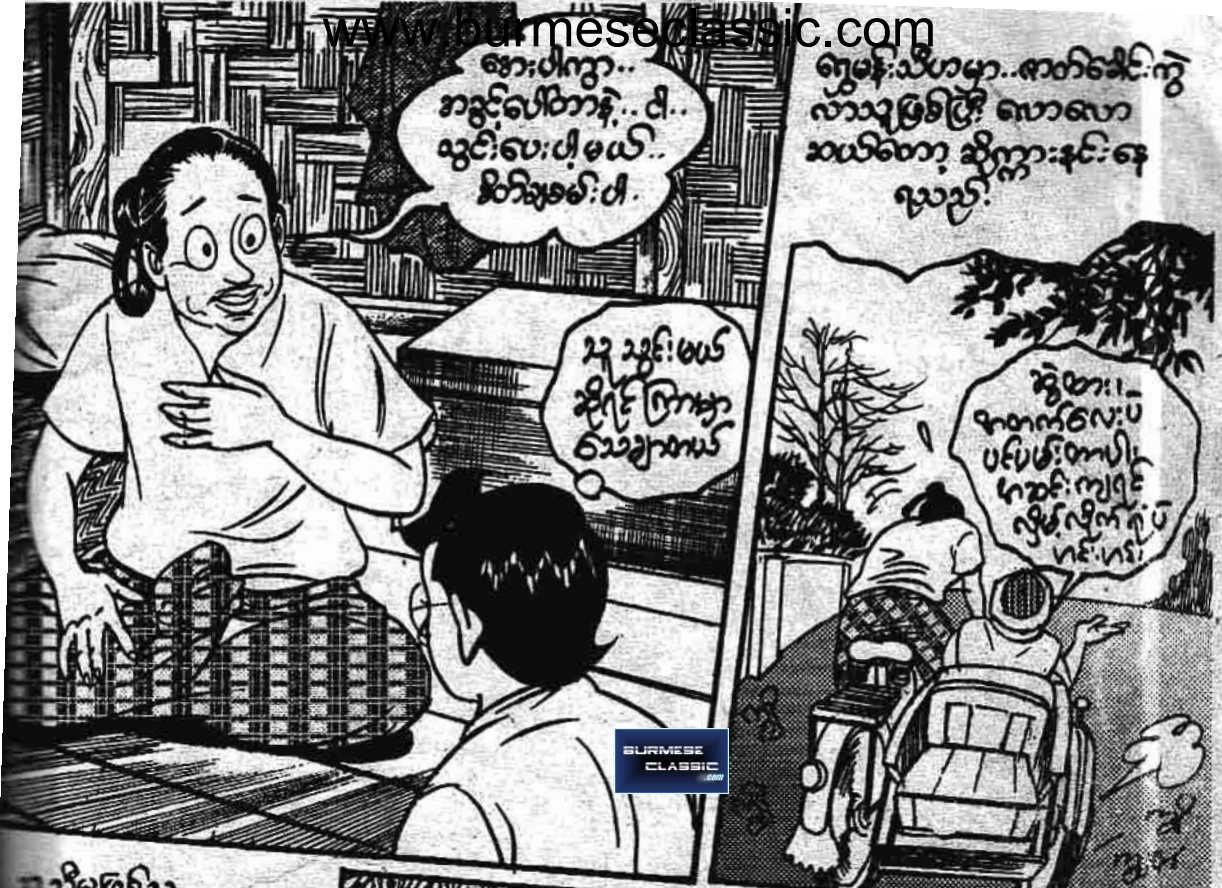
ဟေ့ဟေ့..
ဟေ့...ဟဲ
ဟဲ...ဟဲ
ဟေ့...

တစ်သက်မှာတစ်ခါ..
ဇာတ်သဘင်လောကထဲ
မဝင်ရောက်နိုင်မိ..ဇာသိ
မိတ်တွေ..ရွှေမျိုးသီဟထံ
ရေပူရေချမ်းကမ်းလှမ်း
ရင်း... ဇာခါနာခွင့်ကို
မျှော်လင့်နေခဲ့ရပါသတဲ့.

ဟေ့
ကိုယ့်နေရာလေး
ဖိုက်ဖိုလေးခမ်း
ကွာ..

ဘယ်နှစ်လဲ
ကိုယ့်ဟိဟ..ကျွန်တော်ကို
တစ်ဇာတ်ဇာတ်သွင်းလေး
ယေခိုင်တာ..ဇာသင်မပြေ
သေးဘူးလား..?

အေးပါကွာ..
အဖွင့်ပေါ်တာနဲ့.. ငါ..
သွင်းပေးပါမယ်..
စိတ်ချမ်းပါ.

ကျွန်းသိဟမာ.. အတိအကျ.. ကွဲ
လာသုဖြစ်ပြီ.. လောလော
သယ်တော့ ဆိုကွားနင်းနေ
ရသတဲ့.

သူ သွင်းမယ်
ဆိုရင် ကြာမှာ
သေချာသယ်

အိုဇား..
အတက်လေးပဲ
ပပ်ပမ်းတပ်ပါ
ကောင်းကျင့်
လွယ်လွယ်ကူကူပဲ
ကေးကေး

BURMESE
CLASSIC

သူ့မဖြစ်သူ..
အေးလျှင်မှာလည်း
အိမ်နီးက နာမည်ကြီး
အိမ်သမတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့
အိ.. ယခုမှာတော့
အိမ်မှာနေတာရသေးရော
အတွက်. အာပုံရောင်းရင်
အလကတံကို သပ်တင်းတင်
အိမ်ကိုင်နေရသတဲ့

လာနော်..
အိမ်ကလျှင်ရဲ့ အာပုံ
တားကြည့်ရင် အားရှိမယ်
အကြောင်းသိရင် ကောင်းစေ
ကောင်းစေလို့ဖြစ်သွား
နေမယ် ဟုန်းဟုန်း

ကိုယ့်ဆို
ပြန်ပြန်
အားမယ်ပါမယ်

ကိစ္စမှာ အိမ်မှာ
ကိုယ့်အတွက်
ကောင်းစေ
ပဲ

ဟိုဘာလုမင်း
ဆုကို မမြင်ဖူးလား
လွှဲနေမှာလေဟိ
တော်!

လဒ်နီ ကို
ခပ်ကျတော
တံ့၊ ခုန့်ဖျား

ဒီခဲလေးလေး
မီးတောက်က ဘုန်းကြီးပျံ
ပွဲခါတွက် ဟိုဘာလုမင်း
တို့မာဖွဲ့ကိုငှားသွား
သတိုး...

ကိသလိုမပြော
ရဘူးလေ.. နင်လည်း
ယမ်းသမတစ်ယောက်
လုပ်ခဲဖူးတဲ
တာကို..

မိမိမောင်မြေမ
 နားထောင်နေ
 ကြတာပါ

ဟင်၊
 ကိုကြီး...
 ဘာကြား!

BURMESE
 CLASSIC

မောင်မြေမ ကိုယ်တိုင်
 နားထောင်နေကြရင်း
 မောင်မြေမ ကိုယ်တိုင်
 နားထောင်နေကြရင်း
 မောင်မြေမ ကိုယ်တိုင်
 နားထောင်နေကြရင်း
 မောင်မြေမ ကိုယ်တိုင်
 နားထောင်နေကြရင်း

မိုးတောကွာမှာကလေး ဖိုဘွားလူမင်း
နာတ်သားမိဖွား မင်းသားလတ်ရှိသိမ်းသမ
လင်းမယား ခရီးကုန်ရလို့ ငါ့ကိုခိုကောက်
ငှားခိုင်းလို့ကတယ်ကွ.. ခပ်ဒီ မင်းတို့
မောင်မလို့ကလေးတို့... ငါ..
ခရီးကွယ်လာတာပဲ ရော့ ရော့
ဒီမှာ..

ကိုတို့
ကကောမလို့က
ဘူးလား...

ဟိ..ဟိ..သူ့နာတ်ထိကလွှာ
မိန်းမခိုးပေးသွားလို့...
ငါ့ကိုပါ ငှားလို့ကတယ်ကွ..
ဟိ..ဟိ.. ကြာရအေးလားရဲ့..

မင်းကလေး
ဟိ..ဟိ..
ဟိ..ဟိ..

BURMESE
CLASSIC

အိမ်...
ဖိုတောလူမင်းက
အခုမ်းအပေါက်ခွဲ
တယ်ခွဲ.

မင်းသား
မာပေါက်ခွဲ
တယ်ကွ.

အခုမ်း
ငါ့လူငယ်
တကွ.

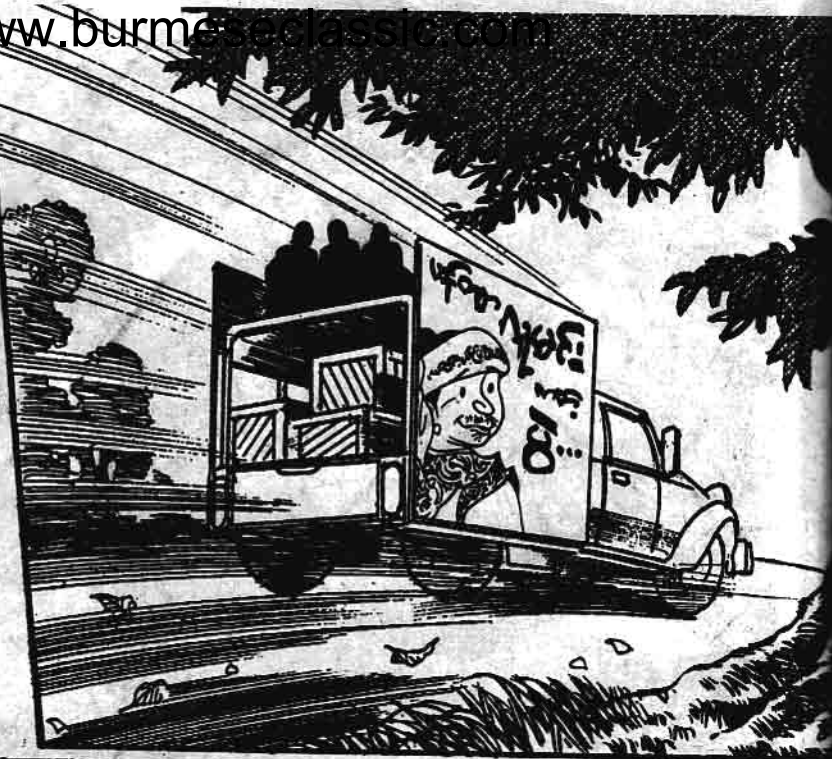
အင်း အိမ်တော
တူတိုတယ်. အိမ်မယ်
ဒီနှစ်ထဲမှာတော့ တစ်ခါ
အိမ်လို့ အပြောမခံကြ
ရသေးဘူး တဲ့.

အခု...
တယ်ဟုတ်
ပါလား...

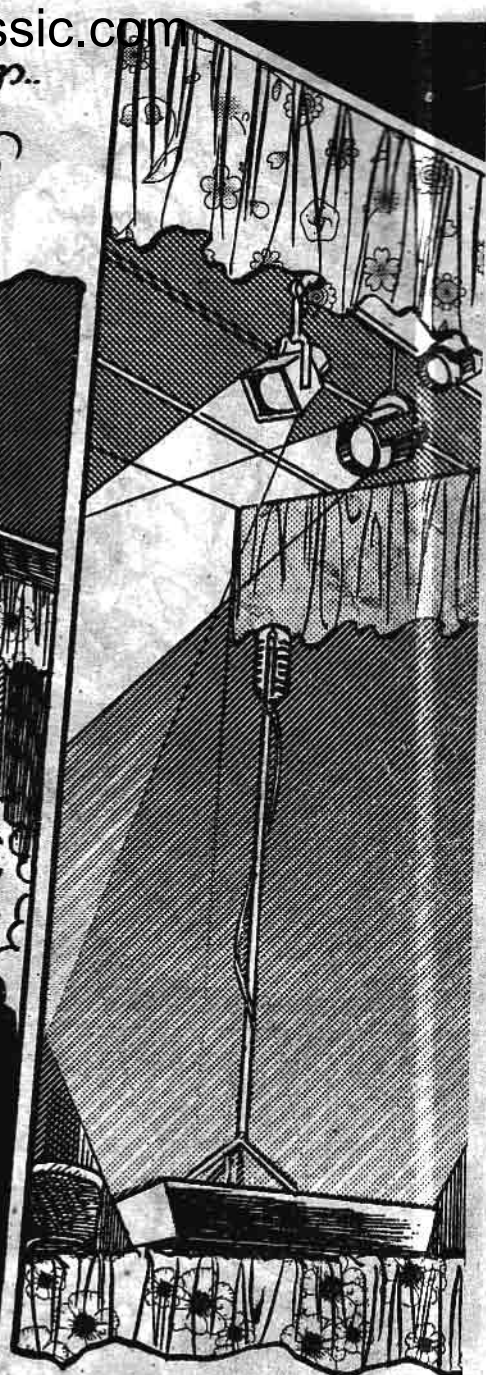

အေး...
တစ်ပွဲမှလည်းမက
ရသေးဘူး ကို
ဟီး ဟီး...

ရွှေမင်းသီတာတို့...
မောင်နှမအဆင်ပြေသွား
သလို... ကျွန်တော်လည်း
အလွမ်းသင့်ခဲ့ရ၏
ကျွန်တော်က... အတော်ပီ
မြန်မို့လည်းလိုက်သော...
ပန်တရလူမင်းကတ်
အဖွဲ့တွင်... မြကတ်...
အီလိုက်တာ... အရေးဆရာ
အဖွဲ့ ဝါထံခွင့်...
ရခဲ့သည့်...

ကိုးပါးစီ
ကိုးစုံစုံစုံ
ကိုးစုံစုံစုံ
ကိုးစုံစုံစုံ
ကိုးစုံစုံစုံ

ရှေ့ပိုင်းကဏ္ဍများဖော်ပြပြီးတော့၊
ပန်စားလွှမ်းကိုတစ်ခါတည်း
နာမည်ကြီးစောင်ရေးပေးထားလေ၊
ပြတော်မူလွှဲပြောကဏ္ဍပါ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်...
၈၇... ၆၈၈... ၈၉၉
၈၉၉... ၈၉၉...
တယ်ကွယ်

၈၈၈...
၈၉၉...
၈၉၉...

ငါ... ငါ...
တုဂ်ကိတက
ဟန်... ဟန်...

ကရင်း... ကရင်း... ပြဇာတ်ကစား
တက်လာသလို ပရိသတ်ကလည်း
ပြဇာတ်ထဲမှာ ချောပါလှေ့ကြပြီ...
ဇာတ်ဝင်ခန်းစာတွင် နယ်ပရေကက
ဆီဆီတွင်... ချောက်ထုကာ... ဆွဲ
တာဝန်ယူရလော... ရွာပြင်မှာ... ကြီး
ကွန်တော်ကို စာကွဲအညီ တောင်း
လာသည့်...

၈... ပွဲကြီး...
ငါ့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပါဠိကွ
ငါ့ဘယ်လို ဖြစ်လျောင်း
လို့... ရေတော့ဘူး...

ဟင်...
ဘာလဲ... ဘာဖြစ်
တာလဲ...

ငါ... ငါ...
စိတ်ကတက်ဆွင်...
ဘာ... မ... မရတော့
ဘူး ဟေ့ဟေ့...

ဟ... ငါ့...
ငါ့... ငါ့...
ကျွန်တော်က
....

ကောယိဆွဲဆောင်မပြောနိုင်တာကို
ထွက်ပြေးသွားလာ ခိုကြွယ်နေရာကို
ကွန်တို အရေလောယိဝင်ကုတ်
ရတာသတိ

တော်တော်နဲ့လေးစား
လှစေ့... အားချင်စေ့
အားပြီ... သနား...
ဖို့...

ကားဆွဲလျက်... အောက်ထု
လျက်... အောက်ကမ်း... အောက်
လျက်... အောက်ကမ်း... အောက်
တည်း... အောက်... အောက်...
အောက်... အောက်...

အောက်ထု... အောက်
လျက်... အောက်ကမ်း... အောက်
တည်း... အောက်... အောက်...
အောက်... အောက်...

အောက်ထု... အောက်
လျက်... အောက်ကမ်း... အောက်
တည်း... အောက်... အောက်...
အောက်... အောက်...

အောက်ထု... အောက်
လျက်... အောက်ကမ်း... အောက်
တည်း... အောက်... အောက်...
အောက်... အောက်...

ဟား...ဟား...ဟား
မင်းဘာတတ်နိုင်...
သေးလိသောကြာ၊ဟောနီ
သေနတ်ထဲမှာ ကျည်
စာပြည့်ရှိတယ်
ကွ!

ဓလုဉ်...ဓလုဉ်ပဲနီမှာ
ကျည်...ကျည်မှာ...
မိုးမသယ်သောက
နီ...ကလေးတွေ
နီ...

မင်းလို့
ကောင်မလေးကို ခွင့်
မပြုနိုင်ဘူးကွ...
သတ်မယ်၊ ဓား
သတ်မယ်
ကိစ္စကွ...

ပန်တရားလူမင်း၏ ဗိုလ်
ကို ဖြောင့်ရှက် ကွန်ဆာ
ဗောက်ခံရပြီးနားရ
ထုသော်လည်း ရေနံ
ဗောက်ခံရပြီးနားရ
မမြဲဉ်နှင့် ခဲ့ပါ... ဘာ
ပါးနားဖြင့် ပန်တရားလူ
လက်ခံပြုလိုက်ရာ သူ
နားလည်ဟန်ဖြင့် ဝှက်
သက်ထိန်းလိုက်သည့်

ဟိ ဟိ..
ကြောက်နေပြီလား..
သောကြာ.. ဒါက..
စာမေးသဘော
ပါကွ..!

စာသေ့..
တကယ်ပစ်မှာ..
ကိ...
သေ..ဝေ..
တော့...!

နောက်ထပ်မျှောက်မိတဲ့စာလုံး
ကလည်း သေသံမမြည်ပြန်ပါ။
ဟိဟိဟုလူမင်းက မျက်စိထောင့်
နီကြီးနှင့် ကွန်တောက်ကို
လှမ်းကြည့်ပြီး.. ပွဲခွင်ကို
ဆက်၍ထိန်းရပြန်၏..

တင်း...တင်း...

မကြောက်ပါနဲ့...မင်းကို
မသေခင်စိတ်ဆင်းရဲစရာက
မြောက်ကြည့်တာပါ။ အခုလို
မင်းအသားအသန်ကြောက်
နဲ့တော့မှ အခုသာခံပြီး
ဟီး...ဟီး...
ဟီး...!

ပွဲကြီးနဲ့ပဲ
ကောင်းတစ်ခုပါ
မထူး...သေးဘူး
နဲ့တုတ်ယှက်
ပျောက်ကုန်

မင်းသားက
ငွေစားစားစား
နဲ့သတ်
မောင်

ဟုတ်တယ်
မင်းသားက
သေချာတယ်

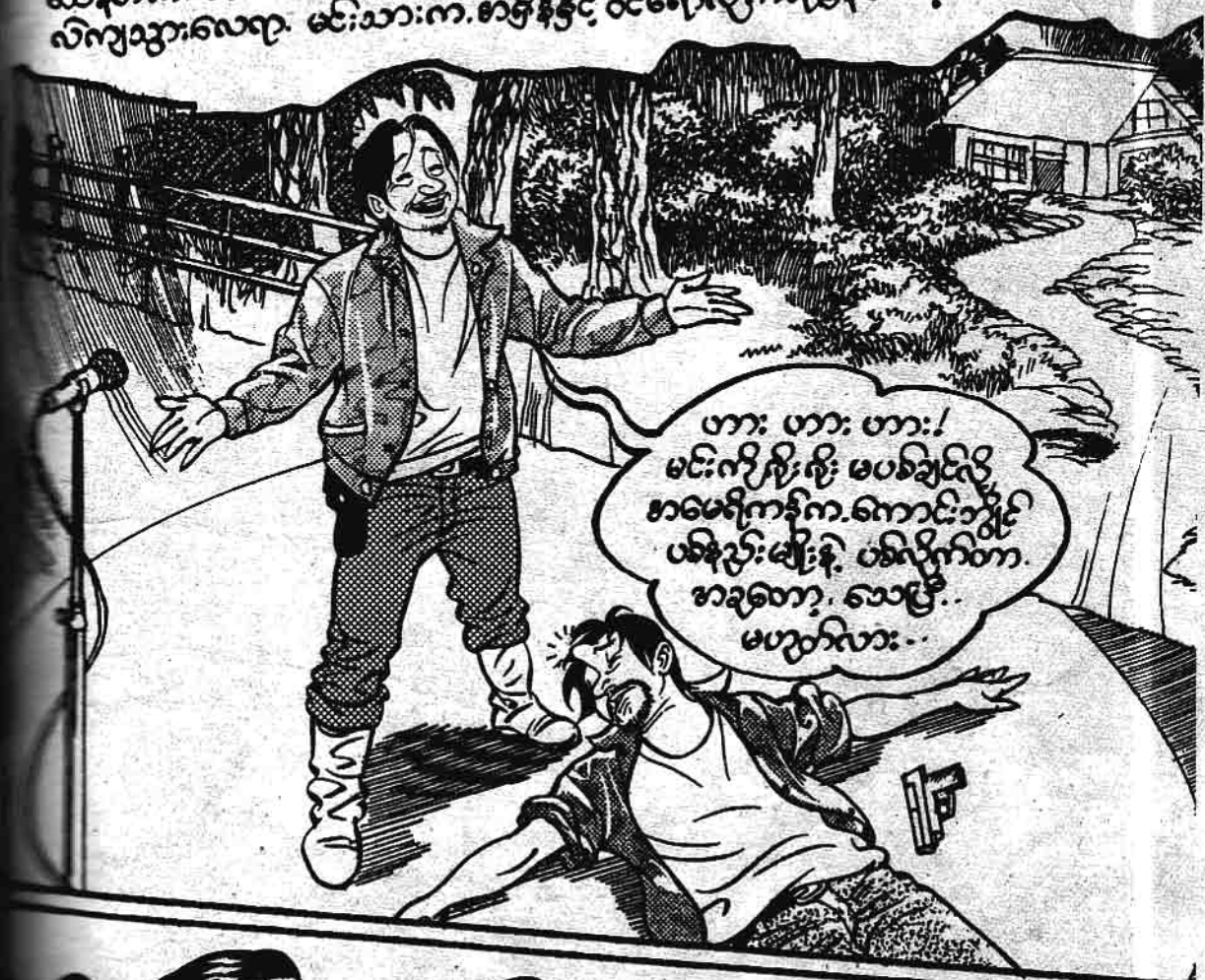
ဟီး...
နင်းနင်း
ကလေး

မထင်မှတ်ဘဲနဲ့ကဲမှ ပျောက်က ထွက်သွား
မင်းသားဟန်တူလူမင်းက သူ့သေခံစားကို
ယောင်လိုလွှင့်ပစ်လိုက်သတဲ့...

လာရက်က..မောင်သောကြာ၏ နဖူးကို တညစ်တညွတ် မှန်ကွဲ မောင်သောကြာ
လိကျသွားလေရာ မင်းသားက စာမိန့်နှင့် ဝင်ရောက် ကုသပေးတာပေါ့

ဟား ဟား ဟား!
မင်းကိုးကွယ်ရိုး မပစ်ချင်လို့
စာမေရ်ကန်က ကောင်းဘို့
ပစ်ချင်းမီးနဲ့ ပစ်ချက်တာ
စာသတော့ သေပြီ..
မဟုတ်လား..

ကောင်းဘို့
ပစ်ချင်းနဲ့ သတိပေး
ချက်တာတစ်
ခွဲလေးပါ့

ပြဇာတ်ကဏ္ဍ ဝရန်းသန်းကား
ဒွင် ပြီးဆုံးသွားတော့...
ဒွင်ပါးသွားစာလွယ်ရောက်လာ
ပြန်၏.. မိတ်ဆွေကြီးတွေခန်းသိဟ
မှာ.. ရောက်ပိုင်းကတ်ထုပ်ပိုက်ကြီး
မာပြန်သရုပ်ဆောင်ရမည့်ဖြစ်ရပ်
မိတ်ကပ်စာလွှဲသားလမ်း၊ နှုတ်ခမ်း
မွှေး နာတတ် ဝန်ကြီး၊ နာထာမာစား
ဝတ်ဆင်၍သူစာလွယ်ကို
စောင့်နေသည်။
မင်းသား ပန်ဝှာလုမင်းနှင့်ဆီစား
လျှင်စဉ်မှာ.. ဝင်မြင်ထကသွင်
ဒွင်ပါးသွား က နေကြသည်။

ဒွင်လေးရေ..
အသည်းလေး
ပျန်ဆုယောင်း
ရေ..

ရှင် ရှင်
မောင်ကြီး
ရေ...

တစ်တောဝင်
တစ်တောင်တက်နဲ့ တို့
နှစ်ယောက် ခရီးဆက်ခဲ့
ကြတာ..လေပြင်းတွေပည်း
တိုက်လာပြီ
ဒုမေး..

ဟဟဟ!
မောင်ကြီး
ထယ်ပူရယ်..!

မိတော့..တောင်လေ
တိုက်လေ..မောင်မောလေ
မဖြစ်ရအောင် ဒုမေး..က
သိရင်းဆို..မောင်ကြီး..က..
ဒုမေး..စားနဲ့..ပြီခေမ့်..

ဟော့ဟော့
ဟော့ဟော့ ကပြ
မယ်ကွယ်..
စာပွယ်.. စာပွယ်..!

သူလည်း
ကယ်မခံလဲ
ဗျ

မင်းသား.. မင်းသမီး
ဖြိုင်စေ့နှစ်ပါးသွားမှာ
အဆင်ပြေနေကြသည့်
မင်းသားကအပေါ်မြင့်
မိုးကကတွင်မင်းသမီး
အောက်မှ မော့ပေး
ထားသည့်..

မင်းသမီးအပေါ်မြင့် မိုးက
သည့်အလျဉ်းထိခံစား
တက်နင်းမိပြီး အန္တိရုဏ်ကာ
အောက်မှ မော့ပေးထားသော
ပန်တောလူမင်းအပေါ်မြင့်
မှောက်လျက်လဲကျ
တော့သည့်..

ဟမင်း
တေး...

ဟမင်း
ကျိုးပါပြီ...
ဟ...ဟ...
လွန်ကြပါဟ!
ကားလိပ်ချ
ကားလိပ်
ချ..

မိသားတက်မည်ဆိုကာ..
ထွက်သွားသော မိုးကြိုးတစ်ယော
ထိအချိန်ထိပေါ်မလာသေးဘဲ..
ကျွန်တော်ကားဆွဲတာဝန်ယူထား
ချစ်နီ.. ဖြစ်ခဲ့တော့ ကျွန်တော်
ငိုက်ရမိသဖြင့် ကားလိပ်ကို
အချိန်မီ မချနိုင်ခဲ့..

မင်းသား..

ဟမင်းတေး...

ပန်တောလူမင်း၏အသံတို့- အတွင်းအထိပျောက်သွားပြီး
ငှက်ကြီးတောင်ခားဆွဲကာ.. လွန်လေတော့သည့်..

ကုသိုလ်တော်ကို မမိလိုက်သော..
ပန်တောလူမင်း၊ ခေါ်ခေါ်သကဲ့..
ဂြောဇ်၊ သီဟတို့ မောင်မြဲမဖက်ကို
လှည့်သွားရာ သူတို့နှစ်ယောက်
မှာလည်း၊ စာတ်စာစားထင်မလဲ
နိုင်ပဲ.. ရွှေဦးတည်းရာ
မြေပြာပြာသည့်..

ရွှေစိုးနှင့် ဒူးတည့်ရာ ပြေးကြ လွှားကြရင်း ကားလမ်းပေါ်ကို ရောက်တော့မှ ကျန်တော်နှင့် ရွှေမန်းသီဟတို့မောင်နှမနှင့် ပြန်ဆုံကြသတဲ့!

ဟဲ့ ဟိ...
ကိုးကိုးဟိဟိ... ဆီမှာ
လက်ထိက ဘာကြီး
လိမ့်!

ဆိုင်းပိုင်းထိက
ဒွဲကြီးလေ.. အခြေအနေ
လုပ်ထွေးနေတုန်း နီးကပ်
စကားကလေးလာခဲ့တာ..
ဟိ.. ဟိ

ဟင်!
ဘာဆိုလို့
တုံးဗျ..

အကျင့်
အကျင့်လေး..
အကျင့်..!

ကြာ...ကားမီးရောင်တွေရရှိ...တွေမီးသိသာကာ...
လက်ပြတားလျက်သည့်...ကားက...ဆွေ့မာသွား...
ရုံးသွားပြီး...မာမိုမောင်းပြေးလာသည့်...

ဆရာရေ...
ညွှာစောင်တွေဖြစ်မယ်
ဆင်တယ်...ဟိုမှာနှုတ်ခမ်း
ဗွဲ့နဲ့...အကျိုးဖြစ်ပျက်မားယား
နဲ့...သရဲတစ်ကောင်
လည်းပါသေးတယ်!

ရပ်...ရပ်...
ခါးပါ...ကွန်တိုက်ကုလွယ်ပါ...
ကွန်တိုက်တို့ကောက်ခံ
က...ထွက်လာပြန်
တာပါ...

အရိုက်ကတော့တွင်မာတူပါလာသော...မောင်သောကြာမီးထောက်ခံခကားကြောင့်
ကွန်တိုက်တို့သုံးယောက်ကားကြုံပြီး...ဟို...ဟိမ်းမြန်နိုင်ခဲ့ပြန်တာသည့်...

ငါ့ကိုပါ...တားနဲ့လျှောက်ရုံ
ပြေးမိပြေးရာပြေးရင်း
ကားလမ်းရောက်တာ...
ကြားတွေတာနဲ့မီးလာ
တာကွ...ဟူး...
မောလျက်တာကွာ!

ထိုနေ့ထိုစာချုပ်မှ
ခက်ကွဲတောင်မ
ရောက်ပို့တဲ့စာချုပ်
သေသွားခဲ့ပြန်ပြီ။
စာရေးဆရာ..
သက်သက်ဖြစ်ရန်
သာ.. ရည်မှန်းခဲ့
တော့သည်။

ဒီစာပါပဲ
၇၀...

စာဖတ်ပြန်သွားပြီး ရန်ကုန်မြို့ရှိ စာဖတ်မိသွယ်သည့် မိတ်သက်စာတစ်စောင်
ရေးသားစေကာ.. မွေးရပ်မြေကို ကော့ခိုင်း၍ နွားလာခဲ့မိတော့သည်။

အခန်း
(၂)

အိတ်မယ်

မိန်းမ

အိတ်မယ်

ဟာကွာ..
သွား..ပါ.
ဗြို...

အခန်းရှေ့မှ အောက်ကြီးဟန်ကွယ်ပေါ်လာသော
ခေါင်ကြောင့် ကျန်တော်.ရေ့လက်ခံ ရုပ်ဗြို
လက်ထဲက.ဘောလံပင်ကို. မိတ်ဆက်လက်ဖက်
ပစ်ချလိုက်မိသည့်. မနက်မိုးလင်းကတည်းက.
မနည်း.မွေးထားရဉ်သာ. အခုပညာချာလေး
ဖက်မီးသွားခဲ့ရပါဗြို..

ဒေါက်

အခန်းရှေ့မှာ
ဗြိုဗြိုနှင့်
အောက်ကြီးက
အောက်ကြီးက
အောက်ကြီးက
အောက်ကြီးက
အောက်ကြီးက
အောက်ကြီးက
အောက်ကြီးက

ကိုတာယာ..
ကိုတာယာ..!

ဘာလိမ္မား..!
ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ.
ဆီးချွေးလွန်တာနဲ့ ကျွန်ုပ်ကို
ဝတ္ထုဗြိုလေး. အဘောခွင့်
(Abortion) ဖြစ်ရ
တာမယ်..

ထိုကဲ့သို့... ဒေါသတကြီးဖြင့်အော်လျက်သောကွန်တောကား
အဆုံးတွင်... အဆုံးတော်ဆုံးသောကံမင်းယုဒ... ပါးစပ်ပြဲ၍
ဗဟိုလုံးဖြူးသွားခဲ့ရသည်။

ဟာ.. ကယ်လို..
တော့ဒါနဲ့တယ်ဟာ
လွယ်ကူလားဗျာ. အောအော
ဟီးဟီး.. လောက်ပါသေးရဲ့..
အဆုံးထိကိုခွတ်မဝင်
မိလို့..!

ဟာ! လော့..!
ခင်ဗျားဘာဆွဲပြောနေ
တာလဲ? အတောအခင်းဖြင့်
တယ်ဆိုတာ.. သားလေး
တာကိုပြောတာဗျ!
ကိုယ်တို့ပျက်ကွတာ
ပြောတာ..

ကိုယ်တို့ပျက်ကွ
တာကို. အဘော့ခွင်းလို့
ခေါ်သလား... ခြောက်. ခြောက်..
ဒါဆို. ကလေးမွေးတာကို
အဘော့ခွင်လို့ခေါ်ရမှာ
ပေါ့.. ဟာဟာ..?

မေးလို့နဲ့
ခွပ်ခွပ်ကံတော
မီး. မဆိုးဘူး
ဒေါက်တာ

ဒီလို..
ပြောတယ်ဟာ
အိပ်မက်ပေါ့

ကဲ.. ခုလိုနဲ့ပြီ.
အိမ်. ခွင်းတာခွပ်တာကြီး
ကို.. ထားလို့ကံတောမှာ
အခုခင်ဗျားကျပင်ကို..
ဘာကိုခွင့်လာအော်
ခေါ်နေတာလဲ

စာရေးဆရာမာပွဲမှထရင်း..ကျွန်တော်
ကားနဲ့ဝက်သွားလို့ကံသွားကံမင်းယုက
မိတ်ဆွယ်ထွေး..ဆရာမာမာကံသွားဒင်
ကျွန်တော်မာမေးကိုပြန်ပြောဖို့

မမလေး...ဟဲ့ ဘာလုပ်သမားတွေက...
ခေါ်ကြလား...ကျွန်တော်မိတ်ဆွယ်ထွေး...
ဟဲ့ဘာမေးဆရာမာမာကံသွားဒင်...
မိတ်ဆွယ်ထွေးမထင်သလိုရမ်းကားတတ်
သွား... မမလေးဟဲ့သမားကံသွားဒင်...
သွားဒင်ပင်.. ကျွန်တော်မိတ်ဆွယ်ထွေး...
တွေ..စားလာ ဆင်သင်္ဃာလို့ ပြန်ပြောပြပါ..

မမလေး
ပြဿနာရှာ
နေလို့..

မမလေး...က...
စာမေးကံသွားဒင်...သ...
မေးလို့မိတ်ဆွယ်ထွေး...
တွေမထင်...
ဟဲ့..စာမေး..

ဟဲ့မမ...ဘာမေး...
လူလို့မေးချင်လို့ပြန်တာ
ဖြစ်လေလို့..ဟဲ့မမသွားဒင်...
စာမေးမိတ်ဆွယ်ထွေး...တစ်...
ယောက်လို့..မိတ်ဆွယ်ထွေး...
ခင်မေးကကားမောင်းပြီး
လို့ကံသွေးလို့ကံသွေး...
မေးမေး!

ဟင်
လုပ်ပြန်ဖို့...
ကကကကက
မေးမေး!

မဟုတ်ဘူးလေ..
စာမိလောက်လွယ်မှတော့
ခပ်များကိုသာလျာပြောပါ့မလဲ.
စာနုဟာက.ကွန်တော်ကိုမောင်း
မငိုဘူးတဲ့.သုဟာသူမောင်းပြီး
ပြန်မှာတဲ့. စာမိ.ဘာမော်နဲ့.
မမကြီး.သာသိုင်း.ကွန်တော်
တိုင်ပတ်ပြီပေါ့. လုပ်ပါ
ဦးမှာ..!

နေပါဦး
စာမိကယ်လ်ဦးဘမော်နဲ့
ဖျိုး ဝဇ္ဇိက. မတားကြ
ဘူးလား ?

ဟာမား! ကိုတာဟာ
ကလည်းကြောင်ပြန်ပြီ.ဘာမော်နဲ့
မမကြီး.ဝဇ္ဇိက.ဆုက်စာစာကြီး
ကတည်းက.ကွန်းမြဲကုန်း.လုပ်ကွက်ကို
သွားကြပြီလေဗျာ..သူတို့ မရှိတော့နီ
မမလေးက.ရမိအားတာ..
စာ..စာမိ.လုပ် လုပ်
ပါဦးမှာ..!

ကျွန်တော်.. မိတ်ဆွယ်လေး..
သက်ပြင်းပျဉ်း.. အလွန်အမင်း..

ဟူး..! ဟုတ်သား.. ဒီတိုက်ကြီးကနေ
မီးလုံးထွက်သွားပြီးကတည်းက
အိမ်ကယ့်လုပ်လုပ်လေ့ရှိတယ်.. ကာပီ..
ဆောင်ပြီးလုပ်ရတာ.. ငါကလည်း
အိမ်ထဲမှာ.. ရှေးကစတင်.. သိပ်ပြီး
အိမ်ထဲမှာ.. တော.. အမှတ်တမဲ့နဲ့..
ကော့ခိုင်းဆီတို.. မိမိကလေး.. ဘာတွေ
မိတ်ဆွယ်.. ပေါက်ပြဲနေပြီလဲ.. သေဘူး
မြေပိကွာ.. ကျွတ်ကွာ..!

ကိုတာယာ..
ဟာ.. အိမ်မှာ.. ကလေး..
ဘာလုပ်လုပ်တာလဲ.. ကျွန်တော်
အခုပြောတာကိုး.. ကျွန်တော်
လုပ်ပါဦး..

အင်းပါ..
ဘာလုပ်လုပ်တာလဲ..
အင်း.. ခုခိုတာလဲ..
ကိ..ကိ..လာ..!

ကျွန်တော်တို့နေထိုင်ရာ... ဓာလုပ်သမားတန်းလျားမှ ခန်းနားထည်ပါ လှသည့်
ဓာနိကယ်လ်... ဘာမော်တို့၏ တိုက်ကြီးရွာရောက်တော့... ဆင်ဝင်ခေါက်မှာ
ရယ်တားသောကားက ခပ်မြီးမြီးနှင့် ဆီးကြိုနေပါသည့်။

စာင်း! ကောင်းလှိုက်တိကား
ကော့ခိုင်ဓာတွက်သီးသန့်ဆိုပြီး
သူယုဆာလို့ သက်ခင်းဝယ်ပေး
လှိုက်လှိုက်... သိန်းစတင်ချီတန်
တို့... ကားက ဓာနုတော့... သူ...
ပြဿနာရှာဖို့ လက်နက်တစ်ခု
ဖြစ်နေပြီ... ဓာနိကယ်ဘာမော်
တို့... သမီးကိုချစ်ပုံကတော့
ရှားပါပေရဲ့...

ကိုမင်းယုနှင့်ကျွန်တော်
ကားနားသို့ခရီးရောက်
တိုက်တံခါးမဖြိုးမှ
ကော့ခိုင်ထွက်လာ၏
ကော့ခိုင်ကကျွန်တော့်ကို
ဖျတ်ခနဲတစ်ချက်လှမ်း
ကြည့်သည့်ထို့နောက်
ကိုမင်းယုကိုတင်းမာ
သောလေ့နှင့်
လှမ်းပြောသည်။

ကို... မင်း... ယု...
ဘာလုပ်နေတာလဲ... ဒီ...
ဓာတုဓာတ်အားစိုက်ကြီးကို
ကားနောက်ခန်းထဲမှာ
ထည့်လေ...

ဗျာ! ဟွတ်၊ ဟွတ်၊
မမလေး...

မင်းယုက ကျွန်တော့်ကလေးတွေ
တောင် သလိုလွှမ်းကြည့်သွား
ကျွန်တော့်ကလေးတွေ ကျွန်တို့ကလေး
တွေနဲ့တူပြီး ပြောနေမယ့် စကားတွေ
စာစရာနေမယ်...

ဘာလုပ်နေတာလဲ ဒီတိုက်ကို
နောက်ခန်းဆီထဲမှာ ပါဆိုတာ
နား မကြားဘူးလား !

မင်း... ဒါမို့
ဘာတွေလုပ်နေ
တာလဲ ကျွန်တို့

ကျွန်တို့က...
ကျွန်တော့်ကလေး
တွေ မကြောက်
နာဘူးနဲ့... ဒါ
မို့မို့...
ဒါ့သွား

မဟုတ်သေးပါဘူး
ကော့ခိုင်.. ဒါ.. မင်းတားလုံး
ကို.. ဂွာလွန်ဂွာလွန်
တာပဲ..

ရှက်တိုက်တယ်
ဆိုတာသားက ကိုယ့်ကို
လွှဲကုသမာန်လွှဲတာထက်
ပိုပြီး ထေးထေးနဲ့ မြန်မြန် ပြေးစေချင်လို့
ပေါ့ရှင်.. သိပ်ခိုင်းတာကို ခုခိုင်းမေတ္တာ
မဟာဘဝတိုင်း သံမိဇ္ဇာနဲ့ ကိုတာယာ
ငြင်းဆင်းရင် ခြင်း ဆွတ်ချခွင့်
လည်း.. ရွတ်ချ..

စာရုံးကို စာနာတာတို့
ဆိုတာ.. သာမန်လုံးသား
လောက်နဲ့ ပြီးတိုင် မတိရား
ကိုတာယာရဲ့.. ခက်.. မသွားသလောက်
ကိုတာယာကို မေးခွန်းတစ်ခု
လောက်.. ခမေးခွဲ
ပါရစေ..

မေးပါဟဲ့.. ကျွန်တော်
ဖြစ်ပြောရက်ခဲ့ပါ.. ထုန်းပင်
လည်းခပ်ကုန်.. သလို ကျွန်တော်
ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားခဲ့
ရသလို့.. ဒါကိုပင်.. သူမက
ခေါင်းညှိတပြသလို့ဟဲ့
ထင်လေရော့သလား မသိ..

မေးချီးတစ်ခုက သူမ၏ ခိုဝှက်ဖျားမှ စော့စော့နွှာ ထွက်ကျလာခဲ့သည်။

မိမိအော့သွားပြီဦးကနေ...
ဇောခိုင်ထွက်သွားတာဟာ ဇားလုံး
မာတွက်၊ ဇာလို့မာဝံဆုံးနဲ့ ဇာကောင်းဆုံးပဲ
မဟုတ်ဘူးလား..ဟန်မဆောင်ပဲနဲ့
ရင်ဘတ်ထဲက ဇာမျိုးမာဝံရှိလား?
ဖြောင့်ကွဲမပါပါ..!

စာင်းလေ..ကြားချင်လို့
မေးမှတော့ဖြောင့်တော့မှာပေါ့..
ကျောက်ခိုခိုဆိုညှစ်လို့ကြိုးစား
လို့..ဆိုမထွက်တာ..ကျောက်ခိုရဲ့
ဘယ်လား..ညှစ်သွားရဲ့..ကတ္တ
မာမှားလား?

ကျောက်ခိုဆိုတာ..
သဘာဝဇာရုဏ်က..မာကျော
ပြီးသား..ကိုယ်လိပ်ပြာကိုယ်ယုံလို့
ရဲ့ရဲ့ဖြောင့်မယ်..မင်းဖြောင့်သွားတာဟာ
ဇားလုံးမာတွက်၊ ဇာလို့မာဝံဆုံးနဲ့
ဇာကောင်းဆုံးပဲ..မာလူလည်း
ငါ..ရုဏ်တားမယ်..မာရုဏ်
ဆိုလည်း..မင်းသဘောပဲ
ကေခိုင်..

ဟာ..ဟာ..
မိကဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ
ဆိုမှားကိုခပ်ကွဲခေါ်ကာ
မှ..တိုင်ပတ်ကုန်ပြီ..

ကျွန်တော်ခဏားကြောင်.. ကော့ခိုင်က ချစ်ခင်ကို ကိုက်လက်စစ်
ခေါ်သမိတ်နှင့် ချစ်ခင်ကို ကိုက်ထားသော်လည်း ပါးပြင်လျှင်
မီးကျလာသော မျက်လည်များကို တော့.. သူမ မတားနိုင်ခဲ့ပါ..
မိတ်ခံစားမျှ စာရှိနေကြောင်း သူမ၏ ချစ်ခင်များမှ ထွက်ကျ
လာသော ခဏားသံတို့က တွန့်ယင် စာကိစ္စ နေ့နံ
လေသည့်..

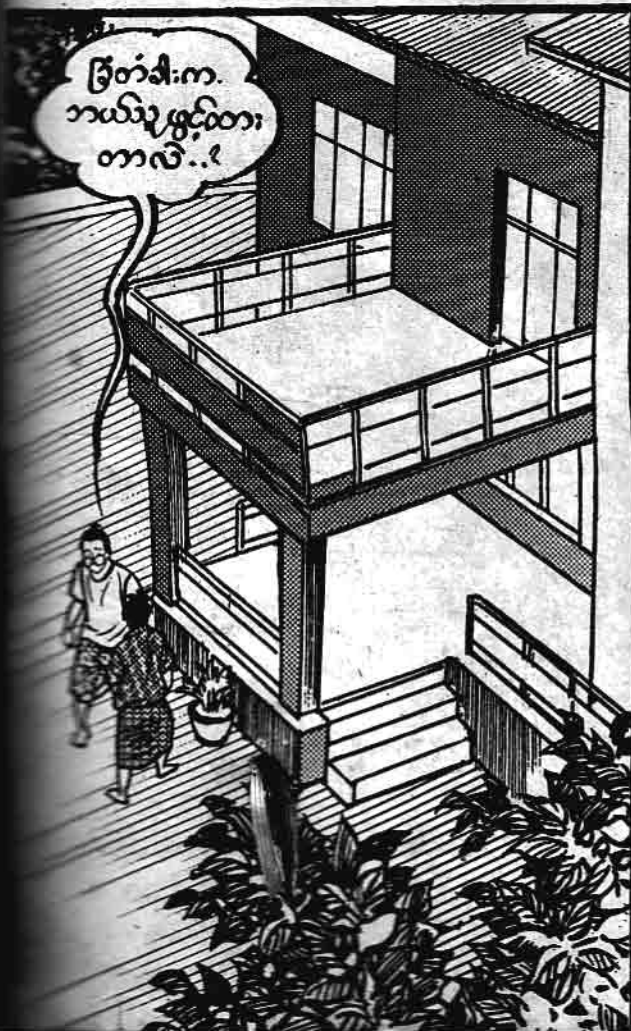
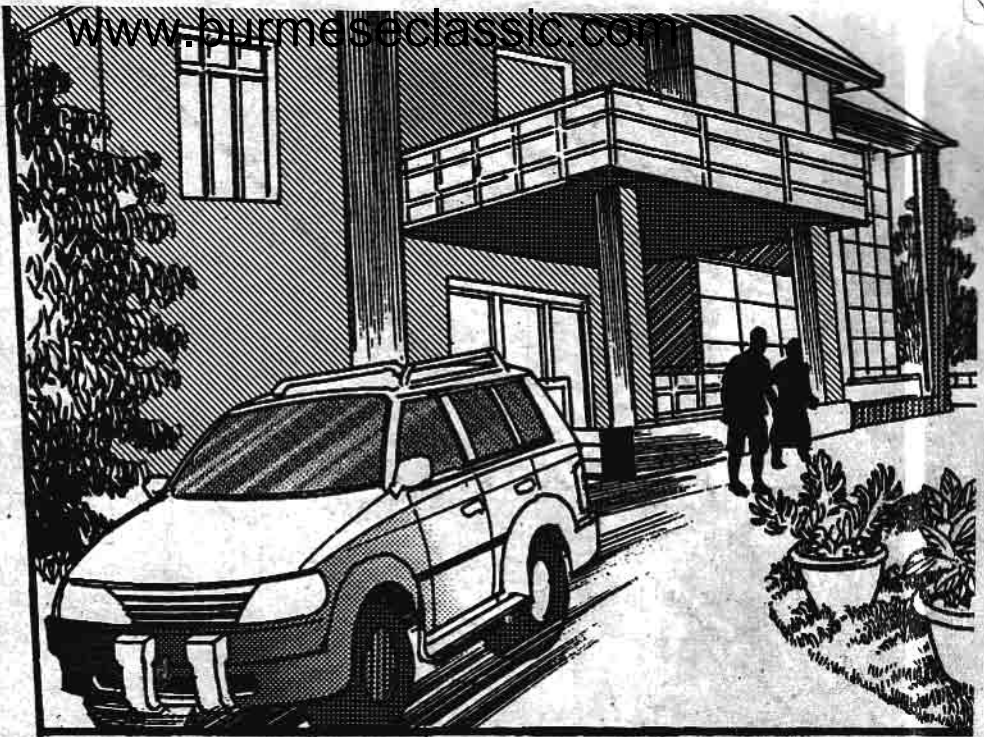

မိတ်ချပါကတော့ဟာ..
မနော့သုခခြံကြီးဟာ..
ကော့ခိုင်ရောက်လာပြီးမှ ကတော
ယာ.. တို့စာတွက် မနော့စက
ခြံကြီး ဖြစ်ခဲ့ရတာမဟုတ်ဟာ
ကိုယ့်ကိုမလိုအပ်ဘဲ စာရင်
ဒေသဟာ.. ကိုယ့်စာတွက်
ရဲရဲတုံ့ပါပဲ..

မိတ်မပျံ့ရတာနဲ့
မော်လမြိုင်ရောက်တာ
ဖေဖေဆီ ကော့ခိုင် ဖုန်းလွှဲ
ဆက်လွှဲပါ့မယ်.. ဟင်း
ဒါဟာ.. မမကြီး စာတွက်
ခင်မတန်နားဝင်ချိန်ပဲ
သတင်းကောင်းပြန်ပြန်
ကဲ.. ခင်ရဲ့စာ
ဖေဖေ..

ကွန်တိုက်မယ်
ကွန်မဏ္ဍိယံ
တို့တို့တို့တို့တို့
နှင့် ကော့ဒိုက်က
ကားပေါ်တက်က
ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင်
မောင်းထွက်သွား
တော့သလို..

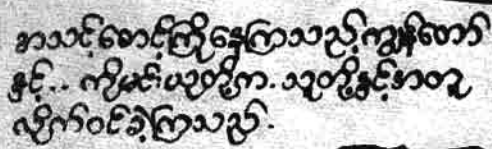
ပြီတံခါးက
ဘယ်သူဖွင့်တာ
တာလဲ..!

စာစာ
ကတည်းက မမလေးပဲ
ဖွင့်ထားတာ သွားပါပြီ
ကျပစ်ခါင်းကိုကား
နှင်းပြီဗျ..!

သူကတော့မသွားဖို့
ခင်ဗျားရော ကွန်တိုက်ရော
တားပိုင်ခွင့်မှ မရှိတာ စာနိကယ်
တို့နှစ်ယောက်ကော့ဒိုက်
စာနိကယ်ရောကွန်တိုက်
ရုံပေါ့ဗျာ..!

ငါလည်း... အလုပ်တွေ
ခွဲပြီး... ပြန်မိမ့်ရမယ်လား...
ကုန်လို့... ကြောက်ရတာ...
တာ... ကွ

ကလင်ဒါ့ခွဲအား...
တစ်ကွက်တည်း... အာပီအော
ပေမယ့်တစ်ခါတစ်လေ... အခု
လို့မျိုး... တက်တက်ခင်အောင်
လွှဲတတ်ပါတယ်... ဒါက...
ဖြစ်နေကျပါ... ဒီကိစ္စ
ခေါင်းထိမထည့်
ပါနဲ့...

ကျယ်ကား
ကျယ်မိုးတာ
ကုန်လို့
ကုန်လို့...

ဟာ!
မဟုတ်ဘူး... မသိကယ်
ခါနီးကိစ္စ မဟုတ်
ပါဘူး...

ဟင်!
ဒါဖြင့် အာနုနုကို
ဖို့ကပ်ထိုးတာ...
ကွဲတု... ကိစ္စ
လား...

ဒါလည်း
မဟုတ်သေး
ပါဘူး... ဟို...
ဟိုခင်း...

အောင်... သိပြီ သိပြီ..
အာပီအော... ထက်မျိုး... အာပီအော...
မနက်တိုင်း... မနက်တိုင်း..
ကုလား... အာပီအော... မျက်နှာထွက်
သစ်တဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်လား...

ဟဲ့...
မဟုတ်ဘူး
ကွဲတု...

ဟဲ့
ကွဲတု...

ဟာ..မဟာပိသော့
စာသကွန်တော်ပြောတာက
စာနိကယ်တို့မရှိတော့...
ကောနိက မော်လမြိုင်ကို
ပြန်သွားတဲ့ကိစ္စ..

မြောက်.. မိလား
စားလေ.. မိလိပ်ကွဲတတ်ပါဘယ်
မင်းပြောတဲ့ကိစ္စကတော့ စာနိကယ်
သိပြီးပါပြီ.. သမီးက ဖုန်းဆက်ပြီး ပြော
ပါတယ်.. မော်လမြိုင်ရောက်ရင်လည်း
ထပ်ဆက်ပါမယ်တဲ့..

မိကလေးမ..
ဘာကိုခေါ်ပူပြီးပြန်သွားလိ
မသိဘူး.. မင်းကော မသိမှီက
ဘူးလား.. ဘာကိုမတွေ့မမှတ်
ပြန်သွားတာလဲ
ဆိုတာ..!

ဟို! စာ..
ကျွန်တော်လည်း
မပြောတတ်ဘူး
စာနိကယ်..

စားလေ.. မင်းက.. မင်းဟာမင်း
ခပ်စားစားတော့တတ်တဲ့သူပဲ.. ဘယ်လို
ပါမလဲ.. ကဲ.. ကဲ.. ဒီကိစ္စစာတွက်မိရင်ပျ
မချေကြမိတော့.. ဖုန်းထပ်ဆက်လာမှ
ကျွေးမော့ပြီးမေးကြည့်ရမှာပဲ..
စားနီးမယ်ကွာ..

စာသမ္ပပဲ.. ကိုမင်းယုဆိုက
သက်ပြင်းချသံကိုပီပီ
သသကြီးကြားလို့ကရ
လေသလွန်..

တော်ပါသေးရဲ့ မှန်တို
စားလော့ ပျက်ပြယ်
ပေလို့ပဲ.. မဟာပိသော့
မြောက်တောင်ကွာ
သွားနိုင်တယ်..

တစ်ဖန်လည်း ဦးဘမောင်
ကပ်သွားချိန်တွင်..
မိုးမိုးယုကာလည်း
ယောင်လည်းနှင့်ဆွဲခိုင်း
တွင်းမှပြန်ထွက်သွား
သွား.. နှစ်ယောက်တည်း
တစ်ခိုချိန်တွင်.. ဖျိုးထံမှ
ခဏားထွက်
လာ၏..

ဦးမလေး
တာကြောင့်ပြန်သွားတယ်
ဆိုတာ.. ကိုတာယာတာကယ်
မသိတာလား..

မောင်..!
ကွန်တော်.. တကယ်
မသိလို့လို့ပဲ ပြော
ချင်တယ်.. ဖျိုး..

ဒါပဲချင်ယောင်ဆောင်မှန်း
သိပေမယ့် ဖျိုးကတော့.. ဇွန်နီရဲ့
မှာပဲ.. ဦးမလေးပြန်သွားတဲ့ ကိစ္စ
ကတွက်.. ကိုတာယာနဲ့ ဖျိုး.. နှစ်ယောက်
ဆင့်မှာ.. တာဝန်ရှိတယ်.. ဒီခဏားကို
ငြင်းရင်တော့.. ကိုတာယာကို
လိမ်တတ်တဲ့သူလို့.. ဖျိုး
သတ်မှတ်ရဦးမယ်..

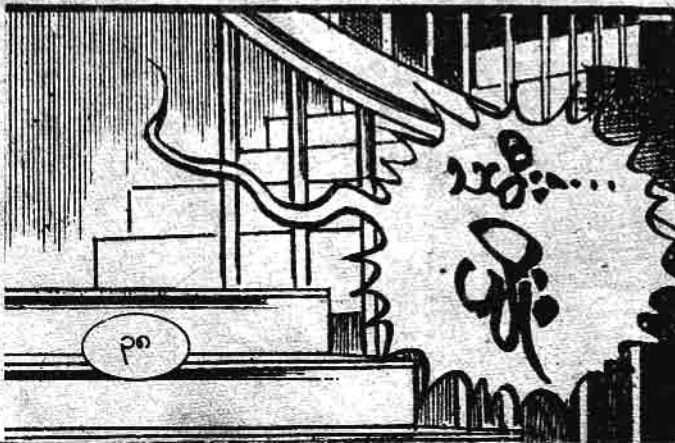
ကွန်တော်ရင်ထဲမှာ..
စသလည်းဝိစာရင် ခါးသွားသည့်
နာကျင်ခြင်းကြောင့်မဟုတ်ပါ..

ဖိုး၏ တစ်ဘက်သတ် စာဖျက်တော်ကို
သိရှိလိုက်ရသည့် မာတွက်.. ဆတ်ခန့်
ခါသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခက်တယ် ဖိုး
ဖိုးလည်း စာပာချိန်
ထိ.. ကျွန်တော်ကို
နားလည်မပေးနိုင်
သေးပါလား!

ဖိုးက တစ်ခုခုပြောရန် ဟန်ဖြင့်လိုက်ခဲ့ရာပင်..
မာပေါ်ထပ်မှ.. ဦးကမော်၏ ခေါ်သံထွက်ပေါ်
လာခဲ့သည်။

အစ်ကို...
ဖိုး

ဟော.. စေ့စေ့ခေါ်နေပြီ.
ဒီနေ့သွားခဲ့တဲ့ လုပ်ကွက်က..
စာလုပ်မှာရင်းတွေ့ရှင်းရဦးမယ်..
ကဲ.. နောက်မှ ဆက်ပြောကြတာ
ပေါ့.. ကိုတာယာရောက်လာ
ပြီးမှ.. ဒီမနော့သွားကနေ
လူနှစ်ယောက် ဖြစ်ထွက်
သွားကြပြီနော်!

ပထမတစ်ယောက်
ထွက်သွားတာကောင်းတဲ့
လက္ခဏာဖြစ်ပေမယ့်
ဒါနဲ့တစ်ယောက်ထွက်သွား
တာတော့ မိုးမီးလောင်
တာလို့သာ မှတ်လိုက်
ကဲ.. ဟိုး သွားမယ်..

စကားဆုံးသည့်နှစ်
ခါပေါ်ထပ်မံ သိသွက်
သွက်တက်သွားသော
ဟိုးဒါကော့ဖြစ်ကိုလေး
ကြည့်ရင်.. ဆွတ်ခန့်ထိမှာ
ကွန်တော့တစ်ယောက်
တည်း.. မူငိုကာကန်ရစ်
ခဲ့ရပါသည်..

စာင်း.. ငါရောက်
လာပြီးမှ ဒီမနေ့သုခ
ကနေ့ဖြစ်ထွက်သွားကြတာ
ခွဲယောက်ရှိပြီတဲ့ ဒီစကား
ကို.. ဘာရည်ကွယ်ချက်နဲ့
ပြောခဲ့တာလဲ ဟိုးရယ်..
ဒါနဲ့ကိစ္စတွေမှာ ကိုယ့်
ဓာတ်နဲ့ ဘာများပါ
ခဲ့လို့လဲ..

ခန့်စားထည့်ပါလှသည်။
ဧည့်ခန်းစာတွင်းမှ...
မိတ်ယူကိစ္စာ ကျွန်တော်
ပြန်ဝင်ကိစ္စသည်...
ကြံလာသမျှစာဖြစ်တွေ
ကိုလည်း စာမပြုနေကျ
ပြန်တွေ့နေမိပြန်ဧက
နေ့တွေ့မှ ရေးရေး
သာ... ပေါ်လာသည်
စာကြောင်းများ
မဟုတ်ပါ...

စာမှတ်တမ်းတွေလျှင်ပင်
ပီပီပြင်ပြင်ပေါ်လာကြသည်
စာကြောင်းများဖြစ်သည်။
ကျွန်တော် မိတ်ဖာတွေ
များက...သိပ်မေးလေးသည်
ကာလတစ်ခုသို့လွန်ခဲ့
ပြန်ပြေးသွားလေဧက...

တံခါးမကြီးက ရောမသော့ခလောက်ကြီးတစ်လုံးခတ်ထားသော်လည်း
လူဝင်ပေါက်ငယ်ငယ်လေးကတော့ ပေါက်ချိတ်ကလေးတစ်လုံး ချိတ်ခွဲ
ချိတ်ထား၏။ ထို့ကြောင့် ထိုပေါက်ချိတ်ကလေးကို ဒပ်လွယ်လွယ်
လက်လွှဲဖြတ်လိုက်ကာ ခြံဝင်းကွယ်ကြီးထဲသို့ ကျွန်တော်
ဝင်ခဲ့သည့်။

အခန်း
၃

တိုက်ကြီးမှာ လူသူ
ကုန်ပစ္စည်းမသောင့်မတွေ့ရပဲ
ဆိတ်ငြိမ်နေ၏။ ဆင်ဝင်
ရောက်ရောက်တော့
တိုက်အင်္ဂါမှန်တံခါးကြီးက
ဖိတ်ထားပြန်သည့်
လွယ်လွယ်လားလား...
အရှိဆောင်ကျောပိုးခိတ်
ကိုဖြတ်ကာ ချိတ်ခွဲလေး
ပေါ်မှာ ခဏစာနားယူ
ထိုင်ဖို့ ကျွန်တော်
တန့်ပြင်လိုက်၏။

ဟေ့! ဟေ့!
မထိုင်နဲ့!
ရပ်နေစမ်း!။

သင့်ခြောက်သလို
ခွက်တစ်ခုလောက်ပေါ်လာသော
လူငယ်တစ်ယောက်..
အသက်အရွယ်က သူနှင့်
မတိုင်းမယိုမင်း... ပုံမှန်က
ကလေးပေါ်အမျိုးမရွယ်
သည့်... ခပ်ကလေးအရွယ်
နှင့်..

ဟေ့ဟေ့
ဟေ့...

ရှေးရောက်ကြောင်ပဲဖြစ်မည်... ထိုသူကိုမြင်မြင်ချင်းမှာပင်
ကျွန်တော် မှောက်မိသော အမျိုးကဝင်သလို ချစ်သွား
ခဲ့ရသည့်..

ဒီကောင်မ
လေးက... မာရကျော့ဆု
နဲ့... ထိုင်တော့ အာဖြစ်
သလိက္ခာ..!

၄၂

ပြောနေလည်း
ထိုင်လို့ကွာ.. အိမ်
ရောက်ကို သူ့ကမ္ဘာ
သေးသွားတာ..

ဆိုလို့ ကျွန်ုပ်တို့ကလေးတွေက အတိုင်း လိုက်နေတာပါ။

ဒီတိုက်က...
သူနဲ့ ဦးဘမော်ရဲ့
တိုက်ဟာ...
သလား?

ဘာကိစ္စ
ရှိလို့လဲ။

ဆိုလို့ ကျွန်တော်...
ယခုဆိုရင် စာရေးစာသား
စာသင်ပေးတာပါ။

ကျုပ်တို့က...
ဒီတိုက်ဟာ သူနဲ့ ဦးဘမော်ရဲ့
တိုက်ဟာ သလား လို့မေးတာ
ဆင်နွှဲ ပြောရတာ ဟာ...
ဟာ... မဟာ...
မဟာ... ဒီတိုက်ဟာ...

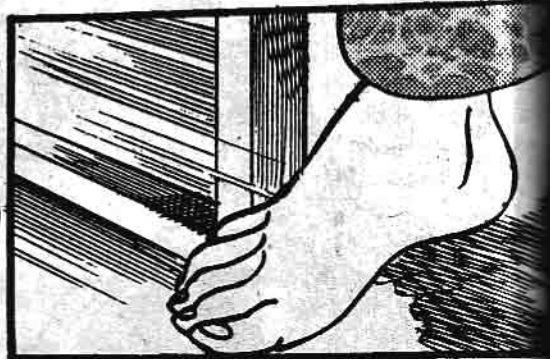
မဟာ...
ဒါနဲ့ မဟာ...
မင်းက မေးနေတာဟာ
ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ?

ဟာ...
ဟာ...
ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ?

ဆင်နွှဲ...
ဦးဘမော်
လား...

ကွမ္မတီက ဦးမိုးလုံးတို့ တစ်ယောက်တစ်ယောက် တူညီသော ကိုးနှင့် ဘုရားရှေ့ကြောင့် တို့ကို တံခါးမ... မှီတံခါးကြီး ပွင့်လာသည်..

လွမ်းထွက်လာသော မိုးမလှလေးက သူတို့ နှစ်ယောက်ကို စာကေခတ်သလို ကြည့်ပြီး မိုးလုံးကို လွမ်းမေးလိုက်သည်။

ဘုတော
နေကြတာလေ. ယိုးရဲ့
နီမှာ. နင်မာဖေနဲ့တွေ့
ဆင်လို့တော့..

ဟင်!
မိသို့မေဖေ
ဇနီးသားပဲ
မိနဲ့ရှင်က!

ဟတ်ကဲ
ကွန်တာနီမည်. တာယာ
ပွကြီး. ဝါ. အသွားမြေလတ်
ဒေသ. ဖုန်းယဉ်ရှာကာလာ
ခွဲတာပါ.. သူငယ်..
ဦးမာမာနဲ့တွေ့ဖို့ကိစ္စ
ပါ ဝါတယ်..

ဖုန်းယဉ်ရှာဆိုတဲ့အမည်
ကို.. မေမေ အက အက ပြောလို့
ယိုးကြားဖူးနေပါတယ်. မိသို့
ဇနီးနဲ့ထိကိုဝင်ထိုင်ဖို့
မေဖေကိုခေါ်
ပါလား...

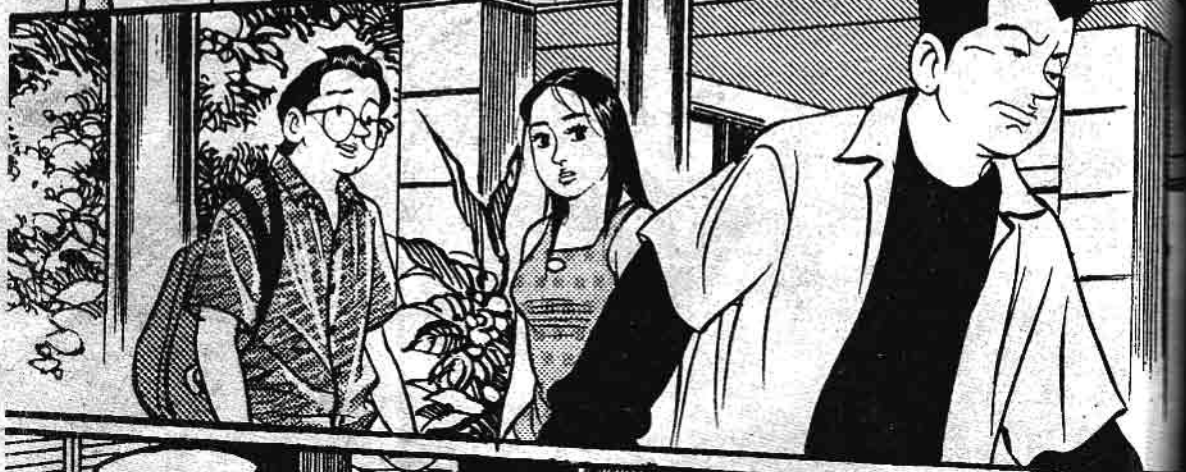
ထိုအခိုက်မှာပင်. ခြံဝင်းသံပန်းတံခါးကြီး
ရှေ့သို့. မာကောင်းစား ကားတစ်စီး
ထိုးဆိုက်လာသည်.

ဟော!
ဟောရင်း ဆိုရင်း
မေမေ ဇွန်လာ
ပြီ...

မိုးလျှံက ပြောတာမျိုး စစ်ထုက်သွား၏
တံခါးဖွင့်လေးဖြင့် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။
သန့်လှိုင် သူတို့စားလုံး
ပျော်ခန့် ထဲကို ကျောက်ခွံကြာသန့်!

မေမေ...
ဒါ... ကိုတာယာဖွင့်ပြီး တဲ့
ပန်းယာဉ်က... မေမေနဲ့
တွေ့ဖို့လာတာလို့
ပြောပါတယ်..

တာယာဖွင့်ရဲ့...
ခင်း နိနာမသွယ်မိတာ
ဖူးပါဘူး ဘယ်သူ
များပါလိမ့်

လွန်ခဲ့တာက အသင့်ပါလာလေ
ခါတစ်ခါထဲကိုတောက်ကွဲ
ဦးဘမော်စား လှမ်းလေး
လိုက်သန့်..

ဒီကမောက်က. ဓာတ်ဖတ်ပြီး
ကျွန်တော်ကို မျက်မှောင်ကုတ်ကို
ဗြဲဗဲနေပြန်ဇော်!

စားကွ!
မြန်းခနဲစာချံမှာ
ပေါ်မလာဘူး
ဖြစ်နေတယ်
ကွာ..!

ဒီးလေးက.
ကျွန်တော်စာဖတ်ကို
မမှတ်မိဘူး
ထင်တယ်.

မိ. ဖြစ်နိုင်ပါတယ်..
ဒီစာကိုပေပေရေးတုန်းက
စုတ်တရက် မမှတ်မိတာပဲ
ဆိုပြီး နှုတ်ခမ်းရေး စာတု
ကြီးတယ် သနပ်ခါးစာတုကြီး
လိမ့် ဆံပင်အတုပါ
နွပ်ပြီး ရေးလို့က်
တာကိုး..

ဟေ့.. ဒီလိုလား
ဆို စာကြောင်ကြောင်လုပ်
တာဆိုလို့ ပါမိတ်ဆွ
ကွဆီမှာ. ကိုဘကော့
အယောက်ပဲရှိတယ်.
မင်း သူသားလား?

ဟွတ်ပါတယ်
ခင်ဗျ!

ဟော့! မင်းက...

ကိုဘကောင်ရဲ့သားကို... ခေး... မင်းစာပေ
ကိုဘကောင်က... စာနဲ့ကယ်ရဲ့... ကျေးဇူး...
မိတ်ဆွေကောင်းကြီးပဲ... ပန်းယာဉ်က...
မသိဖြူနဲ့... စာနဲ့ကယ်နဲ့... စာကြောင်းပါခဲ့ပြီ
တာလည်း... ကိုဘကောင်ရဲ့
ကျေးဇူးပဲ...!

သမီးကြီး... ဖျိုးရေ...
ဒီသူငယ်က... ပေပေတို့တိုက်
မှာပဲနေလိမ့်မယ်... သူ့စာတွက်
မာခန်းတစ်ခန်း... ဒီစဉ်ပေး
လို့က်ပါ... မာပေါ်ထပ်ကျော
ကောက်ထပ်မှာပါမာခန်း
လွတ်တွေရှိပါတယ်..

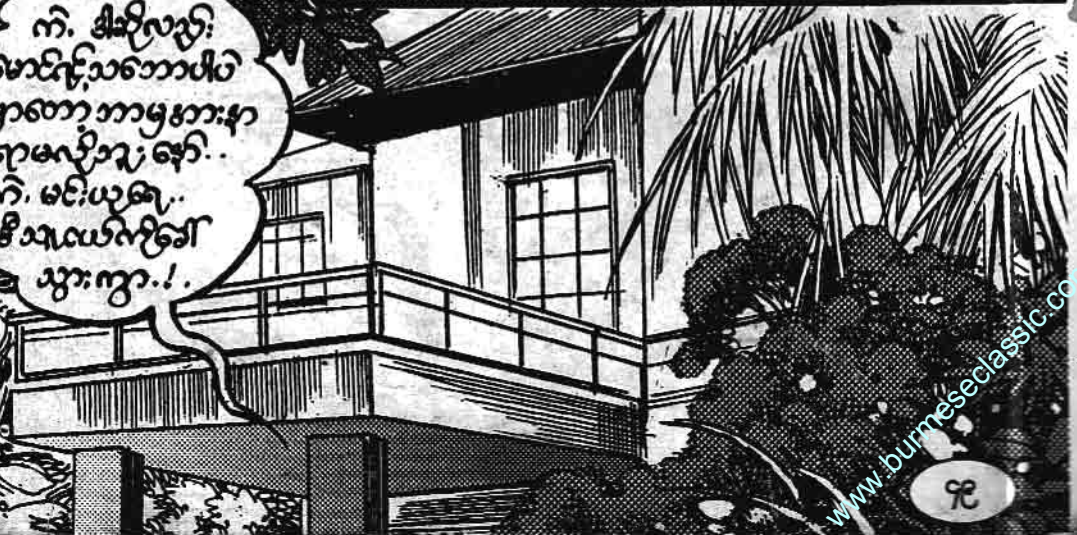

ဟာ! နေပါစေမာနိကယ်...
ကျွန်တော်ဒီတိုက်ကြီး... ထိုမှာမနေ
ပါဘူး... စောစောတုန်းကတိုက်ရဲ့...
ဘက်မှာ... ဟိုထောင်... မိမိနဲ့တွဲ
တွေ... မိပါတယ်... ဖြစ်နိုင်ရင်
ဒီမှာပဲလွှတ်လွှတ်လွှတ်
နေပါရအေး..!

ဧည့်.. ဘိမ္ဗိဒ္ဓာ..
အိမ်က.. မင်းယုတို့လင်မယား
ကတစ်ခါ.. ဒေတာယ်ကွဲ့
ခေါင်းရင်းဘက်စာအိုးကတော့
ပျတ်ပါတယ်... မင်း..
နေပြီပါ့မလား...

ကဲ.. ဒါဆိုလည်း
မောင်ရင်သဘောပါတ်
မိမိတော့ဘာမှစားနာ
ရောမလိုဘူးနော်..
ကဲ.. မင်းယုဆူ..
ဒီသုဇာယ်ကိုတော်
သွားကွာ..!

တာယာပွဲကြီးနှင့် ကိုမင်းယုတို့နှစ်ယောက်
ညှိခန်းစာတွင်းမှထွက်သွားချိန်တွင်..
ဖိုးက၊ သူ့သိချင်သည့်ကိစ္စကို ဦးဘမော်စား
မရတာနှင့် စမ်း ဖိသည့်..

သူ့ကို
ဘယ်လောက်ကြာကြာ
ဖီထွက်မှာလက်ခံထား
မှာလဲ မေမေ

စာင်း...
မေမေ့မိတာထင်ပြော
ရဉ်.. သူ့စိတ်ထောင့်ကွဲပြီး
သူ့ရဲ့သားတွေရှင်ပါပြီ.. ချိန်
လောက်က. စာပျို့ခွဲ
ပါပဲ.

ဟင်!
စာကြာကြီးပဲ
သူ့ကဘယ်လိုနဲ့ထွက်
စာလောက်မှာ
လဲ?

သူ့ဘာသာ
ခက်ခဲမယ်ထင်တာပဲ
သမီးရဲ့ ဖေဖေတို့က ဆင့်
ဆီဆားပြုပြင်ကြက်သွန်နီ
ဖျော်ခွက်ပန်းကန်တော့
ပေးရမှာပေါ့.

ဘာကုန်
သေးလိ
ဖေဖေ..

ဖေဖေ ကိုယ်တို့
ရုံးကျွေးရတဲ့အဆင့်
တတ်သော့ မကျောက်
ပါဘူး သမီးရယ်.
သိလိမ့်ဦးစိတ်မဲ့
မနေပါနဲ့.

နေပါဦးဦးလေးရဲ့
သူက ရန်ကုန်ကို
ဘာလုပ်ဖို့ဟာခွဲ
တာတို့လိ?

သူ့စာဖေရဲ့
အာထီမှာတော့
ကလောင်လုပ်ဖို့ဟာ
ခွဲတာတို့ကွ.

ထိုအချိန်တွင်
တစ်ချိန်လုံးငြိမ်
တိုင်နေသော
မျိုးလုံးက
တစ်ခဏမှ ထ
ပြန်သွား.

ထိုခဏကားကြောင့်
မိုးလုံးက ဘားဂျပါးရ
ရယ်လို့ကလေး၏။

သူ့စာလုပ်က...
ဘာမို့လဲ...
ဟိလေးရဲ့။

စာရေးဆရာတို့က...
ရန်ကုန်မှာစာရေးသူပြီး စာပေ
နယ်ထဲတိုးဝင်ပြီးစားဖို့တို့
ကောင်းမွန်တဲ့ စာရေးဆရာ
တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့
တို့ကွ့!

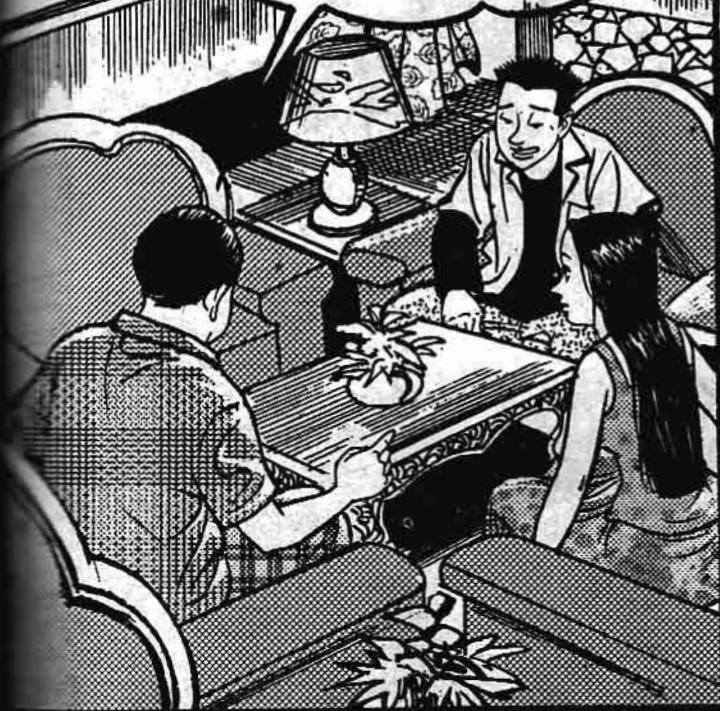
ဟား...ဟား...
ဒီခဏကားကြားရတာ
စာရေးတိုင်တစ်ယောက်ကို မီးခံ
သေတာထိထွန်းပြီး ဝင်ထိုင်
လို့ကလေးသလို ဖူးကျပ်
လို့ကတာများ...
ဟား...ဟား...!

ငါတို့ မိုးလုံး
မင်းစုတော့ခက်သေးတယ်...
တောသားဆိုပြီး စာရင်းစာထင်
မသေးနဲ့ကွ့ သူ့က မနုလေး
တက္ကသိုလ်က မဟာဝိဇ္ဇာ
ဘွဲ့ရပြီးသား...တို့။

အဲဒါနဲ့ပဲ သူ့ပါးသားပါးက...
ဦးစားဖို့ဟာခဲတိုသု... မငါလို ဆယ်စာနဲ့
ကို... တဖုန်း... မနီးကွာ... မောင်ခွဲကာ
ဆယ်ခြစ်နေလို့ စာဖတ်မတော်တန်နဲ့
ဦးလေးကအော်ပြီး စာလုပ်ပေးထား
ရတို လူမျိုး မဟုတ်ဘူး...

စာရပါးရ... ရယ်ရဲရဲမှ စာလုပ်စာမင်း... နဲ့တွဲသွားသောမောင်နှံ
တို့... စာတော်ပင်စာလုပ်ရဲရဲ... သတ္တိ... ထိုမောင်နှံထားနှင့်ပင်
စိုလုံး က ထိုင်ရဲမှ ထ လိုက်သည့်...

ဦးလေးကလည်း
ကိုယ့်တွက်နဲ့မလိုက်တာ...
ကျွန်တော်စာလုပ်မိသွား
တော့မယ်... ဖို့
ငါ့ကို... ကားသော
ပေး...

မိုးလုံး ထွက်သွားတာမှ... မိုးက...
သက်ပြင်းချင်း စကားဆိုလာ၏..

ဖေဖေကလည်း
ပြောလို့ကိုင် ဒဲ့ချည်းပဲ..
ဟိုဒွာ.. ဖေဖေတူ ချက်ပြီ
စာမှတ်သွားပြီ..

ဆန်ရင်းဆိုတာ..
ဒုနာဖွတ်ရတာပဲသမီး
ဓါး ကိုယ့်ဆန်ရင်းကိုက စာမျိုး
စာစားမကောင်းလို့ စာဖွတ်မခံ
တော့ပဲ.. စာမှန်ဖြစ်သွားရင်
တော့လည်း မတတ်နိုင်
ဘူးဗျေ..

ဒီကောင်က.. တစ်မျိုးခက်သားတယ်
ကလေးသမီးတွေက.. ဒီကောင်ကလေးထဲမှာ
မောက်မောက် စာကြောင်း.. သက်ဆံရူး ညံ့တံ့
စာကြောင်း တိုက်ကြတာ.. ဇေယျာနုနု မဆန်
တော့ဘူး.. ဖေဖေနဲ့သမီးကြီးက.. ချောက်ကနေ
ထိန်းပေးနေလို့ လုပ်ရုံ စာဆင်ပြေနေတာထဲ
သွေ့ကြောင့်ဆိုပြီး စာချောင်သင်ပြောနေ
တာ.. မခက်ဘူးလားသမီးရဲ့..!

အခန်း

(၇)

မိုးလုံးက. ကန်ကယ်
ဦးဘမောင်ရဲ့ ဘဝကလေးတို့သူ
ဟိုးက. ကန်ကယ်ရဲ့ သမီးကြီးဆိုတာ
ကွက်ကြွေလာမိ. ဆို. မောင်နှမ. တစ်ယောက်
တည်း. ကွဲတာပဲဗျ. မိလေမယ်..
တစ်မျိုးကြီး. ပဲ
နော်..!

ဘယ်လို
တစ်မျိုးကြီးလဲ
ကိုတာယာ
နဲ့..!

သူတို့မောင်နှမ
တစ်ယောက်ကိုကလည်း ဆက်ဆံ..
ရေးကွဲလို့ကိုတာယာ ဟိုလူ
ကလည်း ဒုမလုပ်လို့ကြင်နာတတ်. မှ
မရှိဘူး. နှင်းငါ. ပြောတာပဲ. ဟိုနှမ
ကလည်း. စာမိကို. ကိုရောင်းတာများ
ကိုမိုးလုံးတို့ ကြားရတာ
စာမိမိ. ကြီး...

သူကားကြောင့်
မိလေနှင့်စုစုတို့က
မိလေပဲကိုယ်
ချွန်ကြသေးသည်.

ကြော်..!
ဘာများလဲ
နဲ့..!

စာမိလေ!

ဟ! ဟ!
ဆဲးဟဲ့တို့လင်မယားက
ဘာလိမ့်.. ကျုပ်ကတော့
ဘာများလုပ်ခရာပါ
လို့လဲ?

ဧက.. ကိုဘာယက
ဘာမှမတော်ဘဲလူနစ်ယောက်
ကို.. သူမိမိတွေလုပ်လို့မိင်
နေလို့လုပ်မိတာပါမှာ
မိတ်မရှိပါနဲ့..!

ကြားရတာ
မရှင်းဘူး
ဗျာ..!

ကိုမျိုးလုံးက..
ဘာဘမော်ရဲ့တူစာရင်း
ပျိုးက.. ဘာဘမော်ရဲ့ယေဝ်ယေဝ်
ကတည်းက မွေးစားထားတဲ့
မွေးစားသမီး သူတို့ချင်း
ဘာမှမတော်ဘူးရှင်.

ဧက..
မိလို့ကိုး..
မသိဘူးလေ
ဗျာ..!

မိလေမယ်..
စာမေးစာမေးသမီးနော်..
ဟိုးရဲ့မိဘမာရင်းတွေကဘာ
မော်ရဲ့တဟည်းတွေသားသမီး
များပြီးဆင်းရဲကြာလို့ ဟိုးကိုမွေးကင်း
ကတည်းက... ဟိုး... ငါ့ဒုစမ်းသမီးလောက်
ရှိတော့မှ... သမီးရင်းကေခိုင်ကို
ထပ်မွေးတာ..

ဟွေ..!
သမီးရင်းရှိသားသမီး
ကတည်းက... မိမိ
ပါလားဗျာ..!

သမီးရင်းနာမည်က..
ကေခိုင်တဲ့ သူ့ကိုမွေးပြီးတစ်နှစ်
လောက်မှာဘဲ ဘာမော်ရဲ့အိုးဆုံးသွား
တော့.. မော်လမြိုင်ကမာမျိုးတွေကခေါ်ပြီး
မွေးစားဖို့ဘယ်ဘာမော်မာရဲ့
အလုပ်ဝမ်းကွဲကလေးတစ်ပါးကို
ဘယ်ရဲ့မှ စာဆင်မလေ
နိုင်ဘူးလေ..

ခင်ဗျားတို့
လမ်းယားက ဒီမိမိက
မာကြောင်းတွေတယ်ပဲ
ကြပါလား...

ဟိန်း... ဟိုးက...
မကွယ်မဝက်ပြောတာကိုး
ဟိုးက သဘောထားပြည့်စုံပဲ
မိတ်ဆွေဖြစ်ရယ်... ဘာမာမာကိုလည်း
မာမာရင်းလို့ပဲ ပြော
ချစ်ခင်တာပဲ!

တကယ့်လိုက
ဘွဲ့ရပြီး... ဘာမာမာကို
လုပ်ငန်းမှာဝင်ဖို့စီးတာ
သားတစ်ယောက်လို့
မားကိုးရတယ်...

အဖြင့်
ကိုယ့်လွန်က
ရောမား!

ထိုစေးခွန်းကို ခုနက
မကလွန်ပြီ... ဒုတိယမိမိမာမာ
ဝင်ပြောပါမလား!

ဟိုးမှာရှိတဲ့
မာရသမာရသတွေနဲ့ပြောင်းပြန်
ယာ... တွက်ကိတ်ကိတ်ပေးတာ...
ပြောရင်မောမာမာရဲ့လို့
မာဟွန်း...

သို့သော်လည်း.. ကိုခင်ယုလေး
သဖြင့် မိုးလုံး၏စာကြောင်း
တစ်ခုကို ကျွန်တော်သိခွင့်
မိုးလုံး၏မိခင်နှင့် ဦးဘမောင်
မောင်နှမတို့၏အချာအရာ
ကြာသော်.. မိုးလုံးတစ်ပါး
မရောသောဖြစ်ပွားရာ
ပုံမှာ ကြည့်ပါ။

မိုးလုံးကတော့ယုံရောက်ကြာစဉ်ကလေးသောစာပါ..
မိတ်ဝင်စားသည့်မိုးလုံးကလေးကိုတွေ့ခဲ့သည့်
ထိုကိစ္စကို.. မောင်မိန်းကလေးကလေးကလေး
ခံပါသည့်..

ငါ့ချစ်သူ.. ရေ...
မင်းရဲတို့ကလေး
မိတ်ဝင်စား.. ကို... ငါ
ပြင်ရမယ်လို့
ရေ...

စာမေ..
စာမေကလေးကလေး
မိုးလုံးကလေးကလေး
လေးကို.. ကျွန်တော်
သဘောကလေးကို
တောင်းလေးခံပါ။

လွန်လွန်သော
မပြတ်ကောင်း
မဆွတ်ကုစေ့
ပါကွယ်!

ဘာ...
မိလို့လဲ
စာပေရဲ့...

အဖေ... အဖေ...
သုတေသန... မရှင်းမရှင်း...
ဖူးတယ်... ဘာကယ်တယ်... ပြောရလို့...
မင်းနဲ့... မိုးယူရုံက... စောင့်ဒီမ...
စောက်သလွှဲ

အဖေ..

ကောက်ပဲ...
မြေထဲ...
ကိုယ်... ကိုယ်...
ခေါ်...

သတ္တိရှိနှင့် နောက်တစ်လခန့်ကြာသည့်တိုင် မိုးလုံးလက်မလျော့သေး
မခင်ကို ပျော့ပြန်သည့်...

အဖေ... အသင်
ကျောင်း... အဆောက်အအုံ...
မှာပေးတဲ့... နီးဆုံး...
ကွန်ပျူတာ... ကိုက်တယ်...
အဲဒါ... အဖေလို့...
စောင်း... ပေး...

စာမေ..
 နီတစ်ခါတော့
 ဟိန္ဒူကုန်မိုးမ
 လိုက်တာဘာ
 ပေးဖူးတာ.

တယ်ဟို
 သမီးလဲ
 ကွဲ.

ဘုရားကကုန်
 နီဝင်းမေ့သမီး
 ရွာသို့ဝက်ဖုန်ကို
 ပေါ့ဗျာ.

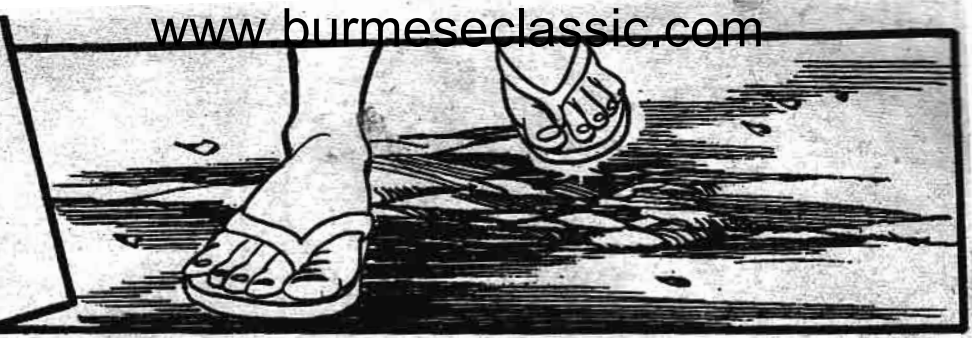
www.dhammadownload.com

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးဖြင့် မရောသွားဖြစ်ပြီး သိသို့
မိုးလုံတစ်လောက်ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီ
ဖြစ်ပါသောကြောင့်...

အခန်း
၅

မဖြစ်လို့သာလွှမ်းမားခဲ့ရမည်၊
သန့်ရှင်းစိုပြည်လှပသောကုန်းသိပ်ပြီ၊
ဘေးမရှိလှပါ.. သို့သော်.. မတော်နိုင်ပြီ..

ရန်ကုန် ဆင်ခြေဖုံး ဆင်ရဲသား လုပ်ကွက်ထိက တစ်ခုလေးပါ
တိကလေးထိမှာ ခိုက်ခိုက်တုတ် မာဖျားအက်ကိုလူးလိမ့်
ခံရဦး ကျန်ရစ်ခဲ့ရမည် သိသွယ်သွယ် ပျံ့ပြင်း..
မာတွက်ဆိုတော့လည်း ဘေးတင်းတာမဟုတ်
ဖြစ်ပါသည်။

ပျင်း ဖျားရခဲ့သည့်မှာ
ကြာခဲ့ပြီ.. မိမိမိခွေးနှင့်
ဖြစ်လာလို့ကုန်ခဲ့ရမည်
မှာလည်း တစ်ပတ်ကျော်
ခဲ့ပြီ... မဖြစ်ကတော့ပါက
မာရဲ့မာရဲ့ကမကောင်း..

သနားရတာ...
ပုလင်းကိုတွဲကာ
သုတ်ပို့ပုံကွက်
အတွင်းက... 'ခေါ်လာ'...
ဆေးခန်းသို့လိုက်
ဖို့ပေးခဲ့ရသဖြင့်..

ရယ်လည်းကလေး
ကလေး...ဆရာဝန်က
ကလေးကလေး
ဆရာဝန်ကလေး
ဆရာဝန်ကလေး

ခင်ဗျားလူက...ဆရာဝန်က
ကလေးကလေး...ဆရာဝန်က
ကလေးကလေး...ဆရာဝန်က
ကလေးကလေး...ဆရာဝန်က
ကလေးကလေး...ဆရာဝန်က

ခင်ဗျား...
ဆရာဝန်ကလေး...
ဆရာဝန်ကလေး...
ဆရာဝန်ကလေး...
ဆရာဝန်ကလေး...

ဆရာဝန်ကလေး...
ဆရာဝန်ကလေး...
ဆရာဝန်ကလေး...
ဆရာဝန်ကလေး...
ဆရာဝန်ကလေး...

လူက...လူတွေကို
ကုသတာလည်း
ရောဂါက ပေးလေ
ဆိုလေပင်
ဖြစ်လာသည့်
သင့်အတွက်က
ငါ့ကို ငါ့ကို
အလှူလား...

ပုလင်း၊
မင်းဘယ်လိုနေသလဲ
ဦးသံက ကြမ်းလှ
သတိလား...

ငါ...ငါ..
နေရတာ...အသက်
သာဘူး...

စာင်း...!
အင်္ဂါပြီ...ငါ့လက်ထဲ
မှာ...ဇွဲသုံးရာပဲ
ရှိတော့တယ်
ကွ့!

သုံးရာပဲဟာလား
သုံးရာနဲ့သွားလို့ကတော့
မို့ရဲတောင်ထိုးပေးမှာ
မဟုတ်ဘူး...သေသာ
သေလို့ကိုင်လာမယ်
ကွာ...

အို.ဟော့ကိုင်
မသေခိုဦးကိစ္စ
ဘာသာ.သတ်သေရင်
ကမ္ဘာဖြစ်လိမ့်မယ်.ဘိဦး..
ကလုပ်က.ဆရာတစ်တွေ
ဖိုတီး.ကတော့ကွ.မင်း.ကောဂါ
ကွဦး.ငါ.ဖိုတီး.လိမ့်မယ်
ဦးမယ်..

ဘယ်လို
ဖိုတီး.မှား
ကွ..!

ရေခွေးကိုလက်ဘက်ရသွယ်ခိုက်က.
စာလကား.စောင်း.ဖြူ..ငှေ့.ထွတ်
ဆေးကို.ကွမ်း.ယာခိုက်က
စာကြွေး.ခံမယ်ကွာ..!

ကိ..ကိ..
ဘကာစောင်
ငါ.ချက်ချင်း.ဖြူ
လာခို.မယ်..

သုဉ်းလို့နှင့် သန်းတော်က ရွှေမျက်နှာ..ရွှေမှာပဲထားပြီး
လက်ဘက်ရည်ခွက်ဆီသို့ ရောက်ခဲ့သဖြင့်.. မကြာခဏလေမယ့်
မငြင်းကောင်းသည့်ကိစ္စမျိုး လက်ဘက်ရည်ခွက်က ရေခဲခွက်ကို
ခပ်ကြမ်းကြမ်း ထည့်ပေးပါ၏..

ကဲ..ရော့
ရပြီလား..?

အဟိး! ကျေးဇူးပဲ
နီဝိတနီနပြုတာပဲ
လို့ပဲ..သဘော ထား
ပါဗျာ..!

အေးပါ..
တို့က..နီဝိတနီနပြုတာပါပဲ..
ဒီကြားထဲက..မင်းသွယ်ရင်..
နီဝိနီပြုတာများရင်တော့..
နောက်တစ်ခေါက်ကုန်
ကောက်ဖို့ ထပ်လာခဲ့ဖို့
ကြားလား..!

အခုလို
ကြည့်ရတော့..
ကုန်တာနားရှိလို့
ပေါ့ဗျာ..သွယ်
အဟိး..

အကယ်၍လည်းကောင်း... ကွမ်းယာဆိုင်
အကယ်၍လည်းကောင်း... ကွမ်းယာဆိုင်
အကယ်၍လည်းကောင်း... ကွမ်းယာဆိုင်

တစ်ခုခုတော့...
လျှောက်မှာပေါ့...
အစ်ကိုရဲ့... ရှေ့က
မဟောက်ရင်တောင်
လူတော့လျှောက်သွား
မှာပေါ့..

ငါက.. အကြောင်း
ရောင်းပို့ပေးမလား...
အစ်ကိုရဲ့... အစ်ကိုရဲ့...
မင်းသမီးမင်း... ရှေ့က
တကယ်လျှောက်သွား
မှာလား...?

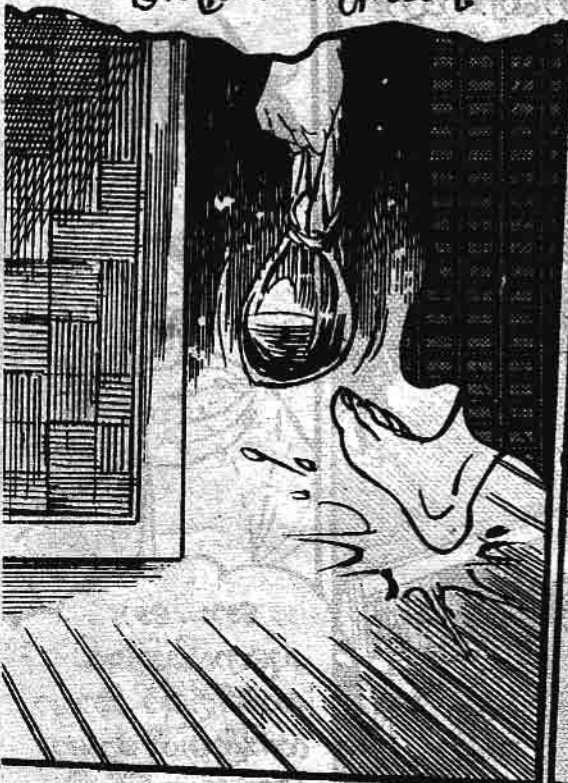
ဟေး... ဟေး...
လူလျှောက်သွားရင်
လာခေါ်ဦးမယ်... အစ်ကိုရဲ့...
လက်ကြမ်းတံ... မဟောက်
တွေ... အစ်ကိုရဲ့... ပ...
ယာအစုံကလေး...
အောင်... အစ်ကိုရဲ့...
ဟေးမယ်..!

အခုလို
အားပေးတာကျေးဇူးပဲ
သွားဦးမယ်နော်...
အစ်ကိုရဲ့...!

လက်ထဲမှာ ရောက်ဆုံးရှိနေသော
ငွေသုံးရာကို မထိရပါ။ စကားပြောထဲက
သွားဖို့လမ်းခရီးမှာ ဖြစ်ပါသည်။
တိလေးဆီ ပြန်ရောက်သော ပုပြင်က
ငြီးလို့ ကောင်ဆန်းထင်ရဲ့..

ကဲ.. ကိုယ်လူ
ကြီးစားပြီးထင်မို့.. ငါ့ဆေး
သောက်ပြီးမှ ပြန်မှန်းနေ
တါ.. စာပြင်သွားရ
မို့မဟုတ်..

ငါ့ဆေးကို ထုသောက်ပြီး ပုပြင်က.. တစ်ခုတစ်ခုရင်ရင်ခွင်
မေးပါသည်။

မင်းက..
ဘယ်လိုသွားမို့..
မလို့လဲ..

ခက်ပါကွာ..!

မင်းဆေးကွသခိုက်၊ ခိုက်စာ
ဆိုရိုး၊ ဝှံ့နှစ်ယောက်စာ.. သံ
လေတုတ်ထမင်းဖြို လိုနေပြီကွ.
မြို့ထဲသွားပြီး စောကြီး...
မြေဟောက် ကို ကလေးငယ်
ပြုရဦးမှာပေါ့..

စောလေ.. ဘယ်လိုမှ မကြံတတ်သောင့်
ပြစ်နေပြီကိုး.. ခိုက်လေမှာပြီးသား..
ကလေးငယ်ပြစ်လေတာ့ သန်းစောရေ..
စောက်! စာရေးထဲမှာမှ လာဖျားရဲတု
ကိုယ်ကို ကိဗ်ယာ မေတ္တာပို့ပြီး
ရဲခိုက်တာ့ မှာပါကွာ..!

ပုလင်းက.. စောင်ခြံကြ ပြန်ကွေးသည့်!
သုဉ်းလည်နိုးဝှင် မိုးလုံးထံသို့.. သန်းစောကြံတင်
ဇွေ.. သွားစောင်း မှု၊ သိလိုက်ကရသည့်!
သုတိုဓာနသမားများကြားမှာ.. မိုးလုံးထံမှ
ကြံတင်ဇွေစောင်းခံရခြင်းကို 'စောကြီး'
မြေဟောက်နှင့် ကလေးငယ်ပြခြင်း 'တုတုသို့
သုံးနှုန်းလေ့ရှိကြသည်လေ..

ခေါင်းစောက်
မှုကတည်း

မိ

စာနားက ပေါ်ခနဲဖြတ်မောင်းသွားသော
ကားတစ်စီးကြောင့် စာတွေးလွန်နေရသူ
သန်းရော်အလန်တကြား ထခုန်မိသည့်
စာတွင်မထင် ကားပေါ်ပါသွားသူများ
ကိုလည်း သန်းရော်မြင်လို့ကိရိမိ!

သန်းရော်တို့က
တစ်သန်းထိသန်းပြီး
တစ်ရောင်ထိရောင်တွေ
ကောင်ကွ လာထား
ပါး--'

သိပ်မလေးတော့ပြီ
ဖြစ်သော မနောသူ
ခြံကြီးဆိုသည့် သန်းရော်
ရင်ကော့ကွဲသက်လျော
လာခဲ့သည့်.. မျက်လွန်
ထိခွာတော့ ပူပြင်းက
ပွဲပြီး ဘာဆိုဘာမှ
မမြင်တော့ပါ..

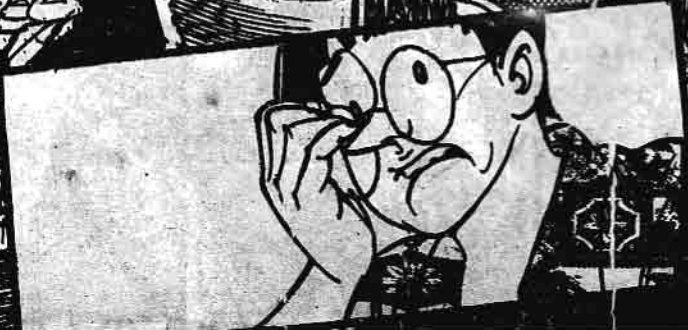

ဘာလုပ်ကွ!
ဘာပြောတယ်၊ ကြိတ်
တစ်သောင်း၊ ဟွတ်လား
သန့်စေ..!

ဟွတ်၊ ဟွတ်
ပါတယ်ဆရာ..
ကွန်တော်တို့နှစ်ဦး
မှာ အတော်ကြီး
လို့နေလို့ပါ..

ခြံထိမှ နှင်းဆီပန်းတို့များကို မြေဆွ၊ မြေပြော
ထည့်ပြီး မိတ်ပါလက်ပါပြုပြင်နေဆဲမှာပင်
ကွန်တော်နားထဲသို့ ထိုအသံတွေ ဝင်လာ
ခဲ့သည့်.. ကွန်တော်လည်း မကြာည့် ဖြစ်ပါ..
လုပ်လက်ခကို ဆက်လုပ်နေလျက်သည့်..
အသံတွေကို ဆက်ကြား နေရသည့်..

မင်းတို့တွေ..
တိမ့်ခက်တာပဲ၊ အလုပ်
ကိုဖြင့် မှန်မှန်မဆင်းသွင်း
ခေါင်းခံ ဖင်နားစားမပြု
လျက်မှ တစ်ခါတည်း ခွင့်ယူပြီး
ကြိတ်ငွေ တောင်းခံ
တော့တာပဲ..

မဟုတ်ပါဘူးဆရာတင်...
ဆရာမယ့်ရင်လိုက်ကြည့်ပါ။ ဘာမှ
ကရင်တစ်ချက်... ပျဉ်းလုပ်ငါးခွင်
ထိမှာ.. တစ်နေ့ကွန် မိုးမိုလိုက်
နေထွက်လာတာ ဝင်လုပ်လိုက်နဲ့
အပူပူပြီး အဖျားဝင်သွားတာပါ..
ကျွန်တော်ဝိက. အတူတူနေ
ကြတာ....

သူ့ကိုမြင်ရင် ကျွန်တော်ပါ..
အလုပ်ဟုတ်ပြီ. ခွင့်ယူရတာပါ..
အခု ကျွန်တော်ဝိမှာ. ဆေးကုယ့်ရော
အားခရိတ်ပါ ပြတ်နေလို့ပါဆရာ..
မိကြောင့်ကြိုတင်ငွေလေး
လာထုတ်တာပါ...

ဒုဂ္ဂို! မလိုချင်ဘူးကွာ..
အလုပ်ဆင်းရင် ဖြိုက်ဆံရမယ်..
မဆင်းရင်မရဘူး. ဒီလိုသာလာတာပဲ
တိုင်း... ထွက်လေးနေရင်. အလုပ်လုပ်
မယ်သူ ခိုမှာ မဟုတ်
တာဘူး..!

နတ်ကဏ္ဍာန်ပေါ်လာသော ဟိုး... လိုအပ်သော... စိုးလုံး ဆက်ခံနိုင်သော... ပုံရသည့်... မသိမသာလွှဲလွှဲဆင်း... လိုက်တော့ ဟိုးလက်ထိမ်းပြီး... ချလက်ခံ ပန်းမျှောကို... ရသည့်..

ဪ... ဟိုးကဘာပန်း ကပ်ဖို့ ဆင်းချင်း ရောက်လာတာကိုး!

ဒီမှာလေ...
စာလုပ်မဆင်းဘဲ
ဖြိုငွေလာတာတောင်းနေလို့
ဘီဒါကိုရှင်းနေ
တာ...

ဘယ်လို
ဖြေရှင်းလိုက်
သလဲ ကိုမိုးလုံးရဲ့
ပြောပါဦး..

ဟာ!
မလေးဆိုသည့်လူ
ပြောနေတာလေ..
စာလုပ်မဆင်းဘဲ
ဘယ်လိုလုပ်နေထွက်
ပေးရမလဲ..

နေပါဦးလေ..
သို့ဘက်ကစာအုပ်အခွဲ
ကိုလည်းသိရအောင်ပေးဦး
မှပေါ့.မင်း...ရွှေပြည်သာ
လွန်ကွက်က...စာလုပ်ကြပ်
မောင်သန့်ရောလားလို့

ကလေးသမားကောင်လေး၏ခိုကားတွေကိုကြားနေရပြန်
သည့်သူ့ခိုကားစာအုပ်တွင် ပျို၏အသံ ပေါ်လာပြန်၏...

ဤက.စဉ်ကထိဝင်သွားပြီး ခဏစာတွင်းမှပင်ဖြိုထွက်လာ
ခဲ့သည့်။

ဒီသုံးထောင်ကို
ဖြန့်ဝေရမှာမလို့ဘူး
ဇား၊ ကြိုတင်ခွဲတစ်သောင်း
ကိုတော့ ဘာလုပ်သင့်မလို့မှ
အာရုံကွဲဖြန့်ပြီး
ဖြတ်မယ်...

ရော့!
ဒါမင်းပြောတဲ့ကြံစာလေး
တစ်သောင်း... ဒါကတော့
တို့ကသက်သက်
ကုသီတာ..

ကျေးဇူးတင်လို့ကတော့
ပမော့ရယ်. ကျေးဇူးတင်
လို့ကတော့.. ကျွန်တော်တို့
ကလွန်စွာဖြင့်ပိုင်ဆိုင်နိုင်
အောင်.. ပြီးအားပုံမယ်
မိတ်ချပါ..

အား.. ကောင်းတာပေါ့.
ကလွန်ဆင်နိုင့်ရုံနဲ့ကတော့
ဒီမှာ. ဖြေဖြေကုန်အောင်.. မင်း..
သုငယ်ဆင်းကိုဂရုစိုက်ပြီးပြန်ရအောင်!
ကဲသွားတော့.. ဂုဏ်..

ဟွတ်..
ဟွတ်ကဲ့..!

ကလွန်သမားလေးက. ပျိုကိုနဲ့တင်ဆက်
ဝမ်းသာလွန်းကုန်လာမယ်. လွတ်တရက်
ထ, အော်လို့ကလွန်သမား.

ဟေး..!
မြွေဟောက်
မြွေဟောက်!

ရဲရဲလောက်ကို
 ခိုင်းပြီး ခဏတာ
 ငါက ရဲရဲလောက်ကို
 စောင့်ခိုင်းပြီး...

ဒီမှာ ပျိုး... ငါပြောထားမယ်၊
ငါနဲ့အလှည့်သမားတွေကြားမှာ
နှင်ငါ့ပျိုး ဆရာမကြီးလို့လို့ကယ်စား
ဂါးကြီးလို့လို့ မလုပ်ပါနဲ့ . ဒီဟာ
အလှည့်သမားတွေက . ငါက
အခုအသေတန်ခိုးအောင်လုပ်
နေတာနဲ့အတူတူပဲ...

ဝိမိတ်လေးမတွေ့ခင်ပို
ကိုယ့်လုံး၊ စာလှူကာ၊ စာလှူခွင့်မှာ
ကဆင်ပြေကောင် ပျိုးကဝင်ပြီး
ပြေရင်းလောတာ၊ စာလှုပ်သမား
ဆိုတာ၊ စာလှုပ်ရင်ကို မီးပွားမကွင်း
သွတ်ကဆင်ပြေမှု ကိုယ်လည်း
ကဆင်ပြေမှာပေါ့..

ပျိုးကဝင်ပြေကောင်.. မိုလုံး၊ ယမ်းပုံမီးကွဲပြေ
သွားသည့်၊ စာလှုပ်ကွင်းတွင် ပျိုးက၊ နားလှုပ်မှုနှင့်
လက်ကွင်းသွားခံသော်လည်း ယခုတစ်ကြိမ်တော့
ထိပ်ခိုက်ရင်ဆိုင်လာသဖြင့် ခေါ်ပုဂ္ဂိုလ်မက.
စုံစားလည်းသင့်သွားသည့်..

စုံမာ.. စုံမာ..!
ခဏားတစ်ခုလိုက်တာ သန့်ကြယ်သွေး
ကပ်၊ စာလှုပ်သမားရှာမတွေ့လို ဆိုင်ခိုက်ရမယ့်ပုံ
လောင်းစိုင်းထွက်ပေးရရင်.. တွင်းတူးပြီးမြှောက်ထား
တို့၊ ရွှေစိုက်ကောင်ခိုင်းမှာမဟုတ်ဘူး၊ ကာပိုက်ဖြစ်
ငါကနင့်ထက်စာသက်ကြီးတယ် ငါ့ကို
မိလျှာင်းမင်းရဲကောင်းလာမပြန်!

အင်း... တွက်ပွဲကတော့
မင်းထန်ပါလို့ မတော်လို့ခြေပါလက်ပါတော့
ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပြဿနာပဲ.. ဆို မဖြစ်လောက်ပါဘူး
အခုပစ်နေတာ လေသေအပ်တော့ပါ။ ငါ့နေ့တော်ပို့
လို့တယ်.. မဆိုင်တာဝင်ပါရင်.. ငါက
ဗြား ဥပဒေဦးမယ်။

လူတွေကို စာရမ်း
စာထပ်မံလွှဲလို့ပါနဲ့
ကိုယ့်လုံး.. သူတို့မှာတကယ်
ဥက္ကဋ္ဌကုန်နေလို့ အကုန်အသိ
တောင်တာကို မပေး
လို့ကိမ္မ

ငါတို့
အကုန်အသိလွှဲလို့ပါနဲ့
အကုန်အသိလွှဲလို့ပါနဲ့
အကုန်အသိလွှဲလို့ပါနဲ့

ဟေ့ !
ကမ်းရောင်တွေပေါ်လုပ်မယ်
မကျေမနပ်လို့ထွက်သွားလည်း
ဂရုစိုက်စရာမလိုဘူး..

ခင်မိတွေက
ထပ်ပြီးကမ်းကွန်ကြာရင်ကော
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ..ဘာမဟုတ်တဲ့
မိလောက်တွေလေးစာတုက်..ကိုယ်ရဲ့
စာလွယ်မားစာပေါ်မှာ သွားတာ ..
တာကိုဘယ်လိုခွင့်ရင်ကပ်
ကြည့်ကြည့်လုပ်မလဲဟယ်..

ဟေ့ဟေ့! ငွေ..ငွေ
ငွေကိုစာလွယ်မလို့ရဲ့
ခုညီခုညီ မှားမှား
ငွေဆိုတာတစ်ပို့
ရှိတယ်..

ကဲပါလေ..
ငွေကား မိလောက်ကြောင့်
မှတော့.. ဖျိုးကလည်းငြော
ရတာမယ်..

ကိုယ့်လုံးရဲ့
ကိုယ်ကျိုးစာတွက်လုပ်ငန်းခွင်
နှစ်ခုကနေ... စာလွဲသုံးစားယူ
ထားတဲ့ ငွေတွေကျတော့
ကိုယ့်လုံးကဘယ်လို
ရှင်းမှားလိ

ဘာ! ဘာ...
နှင်း... ဘာပြော
လို့ကိတ်သလဲ

ဟိုက်!
ဒီစာဖြစ်မျိုးလည်း
တကယ်ရှိနေ
သကဲ့...

ဟုတ်တယ်လေ ကိုယ့်လုံးက...
စေပေတော့စာရင်းဖြစ်နေတာလေ...
ဦးလေးမယ်ခင် ဒီငွေတွေကို... ဒါ
စာချိန်ပိုပြန်ထည့်ပါ့မယ်လို့
စောင်းပန်ထားတာကယ်ပြောတဲ့
မျိုးကစေပေမယ်စကားလို့... ပို
လေးထားတာကလေးလို့...
စေပေတာ... စာရင်းကိုစာလေးခိတ်
ဝင်စစ်ရင် သိသွားမှာပဲ ဒါလေးမယ်
ဒီထက်ပိုပြီး မျိုးစာချိန်မလေး
နိုင်တော့ဘူး... ကိတ်ကိတ်ကို
ကိုယ့်လုံး စာချိန်ဆုံး
ရှင်းလေးပါ...

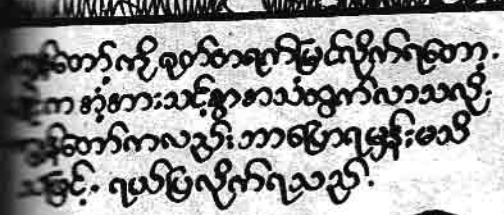
နှင်း...!
နှင်းက... ဒါကို
စာချိန်လေးနေ
တာလား...

ကြိတ်သံကြားရင်လို့
ရတယ်.. မေမေ့အဖွား လူယုံတယောက်
ခံရတာပဲ.. တကယ်တမ်း ကျသခွာ
မရှိပဲ.. တစ်ချို့ကောင်းတစ်ချို့ပိုကောင်းကြို
ချင်တာကရှင်ပဲကိုမို့လို့.. ကိုယ့်ခိုက်နဲ့
ရှိငါ့ဖြို.. လူတိုင်းကို ဘဝင်လေးနဲ့
တာလို့.. ရှင်ပဲ..

ဟဲ့.. နင်..
မိတ်ချ.. မိတ်ချကို.. ငါ..
အဖြေဆို.. ရှင်..
လေးမယ်..

အကဲချင်.. ဆိုသလိုပင်..
ခြံဝန်းထဲမှာ သပ်ကြမ်း
ကြမ်းမောင်းထွက်
သွားသောမို့လို့.. ခံ
ကားသံကို ကျန်တော်
ကြားလို့ကိုးသည့်
ယခုအထိ..
ကျန်တော်ထိုင်ရာမှ
မထပြန်သေး..

ယခုမှပင်... ကျွန်တော်လည်း
ထိုင်ရာမှ ထဖြစ်တော့သည်။

ဒါ.. ဒါဖြင့် ဘယ်
စာစာက... ဟိုးနဲ့
ကိုယ့်လုံးတို့ပြော
ဆုံးနေကြတာ
တွေကို..!

ကြားပါတယ်.. စာကုန်လုံး
ကြားပါတယ်.. ဒါပေမယ့်
ဒီကိစ္စကွန်တော်ဘယ်သူ
ကိုမှ.. မပြောပါဘူး
မိတ်ချပါ..

သိပ်တော့မှ.. ဟိုး မျက်နှာ
ပေါ်က.. စာကြွေတုန်းလွယ်
စာရိပ်လေးများ ပျောက်
ကွယ်သွားရမည်..

ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်ရှင်စာအုပ်
ထိန်းသိမ်းပေးတဲ့
အတွက်..

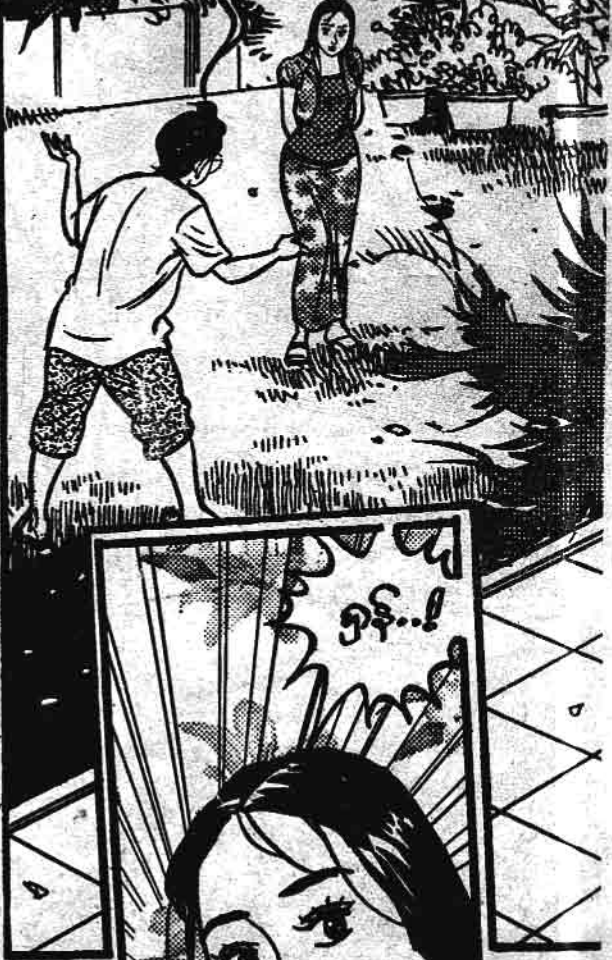
နှင်းဆီရနံ့တို့ယုံနေသော ဝန်းကျင်ထဲမှာ ဟိုးထဲမှ အမည်ပေးရအက
သော... ကိုယ်မင်းရဲ့လေးများ ရော့ရွက်နေ၏.. မည်သည့်နံ့သာမှ
ချယ်မြန်းမထားသော်လည်း စာနိုးကပ်ကြည့်ကာမှ ဟိုး၏မျက်နှာ
လေးက.. နှလုံးဝင်းစိုသော နက်ရှိုင်းဖြင့် လှပနေပါသည်..

ကော့ဒုတင်စရာမလိုပါဘူး၊ မှာ
ပျို၊ မိတ်စာချွန်၊ သယံဇာတဖြစ်နေမှာ
မို့လို့ ဒီကားတွေ ပေါက်ကြားစေ
ချာလို့ ကျွန်တော်ကတိပေးလို့ရတာ
ပါ.. ဒါပေမယ့် ဒီစာကြောင်းတွေ
စာကြိုက်လို့ရတာက ကျွန်တော့်
မှာ.. ပျိုကို..

အသိပေး
တိုက်စရာ စကားတစ်ခွန်း
ရှိလာခဲ့တယ်. မိမိက ကျွန်တော်
ဘဝမှာ.. ကျွန်တော် အဝင်ကြီး
လေးအားဖြင့် ကုသဘာသာကို
ဖိုကလေးတစ်ယောက်ကို
ဒီနေ့ စ.တွေတာပဲ..
မိမိ.. ပျို.. ပဲ...

ဝန်းရံနေသော ခွင်းဆီတစ်ကြီးထဲမှ ဖွင့်ဆိုခွင်းဆီပန်းတွေကို တောင်အားမှာလို
ကောင်းနေတာ သဘာဝ ဟိုးစိမ်းစက်စက်က သည်ပန်းခင်းကြီးထဲမှာ အလှပဆုံး
ဖွင့်လှက်သည့် အထွက်ခွင်းဆီတစ်ပွင့်ပင်ဖြစ်နေခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်
တစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက်မျက်နှာ
နေကြရင်း ဘာစကား
ဆက်မပြောဖြစ်ကြပါ
မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ...
ဟာဝန်းကွင်းတစ်ခု
ကတော့..အာသာ
ယာသာပင်ရှိနေ
ကြပါသည်။

အခန်း ၆

ကျွန်တော်ကတော့...
ကျွန်တော်ကထင်ကြီးလေးစား
ပြီး... ကခုန်တာသက်တော့...
ဆိုတလေးတစ်ယောက်ကို...
ခိုချေ့ခေတ္တတာပါ...
ဘိဗီ... ဟိုပဲ

စာပိုဒ်မှာတော့...
ဖွဲ့ဖွဲ့လေး...
ကခုန်တာ...
ဆိုတလေး...
ခိုချေ့ခေတ္တတာ...
ဘိဗီ... ဟိုပဲ

အခုတော့ ဟိုကိစ္စကလေးလည်း...
အခုတော့ ကိစ္စကလေးလည်း...
အခုတော့ ကိစ္စကလေးလည်း...

မြို့ထဲထွက်လျှင်...
မြို့ထဲထွက်လျှင်...
မြို့ထဲထွက်လျှင်...

အခုတော့...
အခုတော့...
အခုတော့...

အခုတော့...
အခုတော့...
အခုတော့...

ထိုကြောင့်ပင်...တစ်ခါက...အမေ့မှတ်တမ်း...ချက်ချင်း
ဗုဒ္ဓကို မေးကြည့်ဖူးပါသလား။

သူဟာသူ...
ချက်ပြုတ်စားတယ်
ဆိုတော့...ဘာဟင်းတွေများ
ချက်စားလိ

ကြက်ဦး...
ဘိဇ္ဇာနီ...
ကျော်တစ်လွှဲ...
တာ...မြင်တာပဲ
မမကြီးရဲ့

ဒီလိုဆို...
စားရလို့ဖြစ်လား...မြွေလည်း
ဟင်းတွေပိုနေတာပဲ...သူ့စာထွက်
တစ်ယောက်စာထည့်ပြီး...သူ့
ပေးလိုက်ပါလား...

ဟွတ်က
မမကြီး...

ဗုဒ္ဓက...ဟင်းတွေပန်းကန်ထဲထည့်ပြီး
သူ့...ရှိရာစာခန်းဘက်ထွက်သွားသလား။

သိသော်...ချက်ဆင်းသို့သွင်း...စာရာ
သွင်းသောဟင်း...တွေနှင့်စာတို့
... ဖြန့်ကျက်လာ၏..

ဟင်!
ဘာဖြစ်လို့လဲ...ခုရ
သေး မရှိဘူးလား..!

ဒီရင်
ဘာလို့မလေးခါ
တာလဲကွ..!

ဟိုင်း...လေ..
ကွန်ကေး...ပေးပါတယ်..
သူက...မယူဘူးတဲ့..
ထားခဲ့လား...စားဖြစ်မှာ
မဟုတ်ဘူး...ဖြန်ယူသွားပါ
ဆိုလို့...ကွန်မ...ဖြန်ယူ
ခဲ့တာပါ...

ဟွန်း...!
စာလကား မာနကြီး
နေတယ်၊ နေပေ...မငို
နဲ့တော့...ငတ်ဆင်တဲသို့
ငတ်နေပါစေတော့..!

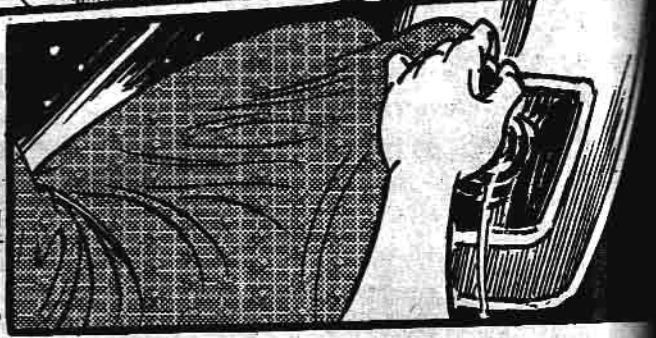
ဇာ

သိသွင်း...ပြောကြားမိခဲ့သော်လည်း...ထင်စား...ဆိုတော့ကိစ္စ...
သူ...စာစားဆင်းရဲနေမှာ ဟူသောစကားက...ဖိုး...ထင်ကြ
ရောက် ရောက်လာတတ်ပါသည်...
www.burmeseclassic.com

ထက်မြက်ကံစားတာ...
ပါလာသူမို့ စာချုပ်ရေး
ရေးရာရေး ဖက်ကုန်...
ထက်မြက်ရေး စာတစ်ပုဒ်...
စာတစ်ပုဒ်... ကံစားတာ...
ကံစားတာ... ကံစားတာ...

တစ်ခါက...လူမျိုးတစ်ဦး...
တစ်ဦးတို့ ကားစာတု...
တစ်ဦးတို့ ကားစာတု...

လူမျိုးက...ကားစာတု...
ပေါင်ပေါ်သို့...
ပေါင်ပေါ်သို့...
ပေါင်ပေါ်သို့...
ပေါင်ပေါ်သို့...
ပေါင်ပေါ်သို့...
ပေါင်ပေါ်သို့...
ပေါင်ပေါ်သို့...

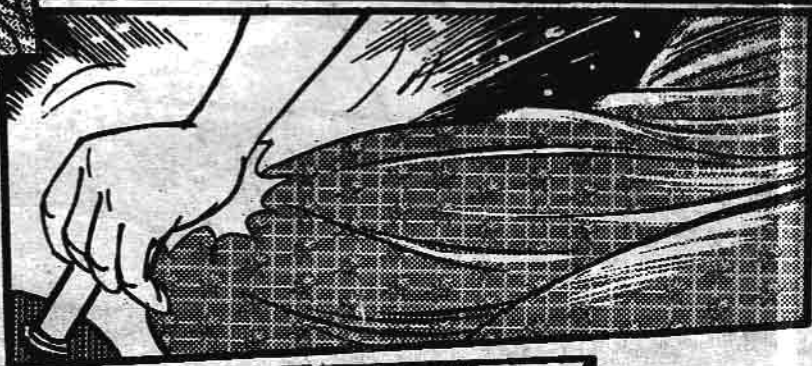
ဟိဟ... ဟိဟ...
မွေ့သစ်ကွမ်း...
မွေ့သစ်ကွမ်း...
မွေ့သစ်ကွမ်း...
မွေ့သစ်ကွမ်း...
မွေ့သစ်ကွမ်း...
မွေ့သစ်ကွမ်း...
မွေ့သစ်ကွမ်း...

အမျိုးကြီး၏သတ်သေးစကားကြောင့် လူမျိုးကြီးမှာ သက်ပြင်းချရင်း လက်ကို စာသာစွတ်လိုက်ရတော့သွား!

ဟင်း...

သို့သော်.. မကြာမီပင်..
အိယာထိုးရင်း စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ
အကဲကိုသိမ်းပင်.. လက်က
ရောက်သွားခဲ့ပြန်သွား..

ဒီမှာ.. ဓမ္မသစ်ကွမ်း
စာစားကြီးသုံး.. စာစားလုပ်ငါးက..
ဓာတ်လုံးကို သတိရကြီး
ဆင်ခြင်ပါ...

ဟင်း..!

လူမျိုးကြီး
ဒီရိုက်ကာက..
သက်ပြင်းကို
စာဆွတ်ချရင်း
လက်ကိုဖြင့်
စွတ်လိုက်ရ
ပြန်ဖို့..

ကျွန်ုပ်တို့... ဘယ်ကြီး
ဆင်းမည့်နေရာသို့ရောက်
၏။ ကားကိုရပ်ပေး
လို့က်ရသနဲ့။

ဒီတစ်ခါတော့ ဘယ်ကြီးက သက်ပြင်းကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း
ချရင်း ကားပေါ်က ဆင်းသွားလေ၏။ လူယိုကြီးက ဘယ်ကြီး၏
သတိပေးချက်ကို မမှတ်မိသဖြင့် မော်တော်ကား ဒက်ကွာသွား
ကို ဖွင့်၍ ဓမ္မသစ်ကွမ်းစာစာပေကို ယူကာ ဖွင့်ဖတ်
လို့က်သနဲ့။

ဓမ္မသစ်ကွမ်း
စာခန်းကြီး သုံး
စာခန်းထပ်ငါးတွင်
ရေထားသော
စာသားကြောင့်
မော်တော်ပင်ကြီးကို
သွားရပါတော့
သနဲ့။

စာမောင်
အိမ်သား... ရွှေကို
တိုင်းဟေ့...
တို့...

သေခမ်းကွာ...!
ငတ်ဆင်းတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်
နဲ့ပဲ... စာရေးဆရာကွမ်း ဒီစာသား
ကိုမျှားမေးရတာပဲလို့ကွာ...
ငတ်တာတောင် နဲ့သုံးသော

ဖတ်ခိုးဖူးလော့... ထိုစဉ်မှာ
အကြောင်းကိုပြန်တွေး
မိရင်း... ဟိုးတစ်ယောက်
အသံထွက်စကားပင်
ရယ်မိလေသည်...
ပြီးမှ...

အို!
ငါ့ဘာတွေလျှောက်
တွေးနေမိတာ
လဲ...

BURMESE
CLASSIC

တစ်ယောက်တည်း ပြန်၍ ဖြုတ်ချေမိပြန်သည်။
တောင်ခွဲရေမှရ စာတွေ့များ ဖွင့် စာဆိုသိမှာတစ်ယောက်ထဲ
တွေးနေမိလော့ ဟိုးတစ်ယောက်... ခြံထဲသို့ မောင်းဝင်
လာလော့ကားသံကြောင့်... စာတွေ့များ
လှည့်သွားခဲ့ရသည်

အို..
မိလုပ်ပြန်လာ
တာပဲ

သိပ်ကြောင်..သူ့ခေါင်းတခါးကို
ခေါက်သံ ကြားလျက်ရသနဲ့..

စာနိုးတခါးခေါက်သံ
ဒုက္ခတူ.. မိုးလုံ့..
ခကားသံကိုပါ
ကြားရသနဲ့..

ဖိုးရေ.. မိုးခွား
ခွားနဲ့ ခပ်ရေသလားဟု
ထမင်းပါနဲ့ ငါစာဆင်ပြော
ပြီ.. ဦးလေးရဲ့စာလုပ်ဆဲက
ငါသုံးထားမိတဲ့ငွေကို
စာနိုးရှင်းရတာပဲ

BURMESE
CLASSIC

ခင်..သူ့ဘယ်က
မှလောက်တဲ့လာသလဲမသိ
ဘူး..သူဟာသူ့ဘယ်ကရ
ရှိသွားတယ်ဆိုတာမသိ
နဲ့ငါကပဲတော့မိမိ

ဖိုးရေ..
ထမင်းဟု! ငါခေါ်တာ
ကြားရဲ့လား..

လာပြီ..
ကိုမိုးလုံ့
လာပြီ..

စိတ်နှိုးတံခါးကို ဖွင့်ပင် ပြေးကွဲပြေးကွဲသွား
သို့သော်... ဤစာပြင်ဘက်သို့ မထွက်လျက် ရသေ့ခင်အောင်
ဟု သွားလာတံခါး ပွင့်ကြားမှ... မိုးလုံးက ဆက်ခို
တိုးဝင်လာသည်ကို မထင်မှတ်ဘဲ ကြုံလျက် ရသေ့
မိုးလုံး၏ အမှန်ရာက ပုံမှန်ပုံမှန် သွားလာနေသည်။

ဦးမာ..
ခင်ကို ငါ့မေးဦးမယ်..
ဦးလေးတို့ ယိုးကနာရေး..
ကို သွားကြတယ်..
မဟုတ်လား ?

BURMESE
CLASSIC

ဟုတ်တယ်..
သန့်မှပြန်ရောက်
ကြမှာ..!

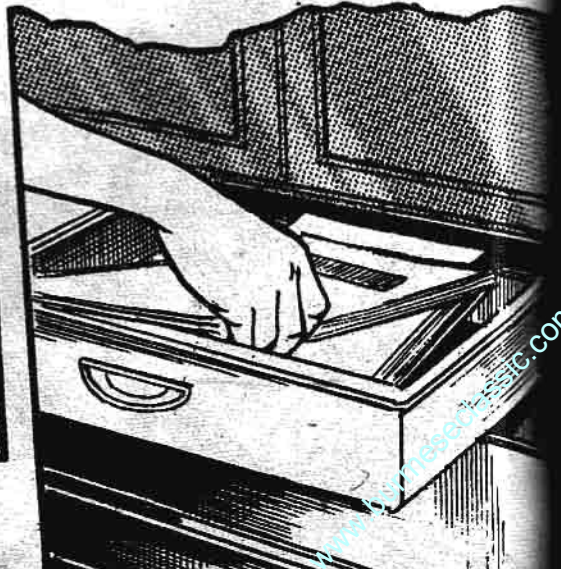
စောင်းမလေး...
တော်ပါသေးရဲ့ဟာ
ဒီကိစ္စက... သူ့မိတ်ဆွေ
နင်နဲ့...ရှင်းပြော
ပြန်မှာ..

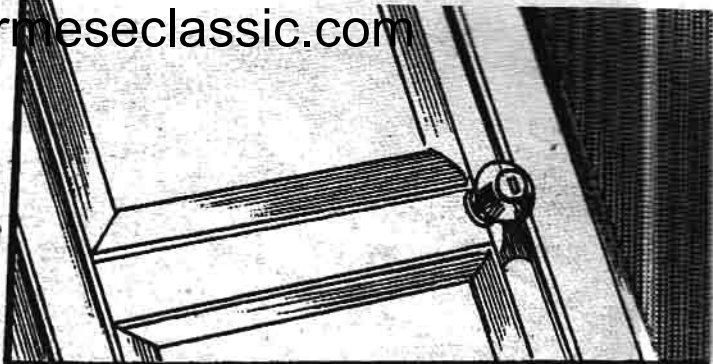
ကဲ...ရှင်းမှာဖြင့်လည်း
စောက်ထပ်ဖြင့်ခန့်ထိမှာ..
သွားရှင်းပြောစောင့်..သွားရှင်း
ဖျိုး...ခါခါစာရင်းဖိုင်တွေယူပြီး
ဆင်းလာခဲ့မယ်..

BURMESE
CLASSIC

ဖျိုး...ဖြန်လည်းလျှောက်လာတာ. ခါခါခန့်!
ထောင်မှီ ဘာစိုထိမှ. လုပ်ငန်းခွင်သုံးစာရင်းစာ
ဖိုင်များကိုထုတ်ယူလိုက်သည်!

မိမိမှ နောက်သက်ကို ပြန်လည်လုပ်ကိုင်
ဆော့... သူမနောက်မှာ ဖိုလုံးက
ကပ်လျက်သားရပ်လျက်..

စိပ်ခန်းတံခါးက ပိတ်လျက်သား...

BURMESE
CLASSIC

ဟင်...!
ဘာစောင့်နေတာလဲ
ကိုဖိုးလုံး..လာ..လာ..
စောက်ထုပ်ကိုဘူးမယ်
ဒီမှာ..ဖိုင်တွေ..
အသင့်ပဲ..

စောက်ထုပ်ကို..
ဆင်းစရာမလိုတော့ဘူး
ဒီအခန်းထဲမှာပဲရင်းမယ်..
ဒါပေမယ့် ဒီဖိုင်တွေနဲ့
ရှင်းမှာ မဟုတ်ဘူး
ဘူး..

ပြီး သော့ သည်တော့မှ အလန်တိုက်တာ သတိ
ပြန်ဝင်လာတာ.. မိုးလုံးမျက်နှာကို အလျင်အမြန်
မော့ကြည့်လိုက်မိသည့်၊ မိုးလုံး၏သွေးဆာ
နေသော ဂုဏ်မျက်လုံးများက.. ပျိုး၏
အန္တရာယ်ကို အတိအကျ ညွှန်ပြနေသလိုပင်..

မိုင်ထိက
အရင်းတွေကိုရှင်းနေလို့
အလုပ်မှာလဲ၊ ရှင်းလေးစရာ
ရလည်း ငါ့မှာရှိမှ မရှိဘဲ၊ ဒီတော့
အိမ်ထဲကနေ ကိုင်တွယ်ထိန်း
သိမ်းတဲ့လူကိုပဲ.. ကိုယ့်လူနာဖြစ်
သိမ်းလိုက်ပေါင်းစည်းလိုက်တာ
အကောင်းဆုံးနည်းပဲ
မဟုတ်လား...

ရှင်..ရှင်
မဟုတ်ဘဲအိမ်
အိ..အိ.. မဟုတ်
တဲ့ကိစ္စ.

ငါ့အတွက်တော့
ဆင်မတန်လုပ်သင့်တဲ့ကိစ္စ
ရှိအနေအထားရောက်မှတော့
ငြင်းဖို့ရုန်းဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့
တော့ဟာ... ဟဲ့ ဟဲ့...
မောနေပါ့မယ်!

အခြေအနေအရ... ဟိုးအတွက် လွတ်မြောက်ရာရောက်လာက...
အလွန်ပင်ရှားပါးနေခဲ့ပါပြီ... လူချင်းစာကပ်တွင်... မိုးလုံးက
ဟိုးကို လှမ်းဖက်ရိုက်သည့်...

ပြောတာလန့်
တကြား... နှုတ်
လွန်ရင်... ဟိုး
မိမိရာပေါ်
လိကညွှားရ
သည့်

ငါ့ပြောသားဝိ
ဖျက်... မိမိမင်းစားနဲ့လို့
ကံ... အခု
တော့

၁၁၂

ဟင်...

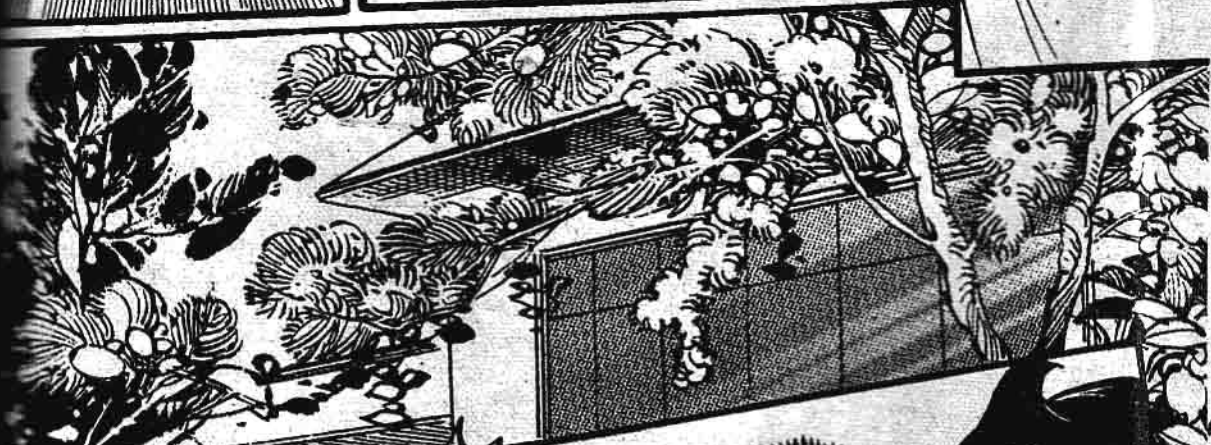
အချိန်ပြင်းပြင်းနှင့်ပွင့်ထွက်သွားသောအခန်းတံခါးဝ
မှာ ပေါ်လာသော တာယာပွဲကြီး

ဟောကောင်...!
မင်းကစီအဆုံးထိကို
ဘာလားလုပ်တာလဲ... မိမိ
မင်းနဲ့ဘာမှမဆိုသော
ထွက်သွားခမ်း!

ဒီ... ဝိပ်ကုလိက
စာမိဒ်ဆင်းပြီး...
အဖို့တော်စာနားကို
ဗွဲးလာတော့သည့်.

သူ့... သူ့... ဟိုးကို
ခေါ်ကားဖို့ကြိုးစားနေတာ.

သိတယ် ဟိုး
ကို... ကိုဇိုးလုံး
ခင်ဗျားစာသဘာ
ဆက်လုပ်မိလိ.

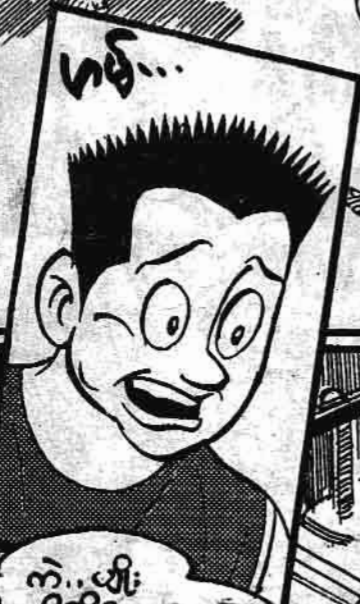
မင်း... မင်း...
သွားစာသုတ္တကိသွား
ငါ့တစ်ခုခုလုပ်မိလိမ့်
မယ်နော်..

လေးယောက်... ဒေါသ...
လောနဲ့... ကျုပ်မိန်းက...
ရင်... ကျုပ်ကတကာယ်လုပ်
ထည့်လိုက်မှာ... ဒီမှာ
တွေ့လာ...

ကျုပ်က... လက်ထဲက... မီး... မီး...
ခပ်... စား... ရှည်ကိုတွေ့လိုက်ရတော့
မို့လို့... တွန့်ခိုမြဲသွား... သည်း...

ဟစ်...

ကဲ... ဟိုး
ဒီကိစ္စကိုဖြစ်မနေနဲ့တော့
ဟိုးဘက်က... ကျွန်တော်...
သက်သေရှိတယ်... ဖွတ်ထွက်
မှန်း... သိနေမှတော့... ဖွတ်ကော
တောင်ပိုကော... ဖြိုပစ်
ရမှာပဲ...

ဟေ့ကောင်... မင်း
ဝင်မြောက်မလေနဲ့ ငါတို့ချင်းပြောပြ
လည်းလည်း...ရှင်းရင်ရတယ်... ဟိုး...
ငါမှားပါတယ်... နင့်ကိုငါတောင်းယူ
ပါတယ်ဟာ... ငါတို့ချင်း... ဇားဇား
ဆေးဆေး... ဆွေး... ကြ
ရတောင်...

တောင်မင်းပါ... ကွန်မြူ
မကျေမနပ်လို့ ကိုမိုးလုံး...
ဒီကိစ္စကို... မေ့မေ့ကုန်သလားရယ်...
ကွန်တာကို... မေ့မေ့ဆုံးဖြတ်လို့မယ်...
ကဲ... ရှင်... ဓာသုချက်ချင်း... ဓာသု...
ထိက... ထွက်သွားတော့

ဒီခါကား... ဆုံးသွားမယ်
လုံးခေါင်းငိုက်မိုက်
သွားသလား... ဟိုးရှေ့တွင်
ဇား... မတ်မတ်ရလို့
သောကျွန်တော်
ကြောင်ရှေးတက်ကမ်း
တက်ဖို့လည်းမလွယ်
ကူတော့ပါ...

သူတင်မဟုတ်ဘူး
ကျွန်တော်ပါ။ ဒီစာအုပ်
ထဲက လိုက်ထွက်
မှဖြစ်မယ်။

ကိ..ဟေ့လူ
သွားရှေ့က.. ကျုပ်နောက်က
လိုက်မယ် ပြဿနာမဟာနဲ့
နော်.. ဒီစာက ဓာလျှောက်
ထားတာမဟုတ်ဘူး
သွား ရှေ့က..

အေးပေါ့ကွာ.
မင်းတို့ကလက်စွဲ
ပြီဆိုတာလည်း..
တောက်က!

မိုးလွဲကတက်ခေါက်ပြီး
စာအုပ်ထဲမှထွက်တော့ ဟိုးနှင်
ကျွန်တော်..နောက်မှ ကပ်လျက်
ထွက်လိုက်ခဲ့ပြာသတဲ့.

စောက်ထပ်ရောက်တော့ ဖျိုးက
တိုက်ရွှေဆင်ဝင်တောက်မှ မိုးလုံ
ကားသော့ကိုဖြတ်သိမ်းရဦး
သွင်း..

ဖျိုး.. နင်
ဒါ ဘာလုပ်
တာလဲ..

ဒီကားက...
လုပ်ငန်းခွင်မှာ ဖို့ဖေဖေက
ရှင်ကိုပေးထားတာ။ ဖေဖေပိုင်တဲ့
ကားပဲ.. ရှင်အပြင်သွားချင်ရင်
ဒီအတိုင်းသာကြမေတော့ ဒီကား
ကို.. အခုအာချီကစပြီး ဖေဖေ
ကိုယ်စား ကျွန်မ သိမ်း
လိုက်ပြီ..

တောက်! နေ့ခင်းကြီးပေါ်ကွာ
အလွန်ကြုံလာရင်တော့..
မိုးလုံဘာကောင်ဆိုတာ
ကောင်းကောင်းသိကြ
ရမှာပေါ့..

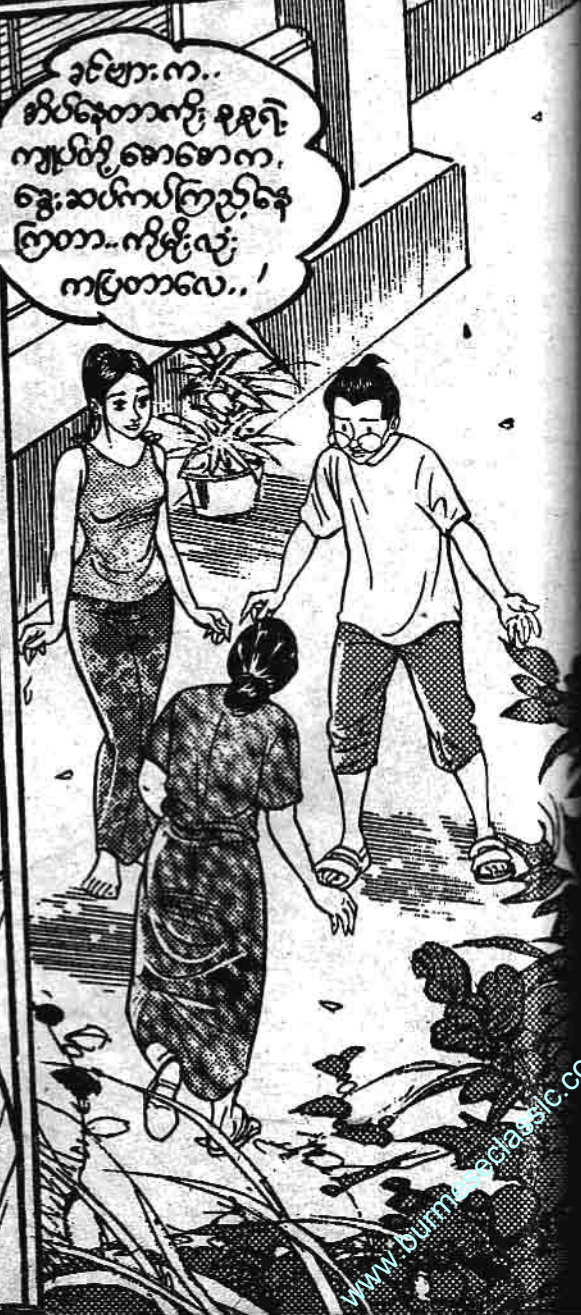
ဒေါ်သတိုးကြီးကြိုမိ
ဝမ်းရင်... မိုးလုံးခြံထဲ
က... ထွက်သွားတော့
မှ... ကျွန်တော့်ခင်ပွန်း
အစ်မတို့ကို
အသောက်ကြည့်ရင်း
ပြင်းပြင်းတူ
လေ၏။

အိမ်မှာပင်... အလုပ်သမားတန်းလျားမှာ
လျှောက်နေတာ... ခုခုက... သူတို့အားကို
နော်... လျှောက်ရောက်လာခဲ့သလို

ခင်ဗျားက...
အိပ်နေတာကို... ခုခုရဲ့
ကျပ်တိုစောစောက...
ခွေးဆန်ကပ်ကြည့်နေ
ကြတာ... ကိုမိုးလုံး
ကပြတာလေ..!

ဟင်!
ဟိုးတို့... ဘာတွေဖြစ်နေကြ
တာလဲ... ကျွန်မလည်း... စကားသံ
အကွယ်ကြီးတွေကြားရလို့
အိပ်ရာကနိုး... မြီးထ၊
လာတာ..!

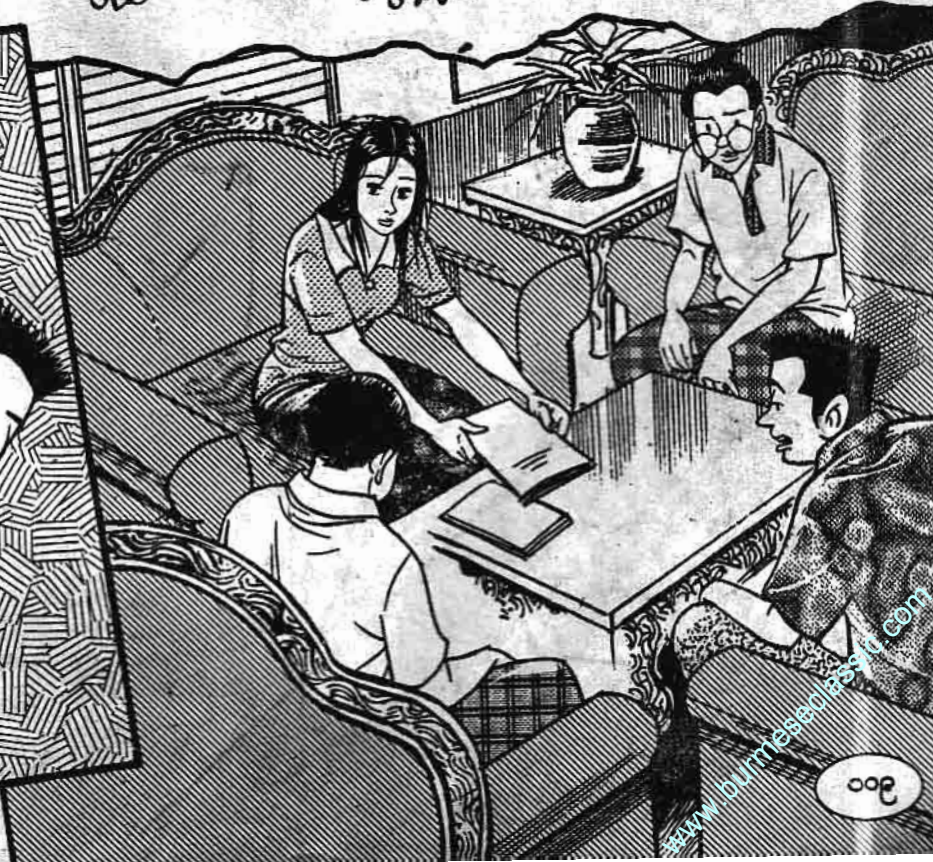
ဟယ်! ပြီးသွားပြီလား... နီလိုနီ... သိမခတ်ပဲ... အခုတော့... မကြည့်လိုက်တာနာတာပဲ... ကိုမိုးလုံးက... ခွေးလို့လည်း... ကပြတတ်သတိလား... အံ့ရောအံ့ရော!

စုစု၏ဘုမသိဘမသိအာပြောကြောင့် ပါးနှင့်ကျွန်တော်ပြိုင်ဘုလုပ်လိုက်ကြရသည်။

မိုးလုံး၏အောင်လမ်းကတော့ နောက်တစ်နေ့မှာပင်ရှင်သွားခဲ့ပါသည်။ ပါးက... စိုးဘမော်ပြန်လာချိန်တွင် သူမကိုခေါ်ကာ... မိုးကြိုးစားသည်ကိုခွဲကို ကျွန်တော်အား သက်သေထား၍ ဝိုင်ခါဓမ္မ အလွန်စားလုပ်ခဲ့သည်ကိုခွဲကို မိုးလုံး၏အရင်းလမ်းနှင့် သူမ၏အရင်းအမှန်များကို မိုးတွဲယှဉ်ပြသက်သေထား၍ ဖွင့်ချ၏... .

ဒီးဘမော်က၊ မိတ်စားခင်း၊ ထားကို
စဉ်းစားကာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချဖို့
တူစာရင်းဖြစ်နေသည့်ကိစ္စကို
စာတော်ကြီး၊ သက်သွားခဲ့ပါသည့်-

ရဲဖြူလေးမှန်း
သိပါလျက်ရှိတော့... ဒီးလေး
ဆက်ပြီး... မီးဖိုက မဟိုက်နိုင်
တော့ဘူး... အိပ်မယ့်ငါ့အဖေ
ရဲ့... မျက်နှာကိုတောက်
ထားပြီး...

မင်းကို
စုံတွဲ စခန်းတွေ မပို့တော့
ပါဘူး... မင်းဘက်က ဘာဆက်
လုပ်သင့်တယ်ဆိုတာ မသိတာ
မင်း... ဆုံးဖြတ်ရင် ကောင်း
မယ်ကွာ...!

ooo

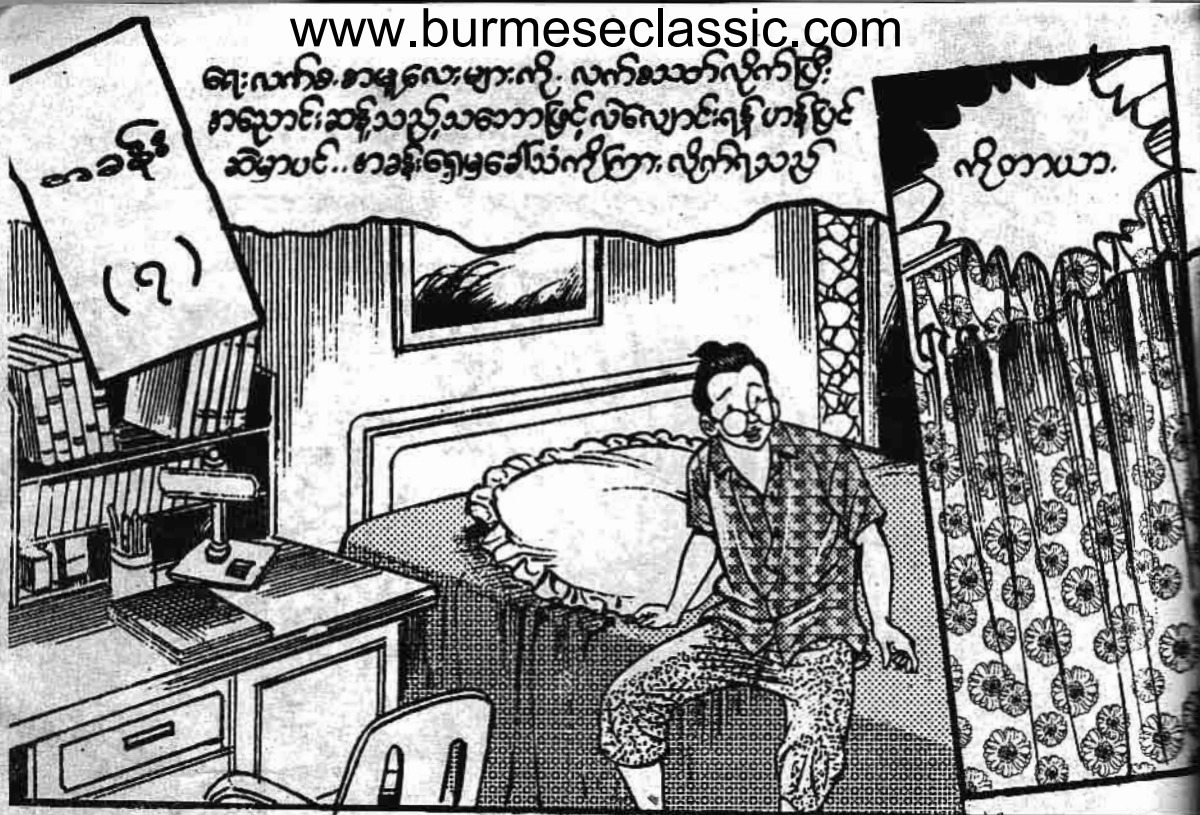

ကျွန်တော်
သဘောပေါက်ပါတယ်
အခုပဲဒီအိမ်က ကျွန်တော်
ထွက်သွားတော့မှာပါ
ဦး၊ ဟေ့

ခရီးသောင်းစိတ်ကို ကျောပိုး၍ မနောသုခမှ
ခေါင်းငိုက်ချိန်နှင့် ထွက်သွားသော မိုးလုံ၏ ကျောပေါ်ကို
ငေးကြည့်၍ ဦးဘမော်မှာ စိတ်ပျက်စွာ ခေါင်းခါကာ
ကဝင်မကွသလို သက်ပြင်းပျက်စီး တစ်ချက်ကို
ပေါ်ကြမ်းကြမ်း ဖျတ်ထုတ်လိုက်ပါတော့သတဲ့။

ရူးလက်ခ.စာမူလေးများကို လက်ခံသတ်လိုက်ပြီး
စာပွားစာသင်္ချာသင်္ချာဖြင့်လိလျောင်းရန်ဟန်ဖြင့်
ဆီမှာပင်..စာခန်းရှေ့မှခေါ်သံကိုကြားလိုက်ရသည့်

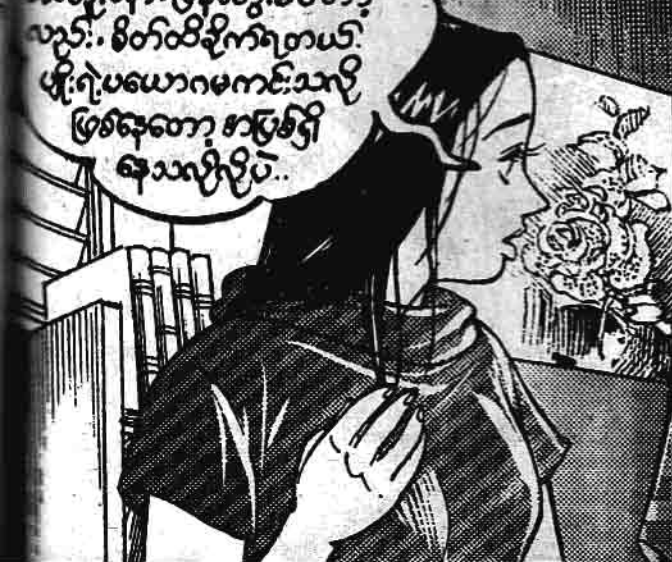

ပျိုကလေးငယ်သုံးယောက်လောက်
အနီးထိသို့လှမ်းဝင်လာ
သည့် ကျွန်တော်၏ အမူ
ပါသောမဂ္ဂဇင်းများက
စာမူခွင့်စာတူစာဟူ
လက်ခံသင်ပါပေးလေ
ရှိပါသည်။ မိုးလုံးရေ
ပြဿနာဖြစ်ပြီးသည့်
နောက်ပိုင်း ကျွန်တော်
ပျိုတို့၏ဆက်ဆံရေး
မွေးထွေးစွာပြောင်းလဲ
ခဲ့သည်။

မေးလွှဲခေါ်ပြောမိလာတာကို ကျွန်တော်တို့အတွက်
ကိုလည်း ဟိုးက ငွေ့၍ဖော်လေ့ရှိလာသည်။ ကျွန်တော်
ဟိုးထဲမှ အတွက်ကိုလည်း ယူလို့ကောင်း ဟိုး မဖော်လေ့
နောက်ကသစ်တစ်ခုကို ပြန်ပေးလိုက်သည်။

စာင်း...! ကိုမိုးလုံး
တစ်ယောက်တော့ သူ့အတွက်
သိမ်းသွားပြီး ဘယ်ရောက်နေလိ
မသိဘူးနော်။ ပြန်တွေးမိတော့
လည်း... မိတ်ထိခိုက်ရတယ်။
ဟိုးရဲ့ပယောဂမကင်းသလို
ဖြစ်နေတော့ အပြစ်ရှိ
နေသလိုပဲ...

မသိပ်သေးဘူး ဟိုး ကိစ္စ
ပယောဂက. သူကလေးကလေးနဲ့
ခုံတိုပယောဂတ. ဟိုး မှာကလေးနဲ့
မှ မရှိဘူး. ကိစ္စလုံသာတွေကြတယ်
ဆိုရင်. သူ. မကောင်းတာလုပ်မယ်
ဟိုးက ရေငုံပြီး ခံနေရတော့
မလို့ ဖြစ်နေပြီ..!

ကျွန်တော့် စားလေ့စကားကြောင့် ပြောမိမှလေး
ရသွားဟန်ဖြင့် ဟိုး၏ မျက်နှာကလေး လှပစွာ
လန်းဆန်းလာခဲ့သွားပြီ.

ဘင်း.. ခင်မိကိစ္စပဲ
ပြောရဦးမယ်. ကိုမိုးလုံး
လက်ကကယ်တင်ခဲ့တဲ့
ခာတွက် ဟိုးကိုတာယာကို
ကျွေးဦးတင်ပါတယ်နော်..
ကျွေးဦးစကားပြောရတာပဲ
တောင်မှနောက်ကနေ
ပါပြီရှင်..

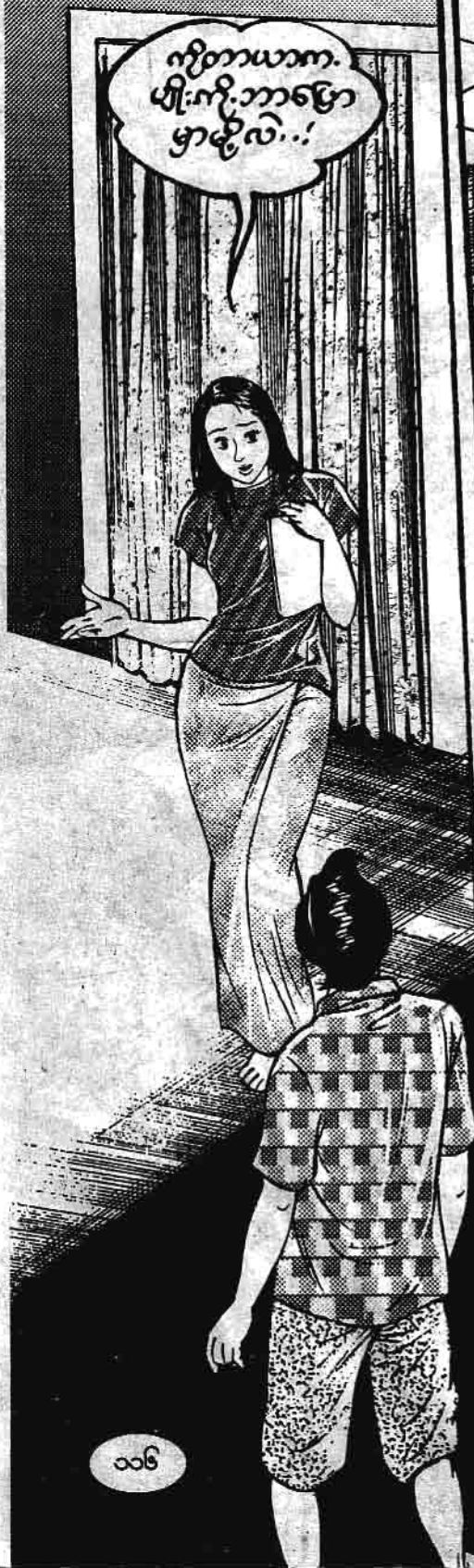
ဒါမျိုး...
ခက်ကုန်တော့
တာပဲ... ဖျိုးရေ..

ဟင်! ဘာလဲ
ဖျိုးပြောတဲ့ခဏားက
ဘာခက်ရောပါသွား
လို့လဲ..

ပါတာပေါ့ကွာ!
ဖျိုးက ကျေးဇူးခဏားကို
ဤပြောလိုက်တော့...
ကျွန်တော်ပြောမလို့ခံစား
ထားတဲ့ခဏားကိုကြိုပြီး
ပိတ်လိုက်သလိုဖျိုး
ဖြစ်သွားတာပေါ့!

ကိုတာယက.
ဟိုးကို.ဘာပြော
မှာမို့လဲ..!

အဲ့ဒါ...
စကား...
လေ..!

အဲ့...!

ဟတ်တယ်ဟိုး အဲဒီ
စကားပြောမလို့ ဟိုးက.ကော့နုး
စကားကြီး ရွှေကပ်စာပြောလို့က
တော့.. အဲဒါကိုအခွင့်အရေးယူသလို
ဖြစ်ပြီး.. ဟိုးကို.ကွန်တော်ခွန်တု
အကြောင်း.. ပြောဖို့.ခက်သွား
ပြီဗေ့ဗျာ..!

တကယ်ဆို... ငါ့ကို
ကျွန်တော်ချစ်ခဲ့တာကြောင့်
ပါပြီ။ ဒီပေမယ်... လူက...
ကျွန်တော်ကို... မကြာခဏ
ဆက်ဆံတာရယ်။ ငါ့ကို
ကျွန်တော်က... ဘဝချင်း... စား
လွန်း... တာရယ်ကြောင့်
မပြောဖြစ်ခဲ့တာ..!

အခုတော့... မနေ့ခင်းလွန်းလို့...
ဖွင့်ပြောတော့မယ်ဆိုပြီး... ဆုံးဖြတ်
ထားတာ.. ဟိုးက... ကျေးဇူးခံကာ...
ရှေ့က ဖိတ်ပြောလိုက်တာကို ဟိုးကို
ကျွန်တော် သိပ်ချစ်တဲ့အကြောင်း
အပြောရခက်သွားပြီပေါ့..

ကဲပါ..
တော်ပါတော့..
အခုထိ... ဟိုးကိုချစ်တဲ့
အကြောင်းကမပြော
ရသေးဘူးလား..

အဲ... ဟို
ကျွန်တော်... ပြောလိုက်
မိပြန်တာ... ပြောမလို
အခုမှ... စာပေါ်နေ
တာလား..
ဟိုဒေါ်..

ကဲ...တော့ပြန်...
ပျိုသွားတော့မယ်...ဘာမှန်းလည်း
မသိဘူး...မပြောရသေးလို့သာပဲ...
ပြောခွင့်မျှားပေးရင်...နီနီ...နီကာပြန်
ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး...
တကယ်ပဲ...ဟွန်း...

လုပ်တော့မိတာတောင်...တစ်ချက်ကို...
မိမိ...မပါဘဲ...ချစ်တာ...ခုံရင်း...ပျို...က...
ကွန်တော့ရှေ့မှ...ချာခန့်လှည့်ထွက်သွား
ခုံလေသည့်...

ငါ...သူ့ကို...
ဂျင်းစားခွကားပြော
လို့ကပြီပြီလား...မပြောရ
သေးဘူးထင်တယ်...ပြောရ
ခက်သွားတဲ...စာကြောင်း...
ရှင်းပြနေတုန်းပဲရှိသေး
တဲ...ဟာကို...!

အခန်း

၈

ဟာကွာ..!
ပြဿနာပဲ. အရေးဆို
ဒီကားကု ပေါက်
ပြီ...

တကယ့်ကားက. ထိုးရပ်
သွားသလို. ဒေါ်ဘာအေး
ခိုက်ပျက်လက်ပျက်
ငြီးသံက ထွက်လာ၏.

ဘာ
ဖြစ်သွားတာ
လဲ?

မသိပါဘူး
အစ်မလေးရယ်
ဒီကားက. ခုတစ်လော
ဒီလိုပဲ. ဒုက္ခပါပဲ
ဗျာ..!

အဆို.. လမ်းဘေးက ခြံနံ့ပတ်ကို
မင်းပြောပြပြီး. ကားပေါ်က
ဆင်းလိုက်၏

ကဲ.. ကျေ..
ရှင်ကားခ
သုံးစတင်.

ဟင်..!
အစ်မလေးသွား
မယ်နေရာကို
ရှောက်ပြီ
လား..

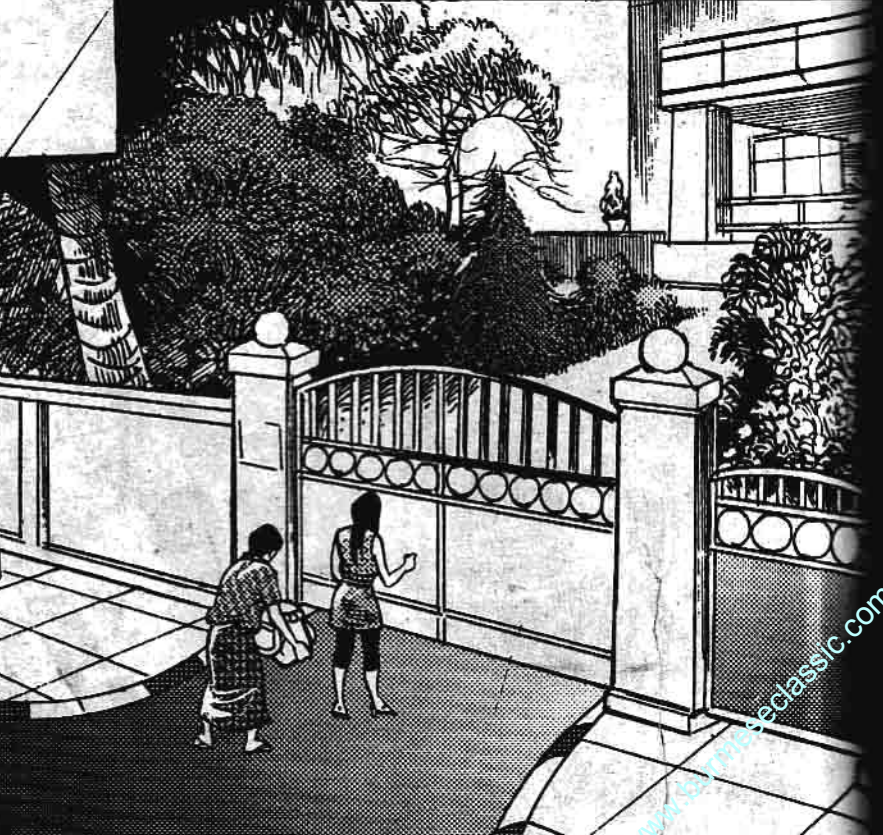
ခင်း...!
ကျောက်ပြဲပဲ...ပြော
ပါတာ... ဒီရွေးကားမှာ
သိပ်မဝေးတာ
ဘူး...

တော်လေးတာပေါ့
ကျေးဇူးပါပဲဗျာ. ဘာမရှိ
ဘိတ်ကို ကျွန်တော်လိုက်
လို့ပေးပါမယ်. လာတာ
ဘိတ်. ကျွန်တော့်
ကိုပေး...

ကားဆရာက. ကော့ခိုင်းဖိုခရီးဆောင်
ဘိတ်ကြီးကိုထမ်း၍ မနောသွားခြင်း
တံခါးစာသိရောက်အောင်လုပ်ကိုင်
ပေးသည့်

ဘယ်သူ့ကိုမှ...
ကြိုတင်ဖို့မဆက်
ခံနဲ့. ကြိုမည်သူမရှိ.
မေမေ ဦးဘမော်နှင့်
မမကြီးဖို့တို့.
ရုတ်တရက်ဝမ်းသာ
သွားအောင်တမင်
အကြောင်းမကြား
ခဲ့ခြင်းပင်.

အိမ်လမ်းကြည့်တော့ တစ်နေရာမှာ
အိမ်တွေမြေဆွနေသည် လူတစ်ယောက်ကို
တွေ့ရသည်။ ကော့ခိုင်က ထိုလူကို လှမ်းခေါ်
လိုက်သည်။

ဒီမှာ.. ဒီမှာ..
ဟေ့! မာဗီ
မာဗီ..

ထိုလူက ယောင်ဂျီပင်
လွှဲတဲ့ မကြည့်ပါ..

ဟင်! ဒီလူ
နားများလေးသလား
မသိဘူး.. ဒီမှာ.. ဒီက
ခေါ်နေတယ်! မာဗီ
မာဗီ..!

စာသံမြှင့်၍ခေါ်လိုက်တဲ့
ထိုလူက လွှဲကြည့်
သည်။ ငြိမ်းတော့
ပြန်လွှဲသည်။ ငြိမ်း
သူ့နားလှုပ်ကို.. သူ
ဆက်လုပ်နေပြန်တာ
ကော့ခိုင်...
မိတ်မရှည်ခွင့်တော့ပဲ

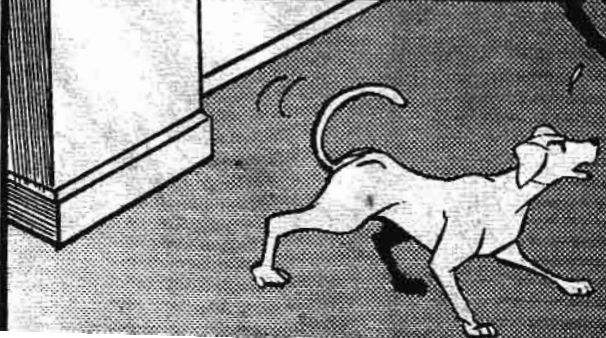
သံကွန်မြင့်ပြီး
ဖော်စော့သည့်

မြေဆွနေတုသူက. ကော့ခိုင်ကို
လှည့်လာည့်ပြီး ကုန်းစော့လေစေ

ဟင်!
မွေးတုတ်တု. ခါ.
ဘယ်သူကိုခေါ်
တာလဲ.

ကော့ခိုင်.. ကြောင်စိစိနှင့် ကော့ဘ်
ဝိယာလှည့်ဟာကြည့်သည့်
ခြံရှေ့မှာ သူမကလွဲကွဲ
ဘယ်သူမှ မရှိပါ..

သော့ချာပြီ... ဒီ သက်သက်မဲ့ သုမကိပြန်စောကိခြင်း
ဆိုတာ.. သော့ချာသွားပြီ...

ထိုကဏ္ဍကား... ထိုကဏ္ဍကား... ထိုကဏ္ဍကား...
အိုးမတစ်ယောက်ထွက်လာ
သည်ကိုမြင်လိုက်ရ၏
ခုခုမှန်း သိလိုက်သည်။

ခုခုက သောတုယူကာ ခြံတံခါးကို
အဖြေလာဖွင့်ပေးသည်။

ခုခုမာ...
ခုခုမာ... လာပါအုံး
ခြံတံခါးလာဖွင့်
ပါအုံး...

အမလေး...
ကော့ခိုင်ရယ်... လာမယ်
ကိုခွကို ဖွင့်ပြီးထက်
တာ... မဟုတ်ဘူး!

ကော့ခိုင်က... ခုခုခကားကိုဖြန်မမြှောက်... သူ့သိချင်တာကိုသာ
ခြံတံခါးထဲလွှမ်းဝင်ရင်း မေးလိုက်သည်...

ဟိုမှာ...
မြေဆွဲနေတဲ့မာလီကို
ဘယ်သူ ခန့်ထားတာလဲ
ခုခုမာ...!

၅၆..!
 အိ. ဒါ. မာလီ
 ဆုတ်ကူးမလေးရဲ့
 ဘာမော်မိတ်ဆွ
 ရဲ့သား.. ဓာရေ.
 ဆရာ..

ဓာရေဆရာ..!
 ဟုတ်လား.. ဓာရေဆရာက
 ပန်းပင်တွေကြားမှာဘာ
 လုပ်နေတာလဲ..

သုတ္တ. ဒီလိုပဲ
 ပန်းပိုင်တာဝါသနာ
 ပါတယ်. ဓားရင်. ပန်းပင်
 တွေကြားမှာဆင်းပြီး
 တစ်ခွက်လုပ်နေ
 တာပဲ

ကဲ.. စိတ်ကိုယူပြီး
 ခုရ. သွားနှင့်တော့
 ပြီးမှ ကျွန်မလာခို
 မယ်..

ကော့ခိုင်ကတို့ကကြီးဆိုသို့မသွားသေးဘဲ. ပန်းပင်တွေ
 ကြားကထိုင်သလိုရှိပြီပွင့်လောက်ကခါသလို့.

www.burmeseclassic.com

ဒီမှာ ဒီမှာ...
ကျွန်မခေါ်တာကိုကြားရဲ့
သားနဲ့ ရှင်က ဘာလို့
ထဲ၊ မလာတာ
လဲ..!

ဟဲ့ ဘယ်မှာ
ခေါ်လို့တုံး ကြား
ဆော့ ကြားသား
ပဲလေ!

မာလီ
မာလီဆိုတာ ရှင်ကို
ခေါ်တာလေ.. ဘာလို့
မထူးတာလဲ

ဒါဖြင့်..!
ကျုပ်က ဗွေ့တုတ်
ဗွေ့တုတ်လို့ခေါ်
တာကော မင်း..
မကြားဘူး
လား..!

ကြားသား
ပဲ

ကြားရဲ့
သားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့
ဖြစ်မထူးလဲ..

မမလေးရယ်၊
 လာပါ။ အခုမှရောက်
 ကာစကိုပြဿနာ
 ဖြစ်ပါပြီ၊
 လာပါ။

ရေခွင့်နဲ့
 ရင်နဲ့ကွဲမ
 ထပ်တွေ့ကြ
 ဦးမယ်။

မျိုးလှိုင်က
 မေ့လျော့တယ်။ ထိနေ
 မှတော့။ အလှူတိုက်မှာ
 တောင်၊ စိုးရသေး..!

မကျေမချမ်းနဲ့ ကောင်းကင်... စုစုပေါင်းသို့
 ယက်ကန်ယက်ကန်နှင့် ပါသွား စွဲသွား..

ဒါ.. ခုစတိုဗြေဖူးတဲ့
ဇာတ်လမ်းမြင်မှာနော်.. သမီး
အသက်ကောင်းကို.. အင်း..
ခုပ်ကလေးလှသလောက်.. သူငယ်
သမီးပါပဲ.. အဖေညှိသုံးတတ်တဲ့
လူပဲ.. ဖျိုးနဲ့အားတော့
ကွာပါကွာ..!

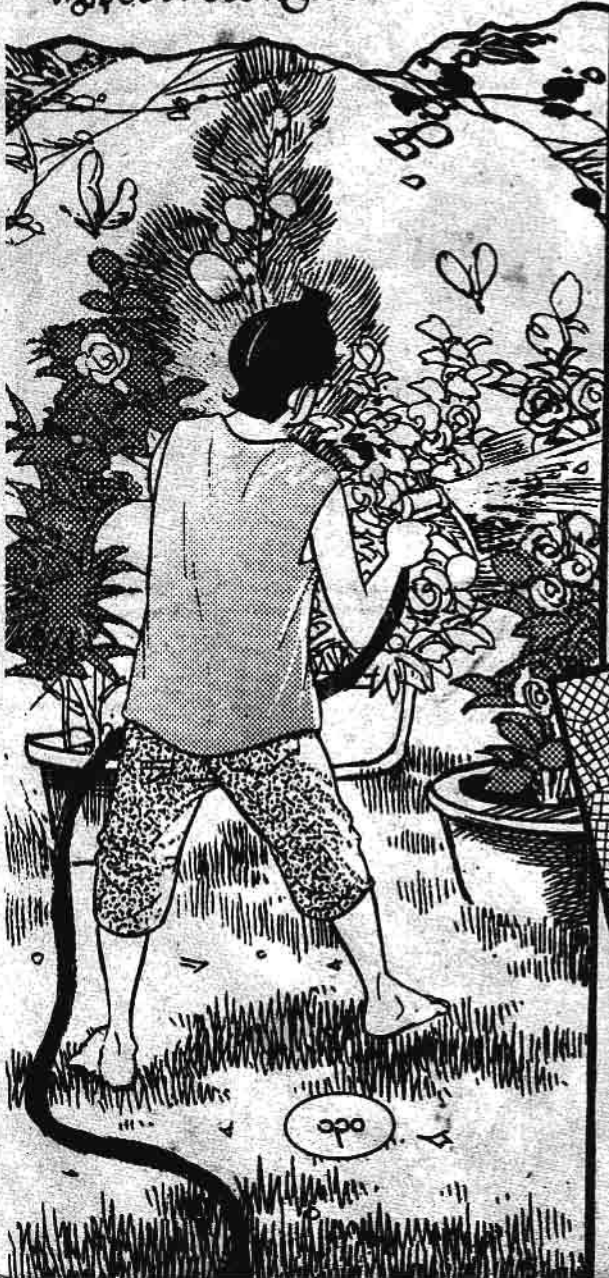
ကျွန်တော်လုပ်ကိုင်
အလုပ်ကို မြန်မာလုပ်
နေလျက်သည်း..
ဘာကြောင့်လုပ်လို့
မသိဘူး.. ထို့အတူမှာပင်
ဖျိုးကို.. တမ်းတမ်း
တတ်သင့်.. သတိရမ့်
လျက်ပါသင့်..

ကော့ခိုင်သူကပြီ...
နောက်ခံရက်မှာကြာမှ
ကျန်တော့မယ်ကော့ခိုင်
ဒုတိယတန်းမိသိမ့်
တိုးကြပြန်၏။

ထိုနေ့မနက်က နှင်းဆီခင်းကို ကျန်တော့
ရေလိုက်နှင့်ရေဖျန်း၏။ နှင်းဆီခင်းတယ်
ထိုင်ကိုပန်းချဲ့နေသော ကော့ခိုင်မိသိမ့်က
ကျန်တော့ မသိလိုက်...

အမလေး
မိလွန်ပါပြီ..
မိလွန်
ပါပြီ..

အိ
အိဗျ!

ကော့ခိုင်းကောင်းကြားမှ
ကျွန်းတောင်လန်သွားကာ
ရေပိုက်ကို နေရာရွှေ့
လိုက်မိသည့်။

ကြည့်ခင်
မိကုန်ပြီ... ဒီမှာ.. ခင်
တမင်လွတ်တာမဟုတ်လား
လွတ်လောက်လို့ရှိနေ
တာကို မမြင်ဘူး
လား...

မမြင်လို့
မှားမြင်တာထဲက
တာပေါ့ကွ... နေထိုင်
မင်းကလေးတို့တို့
မမြင်ဘူးလား...

မြင်သား
ဝဲ...!

မြင်ရင် မြင်တဲ့
သူက ရှောင်မှပေါ့ကွ...
ရေဖျန်းနေတာသိပါရက်နဲ့
မင်းက ဘာကိစ္စ ပန်းခင်း
ထိမှာ... ဝယ်နေရ
တာလဲ!

ဝတ်နေတာ
ဟောင်းဘူး ဒီမှာ
ပန်းလှလှလေးတွေ
တွေ့လို့ထိုင်ချဲ
နေတာ။

ဒါဟော့မတတ်
မိဘူးငါ့မောင်လို့
ဖျစ်မိတာပဲ.ကဲမင်း
ရေခဲသွားတဲ့အတွက်
ငါ့ကိုဘာပြန်လုပ်
ခင်သလဲ.

ရှင်ကို...
အိမ်ရေလိက်နဲ့
ပြန်ထိုးရမှကျေနပ်
မယ်...!

ဒါဆို...
နေဦး...ငါ့ရေလဲ
ပုဆိုးနဲ့ဆပ်ပြာခွက်
သွားယူလို့ကုန်ဦးမယ်
သုံးမိနဲ့ပဲစောင့်
ဟုတ်လား...!

အံ့မာ!
ဒင်ကဒီလိုလား
ကဲလုပ်လို့ကုန်မိ
ပြန်ရအောင်!

ကျွန်တော်က ရေလိပ်ခွင့်နှင့်
ဆပ်ပြာခွက်သွားယူပြီး ပြန်လာ
တော့... ကော့ခိုက်က ရေလိပ်ကို
ကိုင်ရင်း စောင့်နေသတဲ့!

ကဲ... စဉ်းရှဲနဲ့ စလောင်းရှဲတော့
တွေ့ကြပြီ...

ကိုင်... ချီရေတော်
သုံးတော်မူမယ်ဗျား..
ရေထိုးတာကြည့်တဲ့နော်
မတော်တိန်နေရာတွေ
မထိုးမိစေနဲ့.

ဘာ
ပြောတယ်
ရှင်..!

ချီင်းကြားကို
ထိုးမိရင်ယားတတ်
လို့ပြောတာ
ကွ!

ကဲဟယ်..
ကဲ..ကဲ..

ကော့ခိုက်က.. ရေလိပ်ခွင့်ကွန်တော်ဗ်
ခန္ဓာကိုယ်ခာနဲ့ တဖြည်းဖြည်းထိုးတော့သတဲ့

ဘယ်ကိုလဲ... အခုက
မို့... မိမိကလေးက...
မိမိကလေးက...

ငါ့မိခင်လောက်ကြာတော့... ကျွန်တော်က
လက်ပြဲထားသလို့...

ဆပ်ပြာတိုက်ပြီး ရေပြန်ထိုးပြန်၏... နောက်ထပ်
ဆယ်မိခင်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော်မေးချင်... မို့
လာသလို့... ဘာကယ်ကွဲ... ပါးသာစာချိန်မီရောက်မလာခဲ့
ကျွန်တော်သွေးသွေးချင်၏...

ဟိုး... ဟိုး
ငါ့ဆပ်ပြာတိုက်
ပြီးမယ်...

ရတယ်
ရတယ်... လုပ်ခင်း
လုပ်လို့ကိစ္စခင်း!!

ဟဲ့! ဘော်. မေတ္တီးက
 ဟိုပင်တွေရေလောင်းနေတယ်
 ဖတ်တာ. ခါလုံမလုပ်ဘူးလေ..
 ဘော်ဘော ဘော်ဘော. ဟိုမှာ
 မေးခွင်းနီကနေပြီ. ဒီကလေးမ
 ခက်တော့တာပဲ.

အခုမှ
 သတင်းမိနစ်
 လောက်ဝဲမှီသေး
 တယ်. မကျေနပ်
 သေးဘူး.

အို.. သတင်းမိနစ်
 ဟွတ်ဟား. နွေ့ပါပဲ. ရေတာ
 ကနီထိကလျောင်းရေတွေ..
 ကလေးပတ်ပြီးသလိမ်မယ်
 ဘော်.. ဘော်..

ပြောပြောဆိုဆို ဟိုးက.
 ကော့ခိုလက်မှ ရေပြိုက်ကို
 ဘာတင်း ဆွဲယူလိုက်ရတာနဲ့

တို့နဲ့ မေကြီးရောက်လာလို့မှတ်၊
ကျေနပ်မြက ဘာခိုင်းခိုင်း (ရတ)
လောက်ပဲ ငှိသေး
တာမရှိ

အောင်မလေးဗျာ၊
အောက်ထပ် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်း
ပြည့်အောင် အောင်ရလို့တော့
ရေခန်းလွန်ပြီး ရေထဲရောက်
တော့မှာပဲ၊ တင်း တင်း
တတ်ချိုးရေဝတ်စားလေ
ဆီတိဖွား..

ကျောခိုင်းထွက်လာခဲ့သောကေခိုင်းက ဘာခိုင်း
ထိမှာ ရေခိုအဝတ်တွေ လိုနေတိုင်း မေကြီး
ရောက်လာသည့်

နောက်ကိုတင်တင်... မိမိက
ရုန်းနိုးမလေး... စာနာပို့ကောင်း
တယ်... သူကတော့ ညီမလေး... စာနာပို့
အပိုကောင်းလို့... နောက်ပြောင်ပြီး... ခံတာ
ဖြစ်လိမ့်မယ်... ကိုတာသာက
မမကြီးထက်တောင် နှစ်နှစ်
သုံးနှစ် ကြီး ဦးမယ်..

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ညီမလေးနဲ့တော့ စာချိုးကိုမပြောဘူး
နုပါဦး... ဘိနိုဘုဂလနဲ့ ဂွမာကြီးကို
စေ့စေ့ကတယ်... သိတာနဲ့ နောက်ဖေးတောင်
ဟာ.. နေခွင့်ပြုထားရတာလို့... စာစား
စာသောက်ကလည်း စေ့စေ့ကပဲ
ကျွေးထားရတာလား? ၂

သူက.စိုး.စိုး.နဲ့
တည့်တည့်မြောတတ်တာ
ဟုလန့်ကွတယ်ထင်ရတာပေါ့.
ဒါပေမယ့်စိတ်ရင်းသဘောကောင်း
ပါတယ်ဦးမလေးရဲ့.စာစားစာသောက်
လည်း..စိတ်ကမကျွေးရပါဘူး.သု.
ဘာသာသု. နှက်စားတာပါ.သုခမှာ
စာစားဆင်းရဲနာပါတယ်
ဦးမလေးရယ်!

ဘောင်မယ်.
မမကြီးလေသံက.
စာစားဆင်းရဲတာကို
သနားကနုတာသက်
သင့်လို့ပါလား

သနားရင်လည်း
ဒီကောထမင်းဟင်းပဲခေါ်ပြီး
ကျွေးလိုက်ပေါ့.မမကြီးရ.
သုတရိယောက်စာလောက်
များ.. စာဆန်လုပ်လို့..

တစ်ခါတည်း...
အိမ်ထဲမှာသူက
နေထိုင်စားသောက်
နေသလဲ..

သူက.ခါးရိုးတယ်ညှိမလေးရဲ့.
သူ့ရတနာအမူအရာနဲ့.ရွှေတာ
စားသောက်တာပေါ့..သူ့ရန်ကုန်ကလာခဲ့
တာကိုက.ခါးရိုးဆရာဖြစ်တာကြောင့်.စား
လာခဲ့တာ..မွန်လေးတကယ့်သိလ်ကနေပြီ
မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရခဲ့ပြီးသား..ပညာ
တတ်တတ်လောက်ပဲ
ညှိမလေးရဲ့.

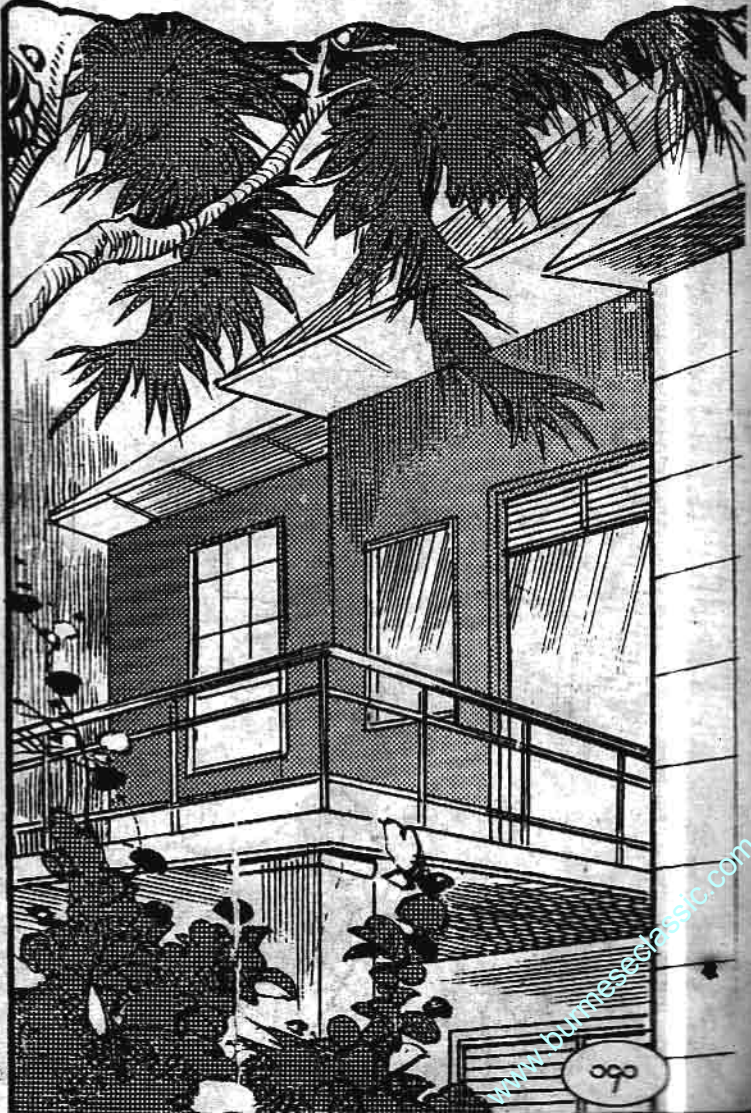
မာမယ်
ဒီလိုတော့လည်း...သူက..
အလာကြီးပါလား..
နေပါဦး..သူကလောင်
အမည်ကဘာကို
လဲ?

ကလောင်မှာမည်တွဲကာတော
ကမျိုးမျိုးပဲ..ရူးတဲာပေလို့ကို
လို့ကပြီ..ကလောင်ခွဲတွဲထားရူး
တာပေါ့..မြည်းစမ်း..ဖတ်ချင်ရင်
သူ့ဆီကငှားဖတ်လို့ရတာပေါ့..
မကြီးလည်း..ယူဖတ်တာပဲ..
ကဝဆန်တဲာဝတ္ထုတွေပဲ..အရေး
များတာပါ..

အင်း... ဒီလိုဆို
ရင်တော့ သူ့ကိုတော့ခွဲ
ပေါင်းပြီး ငှားဖတ်ဖို့မှဝဲ..
ဘယ်လိုပေါက်ကရဲတွေ
ရူးထားတယ်ဆိုတာ
သိရတာပေါ့.. ဂဟိ.

မပျော်လို့ဆိုရော.. ကော့ဆိုရင်ထိမှာတော့.. တာယာပွဲကြီးကို
အထင်သေးမိတ်များ.. ဖောက်ကွယ်သွားခဲ့လေသည်.

အခန်း
၉

သို့သော်...နောက်တစ်နေ့မှာပင်...တာယာပွဲကြီး၏စာရည်စာချင်းကို...
အယ်စာမှာပြုရမည့်...ဖြစ်စဉ်တစ်ခုကို...ကော့ခိုင်ကြံ့လွန်ကုသသည်...
ကော့ခိုင်ဧည့်ခန်းထဲရှိနေစဉ်မှာပင်...တယ်လီဖုန်းကတသံမြည်လာ၏...

အောင်.. ကျွန်တော်က..
ဖုန်းပါးသူမေ့လင်းစာသိဒီတာ
ကိုရဲ့ရုပ်ပါ.. ဆရာကိုတာယာ
ပွင့်ရဲ့နဲ့ စကားပြောချင်
လို့ပါခင်ဗျ!

ဟဟဟဟ
ဟဟဟဟဟဟ.. သူ
မရှိသေးဘူးရှင် ကျွန်မကို
မှားထားခဲ့လို့ရပါ
တယ်ရှင်!

အိမ်ပြင်လည်း ပြောလေ
ပါဗျာ.. မေ့လင်းပေါင်ပိတ်ရက်
ကမီသူ့ဆီကစာမူတစ်စောင်ပေး
ပြောထားပါတယ်.. အဲဒါ.. မနက်ဖြန်
နောက်ဆုံးရက်ထားပြီး အင်္ဂါနာရီ
လေးပါလို့ပြောလေးပါ.. သူ့စာမူ
စာတွက် ကျွန်တော်တို့စာမူက
နှာ.. ဆုထားရတာ
မို့ပါ

ကောင်းပါ
ပြီရှင်.. ဆက်ဆက်
ပြောလို့ရပါမယ်
အိပ်နော်!

ဟဟဟဟ
ကေးဇူးပါပဲ
ခင်ဗျ!

ဖိုးဖိုးသုလ် အမေကြီး

သုလ်ကလေးကလေး... ဖိုးဖိုးသုလ်... ဖိုးတစ်ယောက်
ရောက်လာခဲ့သတဲ့.

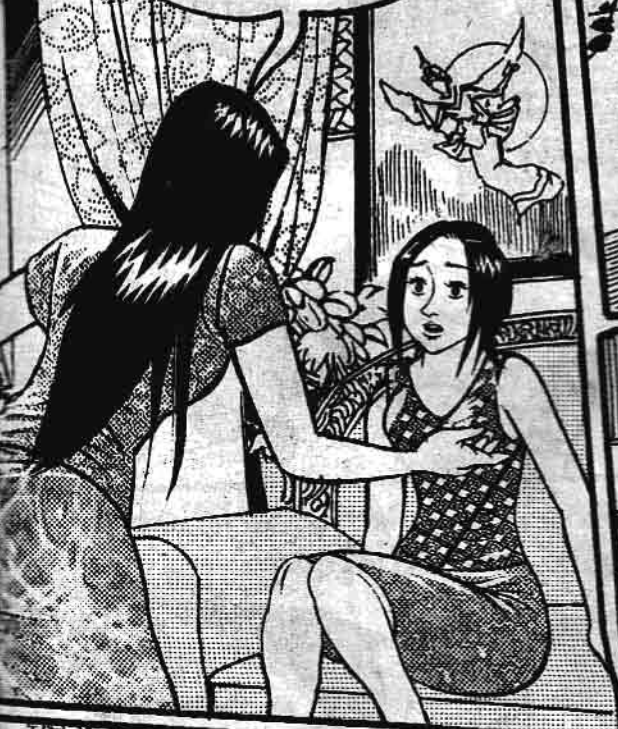
မဂ္ဂဇင်းကတောင်သုလ်ကလေးက
အချက်အလက်တွေလေးဖြင့် အချက်အလက်
တယ်ဆိုတာ... သုလ်ကမေပေါ်လာ... အမေ
ကြီးတို့မဂ္ဂဇင်းမှာ အချက်အလက်တော့ လွယ်တို
ကိစ္စတော့မဟုတ်ဘူး... ခင်... မမကြီး
ပြောသလို... သုလ်က အမေကြီးတွေ
မှားဖတ်ကြည့်ဖို့မှ..

ကိုင်း.. မမကြီးကလေး...
မမေတုန်းက ညီမလေးပေးလို့ရတဲ့
ရာခွန်း(၇၀)ကြောင့် ဖိုးတစ်ယောက်တော့
မိန့် ရာခွန်းမြင့် ခံစားနေရလေရဲ့ ကွယ်
သွားပြီ... တောင်းပန်လို့ရပါပြီ... ညီမလေးရယ်
တော်ကြာ ကိုယ်က သိပ်ပြီး မှိုက်ရိုင်းရာ
ကျနေလိမ့်မယ်...

ဟင်! ဘာလဲ
မမကြီး ဘာပြော
တာလဲ?

ကိုတာယာလေ..
 ဖားလို့ကတာလိင်နေပြီ မမကြီးလည်း
 ခုနပြောမှသိရလို့ သွားကြည့်ခဲ့ပြီ.. ပြီ
 တစ်ခြံတည်း တစ်ဝန်းတည်း မြင်တု
 လှေတွေပါကွယ်.. သွားလို့က
 ပါဦး...

ကေခိုင်ကကလေး
 ငယ်တစ်ယောက်ကို
 ဝမ်းသာစားနေကျနဲ့
 ခွာပြောဖို့ သို့သော်
 ပျိုးဖို့ ဝိတ်ကွန်းစု
 ကြောင်းတာယာပွဲကြီး
 အားနီးသို့ တကယ်
 ကျောက်သွားတော့
 မိတ်မကောင်းဖြစ်
 သွားရတော့သလို့.

ဟင်.. ဟင်လား
 ဟား..ဟား.. ကောင်းလို့က
 တာ.. ချိုးရတော့သုံးတော်မူ
 မယ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး အခုတော့
 ဖားတော်မူနေပြီပေါ့ မှတ်မှတ်
 အဲဒီ တစ်ချိန်မှတ်..!

ကျွန်တော်..
သနားတုန်းက
အဖျားတက်နေခဲ့ရင်
ကယောင်ကတမ်း
တွေလည်းပြီးပြော
ပြောဖြစ်သည့်
ထင်ပါသနည်း?

ဘယ်သူလဲ..
ဘယ်သူက ကိစ္စလုံပြောတာ
ကိစ္စဟုတ်ကိုမဟုတ်ဘူး.. မဟုတ်
တာကို မဟုတ်ဘူးလို့ မဟုတ်
ဘာဝင်ဘဲ ပြောလို့ကစမ်းပါ..
မဟုတ်ဘူး ကိစ္စဟုတ်ကို
မဟုတ်ဘူး.. ခုနစ်.. ဟင်းဟင်း
ဂစ်... ဂစ်...

ကို..
ကိုတာယာ
မကြီး..

မရဲတာရဲ့ခေါင်းနှင့်အတူ ကျွန်တော်နဖူးမြင်ကို လက်ဖြင့်
ခမ်းသပ်နေသည့်အတွေးအထင်ကိုလည်း

ဟာ..!
တော်တော်ပူနေ
တာပဲ.. ကိုတာယာ
ကိုတာယာ

ကင်...
ဘယ်သူလဲ
ဖိုးလား..

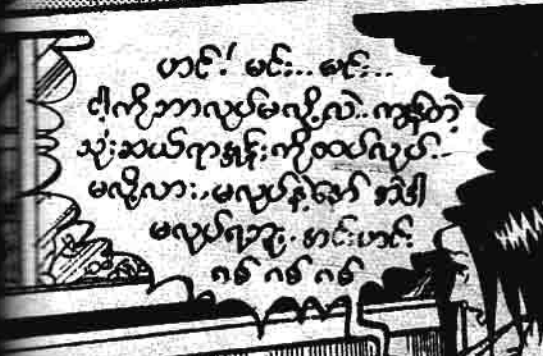
ဖိုး
မဟုတ်ပါဘူး
ကျွန်မပါ..
ကေမိုင် ပါ..

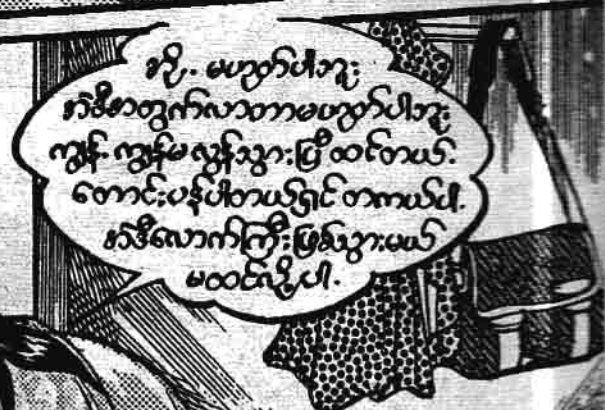
အဲဒါက...
အဲဒါက...

ကေမိုင်
ကြပါ

ကေမိုင်ပါဟူသော
စကားကြောင့် မောင်မိ
နှစ်ဦးတို့ နေရာမှ
ကျန်တော် မှောက်လုံး
မောက်ဆန်တွေ နေထွက်
လာပြီး တက်နေသော
စာဖျားတွေ လန့်လျောက်
သွားသလိုဖြစ်ခဲ့ရသည်

ဟင်! မင်း... မင်း...
ငါ့ကိုဘာလုပ်မလို့လဲ.. ကျွန်တို့
သုံးဆယ်ရာနှင်းကိုထပ်လုပ်!
မလို့လား.. မလုပ်နဲ့ခေါ် ခင်မိ
မလုပ်ရဘူး. ဟင်.ဟင်.
ဂစ် ဂစ် ဂစ်

ခင်. မဟုတ်ပါဘူး
ခင်မိတို့ကလားတာမဟုတ်ပါဘူး
ကျွန်. ကျွန်မလွန်သွားပြီထင်တယ်.
တောင်းပန်ပါတယ်ရှင် တကယ်ပါ.
ခင်မိလောက်ကြီးဖြစ်သွားမယ်
မထင်လို့ပါ.

ရှာယ်..ရှာယ်..
ငါကလည်းမင်းမခံချင်တာ
ခမိတာကိုး..ငါ့အပြစ်နဲ့ငါ
မင်းမှာအပြစ်မရှိပါဘူး
ကင်း ဟင်း ဟင်း
ကင်းဟင်း..

ဟို..ဟိုလေ..
ညနေကျရင်ခွင်များ..
ကာစားမလိဟင်း..
ကျန်မ..လာလို့ပေး
မယ်လေ..

ရုပါစေကွာ! ဒုက္ခဗျာ
ပါနဲ့..ငါ့ဖျားတာမင်းကြောင်လို့လည်း
မိတ်ဆက်မှာမထားနဲ့..ငါမင်းကိုဘယ်
လိုမှ..မစောင့်မော့ဘူး အပြစ်လည်း
မတင်ဘူး..ငါ့ကိုလည်းမင်းက မိတ်ဆက်
ခွင့်လွှတ်ပေါ့ကွာ..မင်းနဲ့ငါ့အချစ်အဆွေ
ကစပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးယူလို့ကံပြီ
ဟုတ်ပြီလား..ကင်းဟင်း..

ကဲ..ဒါဆို
ရင်လည်း ခွင့်ပြန်တော့
မယ်နော်..ကိုတော့ယာ..
ဆေးလောကဗျီးပြသိလည်း
တစ်ဆူးတော့ရှာတာပဲလား
ကြိုးစားပြီး ဖုန်းလိုက်ဖို့
အားပြန်နော်

ကျွန်တော်လည်း စာဖတ်ပျက်သွားသော တက်လက်စာဖျားကို စာမက
ခံနိုင်တတ်လှ... စောင့်ခြံကျေးလက် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့တော့သလား...

စာင်း...ဟင်း ဟင်း...
ဂစ်..ဂစ်..ရှင်ယန်ဂစ်..
မဟုတ်ဘူး ခင်မိ..မဟုတ်ဘူး
မဟုတ်တာကို..စာင်းဟင်း မဟုတ်
ပါဘူးလို့ စာင်းဟင်းဟင်းပြောပါ
ရဲ့ရဲ့ကြီးပြောလိုက်ရင်းပါ.. ခင်မိ
ဘိ..ဒါ..လည်း..မ..ဟုတ်
သေး... ဘူး...

သင့် ကျတော့... ကော့ခိုင်ထပ်ပြောလော
ပြန်ရင်.. လက်ဝဲမှာလည်း ကြက်သားဆီဖြတ်
ပျူတစ်ပန်းကန် ပါလာသလား.. ကျွန်တော်က
ဘာဖျားမပျောက်သေးသော်လည်း
ကတော်ပင် သက်သာနေခဲ့ပြီ...

ဟာ!
ဗုဒ္ဓသာလို့
ကွာ...!

ဒီလိုဆိုတော့...
ငြိမ်းချမ်းရေးယူတာမျိုးရင်
ဝင်နိုင်သလောက်တော့ သောက်
ရမယ်. ကိုဥာသား. ခိုင်ကိယံတို့
ကျကျနနပြောလာတာနော်.
ခွေးလျက်လာစောင်လို့
ငရဲကောင်ကောင်ခပ်
လာခဲ့သေးတယ်.

ကော့ခိုင်က. ဘာလို့ခေါ်သလဲ
ပြောလာတော့. ကျွန်တော်
ဆက်မငြင်းနိုင်တော့ဘဲ
တကယ်ပင်ဝင်နိုင်သလောက်
သောက်ပြရတော့သလား.
ကော့ခိုင်က. ကျွန်တော်ဆန့်ဖြင့်
သောက်နေသလားကို ကျွန်ုပ်တို့
ဖြိုးကြည့်နေပါသလား.

ကိ...ကိ..
တော်ပါပြီ..
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွာ
ဒီထက်ပိုပြီးမသောက်
နိုင်တော့ဘူး.

ကေခိုင်က...ဆန်ပြုတ်ပန်းကန်ကို
လှမ်းယူပြီး မနက်က မပြောလိုက်
ချသည့်ကိစ္စကို ပြောလိုက်သည့်.

အင်း ဟွတ်တယ်
မနက်ဖြန်ပေးမှဖြစ်
မှာ စာမူတတော
ရူးပြီးသားပါ
အိပ်မယ်..

ကေခိုင်က...
သဘောပေါက်စွာ
ပြုံးလိုက်သည့်.

ပန်းပျိုးသူ
မဂ္ဂဇင်းတိုက်က စာမူ
ကို မနက်စာရောက်
လာဖို့ ဖုန်းဆက်တယ်.
ဘိဇိစာမူကရူး
ပြီး ပြီးလား..

အိပ်မယ်
မနေနဲ့ မဂ္ဂဇင်းတိုက်
လိပ်စာနဲ့ ဘိဇိစာမူကို
ပေးလိုက်.. ခိုင်းနဲ့ဖေဖေ
မနက်ဖြန်မြို့ထိသွားမှာ
ဝင်ဖို့ပေးခဲ့မယ်
ဟွတ်ပြီလား..

ကျွန်တော်..
ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်
ဇာန်ကျိုးမတတ်
ခေါင်းညှိတိပြမိ
ပါတော့သည့်...

အခန်း

၁၀

မိုးလုံးမရှိတော့ သည်းနောက်ပိုင်း ဖျိုးက စာလုပ်တွေ ပိုလုပ်ကာ...
မရော့ဘဲမှ ချီးလင်းမိုးချုပ် ခုန်သလောက် ဖြစ်လာသည်...

သည်းတော့
တစ်ခြံတည်း
နေရင်း
ကျွန်တော်နှင့်
ဖျိုးတို့မှာ
ဘနေဝေးသလို
ဖြစ်နေရသည်

ကိုတာယာ...
ဒီနေ့ စားလား!

၁၁

ခုတ်တရက်ရောက်လာပြီး မေးလိုက်သော
ကော့ခိုင်ကြောင့် ဖတ်လက်စ အာရပ်ကို
ချပြီး စာခန်းဝဆီ လျှောက်ခဲ့ရသနဲ့..

အင်း...
အားတယ်လို့
ပြောရင်ရပါတယ်၊
ဘာကိုမျှလိုလို့လဲ..

ခွင့်.. ပူဆာလို့
စေရအောင် ကားအသစ်ဝယ်လျှား
တာလေ.. အဲဒါ.. ကားအမ်းမောင်း
မလို့.. စာဖော်လိုက်ခဲ့
ပါလား..

ဟင်!
အခုကားက
ဘာဖြစ်လို့
လဲ..

ဟာ.. အဲဒီ
ကားကြီးက ဆောက်
နေပြီး.. အဲဒါကြောင့်
အသစ်လဲလိုက်တာ..
ကဲ.. အားတယ်ဆို
လာလေ..

ငြိမ်ရခက်လာ
အနောက်တား
ကြောင့် ကေ့ခိုင်
ခေါ်ရာမှောက်ကို
ကျွန်တော်လွှဲကွဲ
ရသည်...

အသစ်ခက်ခက်
ကားစာကောင်းစာ
ကြီးပေါ်မှာ ကေ့ခိုင်
ကျွန်တော်.. ကေ့ခိုင်
မျက်နှာကတော့
လိမ္မော်တာမှန်သမျှ
အကုန်ရနေသည်
ကလေးငယ်တစ်ဦး
ချီမြဲနေပါသည်...

ကျွန်တော်ကတော့.. အလွန်အသင့်တော်သက်သံရင်း
မိတ်ဆွေ.. ပျိုးကွဲသာ သတိရနေပါသည်...

စာင်း... စာချ
ကားမောင်းနေတာ
ကိုင် မဟုတ်ဘဲ
သားဆိုရင် ပျော်စရာ
ကောင်းလိမ့်မယ်
ဖြစ်မိင်

ဖော်
ဂီလာဟင်
ကိုတာယာ!

ဇွာ. စာ..
ဒေး..ဒေး
ပျော်ပါတယ်

ဟင်..
ပျော်တယ်ဆိုတဲ့
ဇွာနဲ့လေးမိန်း
ကလေးနဲ့ ဘယ်လို
ဖြစ်လဲ..

ဇွာ. ခက်ပါလား..
ဘယ်လိုမျက်နှာ
ဘယ်လိုလေသံနဲ့ပြော
ရမှာလဲ..

တက်တက်
ဗြဲဗြဲ ပြော
မှပေါ့..

ဟေးဟေး! ဟေးဟေး..
ဟော်တယ် ဟော်တယ်
ဟော်လိုက်သမျှ ဘယ်လို
ပြောရမှန်းမသိရောင်ကို
ဟော်တယ်.. ကီ
ကျေနပ်ပြီလား!

ခပ်..ခပ်..ခပ်..
ဆီဒီလို လုပ်
ခမ်းပါ..

ထိုနေ့က စာပြင်မှာ ကျွန်တော်
တို့နှစ်ယောက်တော်တော်ကြီး
ဒုဏ်းနေဝင်ခဲ့ပြီးမှ အိမ်သို့
ပြန်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

လူ့ဆင်းရဲဒါနိုး စာပေကလေးများမှာ
သောသော့့ မျက်နှာပေးလေသံတို့ဖြင့်
ကေ့ခိုင်က ပြောလိုက်သေးသည်။

ဒါပဲနော်၊
နောက်လည်း ခိုင်က
ခေါ်ရင် စာပေလိုက်
ပေးရမယ်
သိလား။

ဖြူးတူးသွက်လက်ချွေးနှင့် တွက်ကပ်ပြောစင်သွား
သော ကေ့ခိုင်၏ ကျောပြင်ကို ငေးကြည့်ရင်း ကျွန်ုပ်တို့
ပင်ပန်းစွာသက်ပြင်းချပါသည်။ ဘာမှန်းမသိသောခံစားချက်
တစ်မျိုးနှင့် ရင်ထဲမှာ မှိုင်းမှိုင်းလေး ပင်လျှင် လာခဲ့ပါသည်။

အေးပါကွာ
အေးပါ၊ ဘားရင်
ဘားသလို လိုက်ပေး
ပါ့မယ်။

အခန်း

၁၁

ကိုတာယာကို
ဘယ်လိုမြင်လဲ
တင်?

ခိုင်း...ခိုင်း...ခိုင်း...
တယ်လေ...သူက...ပညာလည်း
ပြည့်စုံနေပြီ...သူ့ရည်ရွယ်ချက်က
အထိကိစ္စလေးကကိစ္စအကောင်...
အထူးတလေ...အောင်မြင်မှု
ကလည်းတစ်ခုတစ်ခုရနေပြီဆိုတာ
ကျွန်တော့်အဖေမလို့တော့...
သူ့မှာလို့အပ်နေတာ
တစ်ခုပဲရှိတော့တယ်!

သူ့ရည်ရွယ်ချက်
အောင်မြင်ဖို့...ကြိုးစား
နေတဲ့လူတစ်ယောက်
လို့မြင်တာပေါ့...ခိုင်းလေ...
က...ဘယ်လိုမြင်နေ
လို့လဲ?

အာလီဟင်
အာလီဟင်နေ
တာလဲ?

အခုလေ...
သူ.. ဘီဒါကို
မေ့သလားမသိဘူး
နော်မမကြီး

ဤ... အကြံတစ်ချက်
သွားရသလား

ဒီကလေးမ
မဟုတ်မှ လွဲရော
အို.. မဖြစ်နိုင်
ပါဘူး

ကေခိုင်က ဤ... စိတ်ထဲက အတွေးကို မသိဘဲ သူပြောချင်တာကို
ဆက်ပြောနေပြန်နေ

လူတစ်ယောက်
ဟာ... အခုမိမိပဲ
နေလို့သလားဟင်
မမကြီး

ဟင်၊
လာပြန်ပြီတစ်မျိုး
ဒီကလေးမ ဒီနေ့အထိ
ဖြစ်နေတာလဲ

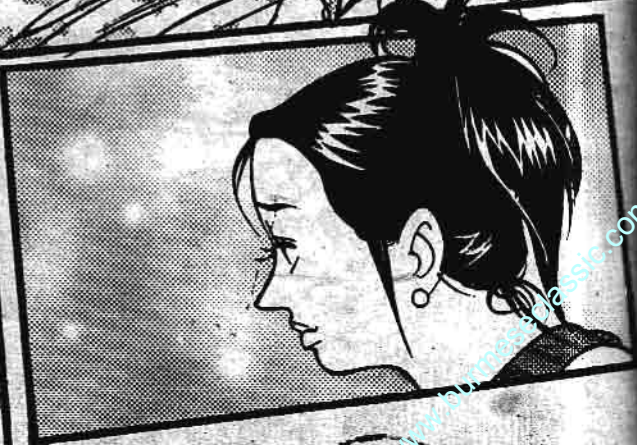
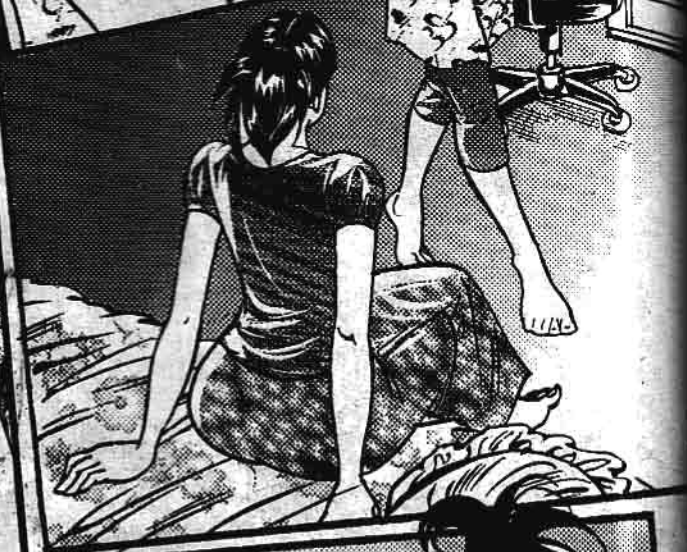
အို..
မမကြီးကလည်း
ခိုင်မေးတာကိုဖြေ
ခင်းပါ..

မမကြီး စာမူင်
ပြောရရင် စာချစ်မရှိဘဲ
ရုပ်တည်နိုင်ဖို့ဆိုတာ သိပြီဦး
မဖြစ်နိုင်ဘူး.. ထင်တာပဲ သိမလေး
ရဲ့.. နေပါဦး သိမလေးကဘာလို့
ဒါနီစာကြောင်းကိုမှေး
ရတာလဲ.

လို့ပေါ့.. ကိုတာယာမှာချစ်သူ
ရှိမရှိ.. သူ့ရင်ထဲမှာဒါနီ စာချစ်
ဆိုတာရှိ မရှိ.. ခိုင်သိချင်တာပဲ.
မာချစ်နဲ့ ထင်သကဲ့သို့စကား
တစ်ချို့မှ မပြောပဲ
မဖွင့်ဟပဲ.

ဘာကြောင့်
နေနိုင်သလဲဆိုတာ
ခိုင်စာတွက်တာကယ်ခိုင်
ဝင်စားရာပလာငိုပဲ ခေ
နေခွင့်ရှိ.. ဒါနီစာဖြေကို
ခိုင်.. တစ်နေ့မှာရတောင်ကို
လုပ်ဦးမယ်..

တစ်ခုတော့မှီတယ်
ဒီမလေးရဲ့ ဘဝစာတွက်
ပါသနာစာတွက်ရည်မှန်းချက်သိပ်
ကြီးတဲလူမျိုးဟာ စာချစ်ကိစ္စကို
မေ့နေတတ်ကြတယ်ဟာ သူ့လည်း
ကဲဒါမျိုးဖြစ်ချင်ဖြစ်နေ
မှာပေါ့ကွယ်..

ကဲဒီလိုမေ့နေတာ
မျိုးမကွက်ဘဲ ပျော်စရာပီ
ကွလားကြီးမောင်မျိုး
ဆိုရင်တော့ ပလွယ်လွယ်
ဟိ ဟိ..

ဘယ်လို
ဘယ်က ပျော်စရာပီ
ကွလားကြီးလဲ
ဆိုရဲ့..

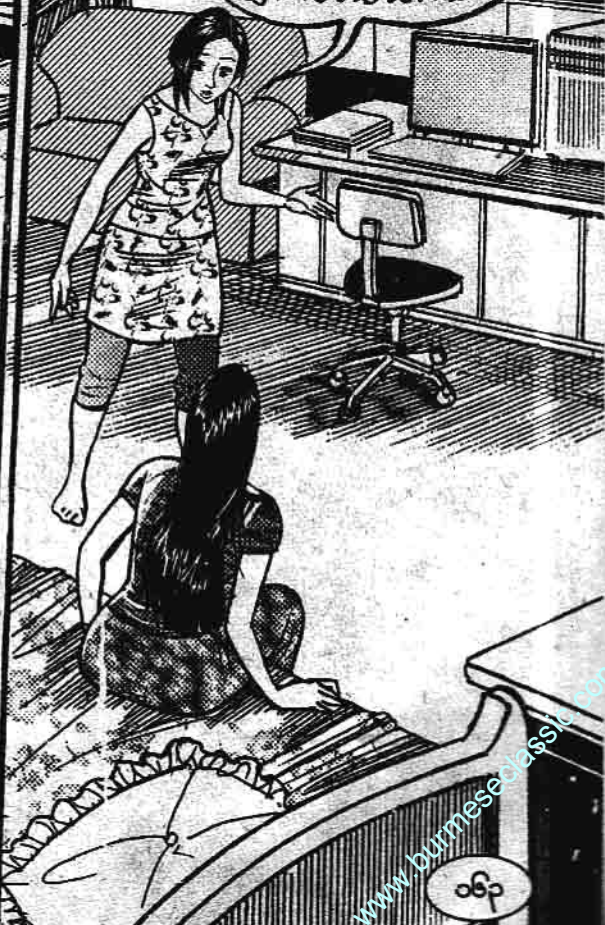

ကြံကြံ မိမိမိ
ညီမလေးဂုဏ်... ဒါနဲ့
အုတ်တို့... ညီမလေးက
ကမ္ဘာလုံး နာမည်ကြီးကြီးကို
လိုတာဟာ မေ့နေမိ
ရတာလို့..

သမီးတော့... ကေခိုင်က
တွေ့အံ့ဖြူသွား၏
မျက်မှောင်လေးဆိုတဲ့
နာမည်ကြီးတောင်ခင်းစား
နေသမီး... ပြီးမှ..

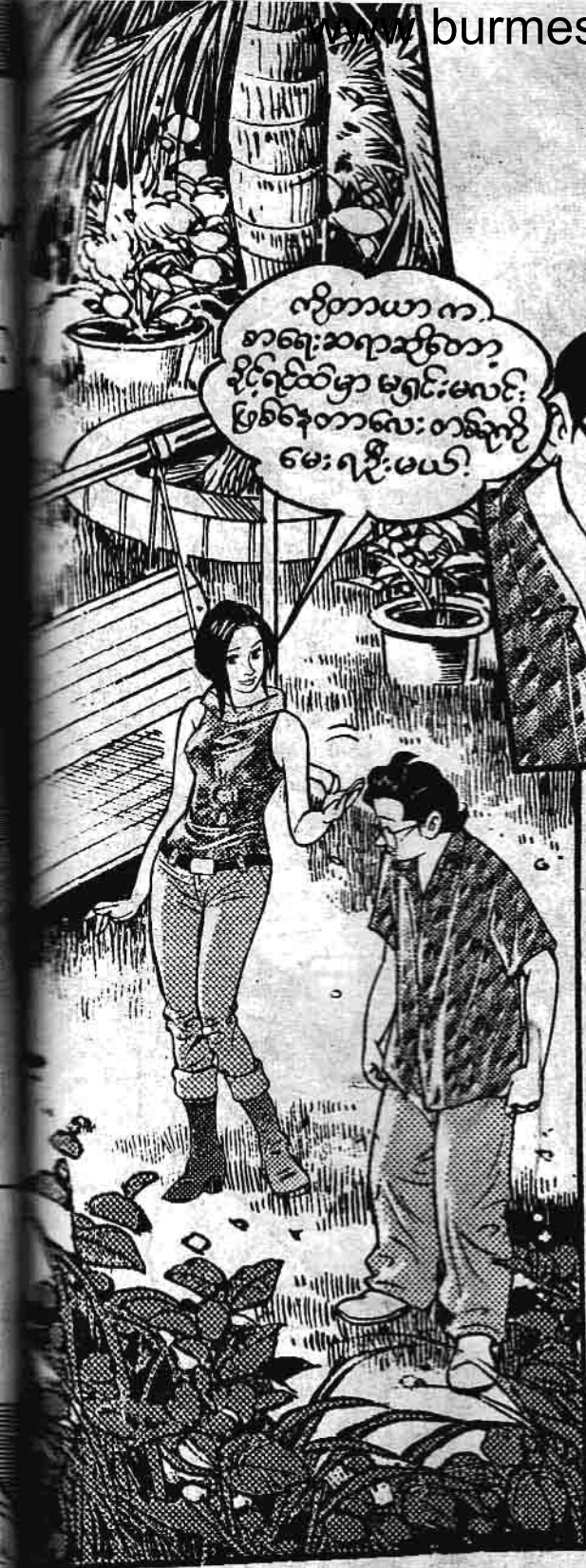
ဟား... ၁
ဟောသားပဲ... မမကြီး
မေးလိုက်မှ... ယောက်နဲ့တု
အာချက်က... အားခန့်ပေါ်လာတာပဲ...
ဟောတာပဲ... ခိုင်က... အာလို့... သူရဲ
လှိုက်ချက်ကို... ဝင်ပြီး... တွေးလေးနေ
မိလို့... မသိသေး... အဲဒါ... သူ့အပေါ်မှာ
ခိုင်... မရိုးသား... တော့တာလားဟင်...
ဆို... မသိစိတ်က... သူ့ကိုတိတ်တိတ်
လေး... တွေ့တာနဲ့ပဲတာ
များလားဟင်... -

အိမ်ထောင်ရေး
အတွက် အမြဲတမ်း
အိမ်ထောင်ရေး
အတွက် အမြဲတမ်း
အိမ်ထောင်ရေး
အတွက် အမြဲတမ်း

ထိန်းသိမ်း ဆောင်ရွက်
လုပ်ကိုင်သောသူ
ကောင်းမွန်စွာ
အမြဲတမ်း
အိမ်ထောင်ရေး
အတွက် အမြဲတမ်း

ကိုတာယာက
ခာရေးဆရာဆိုတာ
ခိုင်းထိမှာ မရှင်းမလင်း
ဖြစ်နေတာလေးတစ်ခုကို
မေးရဦးမယ်။

မေးစေ့မား
ဘာအားပါလိမ့် သိရင်
ဖြေမယ်။ မသိရင်လည်း
မသိဘူးလို့ ခန့်ခဲ
မယ်။

ဒီလိုပါ..
ယောက်ျားလေးနဲ့မိန်းက
လေးတွေမှာ ယောက်ျားတွေ
ကတော့ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူကို
ချစ်တဲ့အကြောင်း ဖွင့်ပြောခွင့်
ရနေကြပြီး မိန်းကလေးတွေ
မှာကတော့ ဖွင့်ပြော
ပိုင်ခွင့် မရှိဘဲ..

တိတ်တခိုးပဲ
ဓမ္မာလင်နေကြရတာပါ။
ဖွင့်ပြောမိရင်လဲ ကူရန်မဲ့
သလို အကဲခတ်ရတာပါ။
ကိစ္စတရားသလား..
ခိုင်းကတော့ မတရားဘူး
ထင်တာပါ။

ဘယ်တရားမျှတမျှ
ရှိလဲကေခိုင်ရဲ့... ဒါ...
ယောက်ျားလေးတွေကက
တစ်ဖက်သတ်စာခွင့်စာရေးယူ
ထားရာကျနေတယ်... ကိုယ်ခွဲ
ရင်... ချစ်တဲ့စာကြောင်းပြောဖို့
မိန်းကလေးတွေမှာလည်း
စာခွင့်စာရေးရှိသင့်
တာပေါ့.

ဟွတ်မြို့... ဒါပဲ...
ကိုတာယာခွဲခွဲ... သဘောတူ
သိသွားပြီ... ခင်း... သက်စေးမယ့်
နော်... ဒါဆိုရင်... မိန်းကလေးကပြော
ချစ်တဲ့စာကြောင်း... ဖွင့်ပြောမိရင်ပဲ...
ကူရန်မဲ့သလိုဖြစ်သွားတာ...
ကိုရဲ့ချင်ကြတာ... ဒါ...
ဘာကြောင့်လဲ?

ဒါက... တန်ဖိုးထား
လို့ပါ... တို့လူမျိုးက... မိန်းကလေး
တွေကို... တန်ဖိုးထားတယ်... ကိုယ်
တန်ဖိုးထားတဲ့လူကို... ကူရန်ရစေ
ချင်တယ်... ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်
တတ်စေချင်တယ်... စာဝင်
မလားချင်ဘူး... ဒါဒါ
ကြောင့်ပါ...

ဟင်!
တစ်မျိုးကြီး
ဝိ..

ဧကားပုံတွေ
ထားခဲ့တာပဲလေ..
မိန်းကလေးတို့ကူရန်
တွေပေးလို့ မရ
တို့...

ခြေတစ်လှမ်း
ကုန်တစ်လှမ်း
တို့..

ဆင်မ
ယဉ်သာ
တို့..!

ကုန်တစ်လှမ်း
မကုန်
ခြေတစ်လှမ်း
လှမ်း...

ကမ္ဘာပေါ်
ကမ္ဘာပေါ်
ကမ္ဘာပေါ်

ဧဟာ..မိန်းကလေးရဲ့
ကူရန်ကို လက်ပြထားတို
ဧကားပုံတွေလေ.. ယောက်ျား
လေးတွေ. ကန့်ကလေး သွားကြာ
ပါလား. 'ခြေတစ်လှမ်းလေး
မှသာလား'လို့ မေးကြ
မှာပေါ့..

ထိုဧကားကြောင့်
ကေခိုင်က...
ရယ်လေသည်.

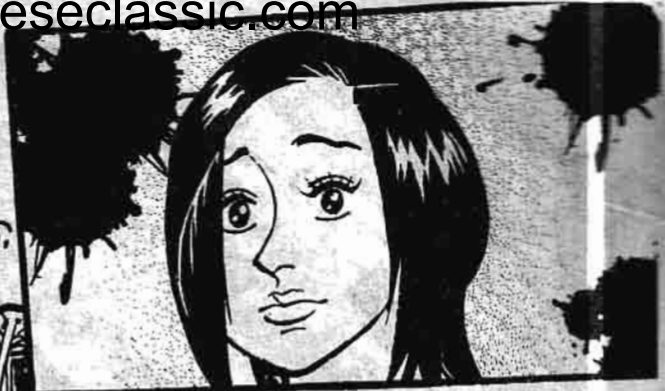

မိန်းကလေး...
ခရောင်းမိန်းကလေးဆိုပြီး ဘာလဲ
ခရောင်းမိန်းကလေးက... ဝိုက်ဝိုက်
မဟုတ်ဘူး... သွယ်ဝိုက်တဲ့ခရောင်း
မဟုတ်ဘူး... ခရောင်းခရောင်းနဲ့ ကိုယ်
ခရောင်းကို သိမိတ်ခရောင်း... ခေါ်ပြန်လို့
ရတာပဲလေ... ဘာလဲ... မိန်းကလေးနဲ့
ပြောရရင်... ခင်မိတ်ဝိုက်ကလေး...
ပေါ့ကွာ...

ခရောင်းထဲ
ဘာလဲ... ကင်ကင်နဲ့
ပြန်ပြန်... ကင်... ပါ... ပါ...
ခင်မိတ်... မိန်းကလေးဘက်က
ကိုတာယာပြောသလို... ခင်
မိတ်နဲ့... ခေါ်ပြန်လို့
ထားပါ... ခင်မိတ်ကို ကိုယ်သိ
ခေါ်မိတ်လွှာ... သဘော
မပေါက်ဘူးနော်...
ဆိုရင်ကွာ...!

ဟား... ဟား...
ခင်မိတ်... လိုက်နာနဲ့...
ခင်မိတ်... ကွ... ယောက်ျား... လေးတွေ
က... သဘောပေါက်လိုက်သမ္မ...
ပေါက်... ပေါက်နဲ့... တောင်... နေ
သေးသကွ... သိပ်... ခရောင်း...
သိကွ...

သွပ်တော့...ကေခိုက်က ကွန်တော်ခွင်
မျက်နှာချင်းဆိုင်တည်တည်မှာလာရင်ကို
ကွန်တော်မျက်နှာကိုမှိုက်ကြည့်နေရင်
ထိုက်ကြည့်က ကွန်တော်ရင်ကို
မြောင်းဆန်အောင်တုန်လှုပ်သွားစေသွပ်

ဘုရား...ဘုရား
သူ...သူ...ငါ့ကိုဘာလုပ်
မလို့လဲ...ငါ...ငါတော့
ဧရာမိန်းတော့မယ်
ထင်တယ်..

မျက်လုံးချင်းဆုံ
ထားလျက် ပြော
လိုက်သည့်ကေခိုင်
ကောင်းသံတွေက
တစ်ခိုင်းစာ ဖွ
နေပါသွား..

ဒါဆို...နောက်ဆုံး
တစ်ဆုံးမေးမယ်နော်.
လောလောဆယ်ခိုင်ရင်ထဲ
မှာ..ဘယ်လိုခံစားနေရတယ်
ဆိုတာကိုရော..ကိုတာယာ
သိနိုင် ပြောနိုင်
ပါ့မလား..

မေးလိုက်သော ထိုခဏကားသံတို့
တို့လေးက..ကျွန်တော့်နှားထဲမှာ
ပေါက်ကွဲသံတစ်ခုလို့ထင်လိုက်ရပြန်

ဘုရား...ဘုရား
ကိုယ်ပေါ်တို့ဆေးက
စားပြီ..သေရတော့
ထင်တယ်..ပြောတဲ့မလေး
ပါနဲ့..မျက်နှာလည်း လွှဲ
မထားပြောပါနဲ့ များ
စာဟင့်ဟင့်!

ပြောလေ..
ကိုတာယာ!

ကွန်ထာ ကွန်ထာ မဟာကောင်းထိမ်းလို့ကလေး ဖြစ်တာ
ခပ်တည့်တည့်နှင့် အသံတုန်ကောင်ကြီးအားဖြင့် ပေါ့ရွတ်ရွတ်
ဖြေလိုက်ရဦး

သိမ့်မ့်
ပြောနိုင်တာပေါ့
ဒါလေးများ!

ဟုတ်ရဲ့လား
တကယ်လား...
ကဲ...ဒါဖြင့် ပြော
ပြောလေ..

အခု...
ကော့ခိုင်ရင်ထဲမှာ...
ကျေနပ်နှစ်သက်တဲ့
ခံစားမှုကို ခံစား
နေရတာပေါ့!

ဟဲ့...

ဟတ်တယ်လေ...
အချစ်ကိစ္စမှာ ဖို့ဒ်မတို့
ရတီ၊ အခွင့်အရေးဟာ
တရားမျှတမျှတရှိသူလို့
ပြောလာတဲ့ကေ့ဒိုက်ကိစ္စကို
ကျယ်က ထောက်ခံ
ခဲ့တယ်၊

ကျယ်အယူ
အဆကို ထောက်ခံသူ
ပေါ်လာတဲ့အတွက်...
ကေ့ဒိုက် ကျေနပ်
သွားတယ် မဟတ်
ဘူးလား..

ထားပါတော့
ထား ပါ တော့
ဆက်ပြောပါဦး

ပြီးတော့ မိန်းကလေးတွေကလည်း ကိုယ့်အချစ်ကို... သွယ်ဝိုက်တဲ့နည်းနဲ့ ဖော်ပြခွင့်ရှိတာပဲ ဆိုပြီး အဲဒီသဘောကို နှစ်ယောက်သွားပြန်ရော..

စာမိကြောင်
ဟောလေဆယ်ကံဆိုရာ
ကျေနပ်နှစ်ယောက်မျှ ကို
ဒ်စားနေရတယ်လို့
ပြောတာ.

ကဲ... မြို့ထဲ
သွားဆရာရှိလို့ သွားဦး
မယ်နော်. နောက်မှဆက်
ပြီး... ဆွေးနွေးကြ
တာပေါ့..

ခကားခကို. ဓာမြန်
ဖြတ်ပြီး. ကျွန်တော်
တစ်ချို့. တညီလန့်
တော့သည့်. ဘဝင်
မကျနိုင်ဘူး. ကျွန်ုပ်
ဤည့်ရင်း. ကျန်ရစ်
ခဲ့သော. ကေခိုင်၏.
စကောက်ချက်ချသံ
ခကားသံကို. . .
ကျွန်တော် မကြား
နိုင်တော့ပါ..

ဟွန်း..! ဒါနဲ့များ
ယောက်ျားလေးတွေကလည်း
မိန်းကလေးတွေရဲ့ ဇောပြီလာတဲ့
ခံစားချက်ကို သိပ်သိ. ဓာမြန်သိကွ
လို့.. လေတစ်လုံး. မိုးတစ်လုံး. ကြွားလုံး
ထုတ်သေးတယ်. မေးကြည့်လို့ဖြေ
လာတော့.. ဆုတ်ကုတစ်ခြား. ချရာ
တစ်လွှဲ.. သူလည်း. . ခပ်တုံတုံ
ခပ်စာစာ. ခပ်ညံ့ညံ့
ခပ်ချာချာပဲ...

တစ်ယောက်တည်း နားကွင်း၊ ကြောကွင်းတို့ဖြင့် ကောင်းတစ်ကွယ်လုံး
ကျောက်ရုပ်ပေးခြင်းသွားခဲ့ရသည့် နှစ်တွင်ကျော့မှီရင်း အခန်းထဲက
ထွက်လာသည့် စကားသံများကြားမှ မျှော်လင့်ချက်ရှိသော
ကွဲပြား ယက်ဆီး ခဲ့ပါပြီ..

အခန်း
၁၃

ဘယ်လို.. ဟိုး
ကိုတာယာကို မချစ်နိုင်
တော့ဘူး.. ဟုတ်လား.. ဒါ..
ဟိုးဆီက ရက်ပေါင်းများစွာ
စောင့်နေပေးခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်
အတွက်.. ဟိုးပေးတတ်
စာဖြေတတ်လား...!

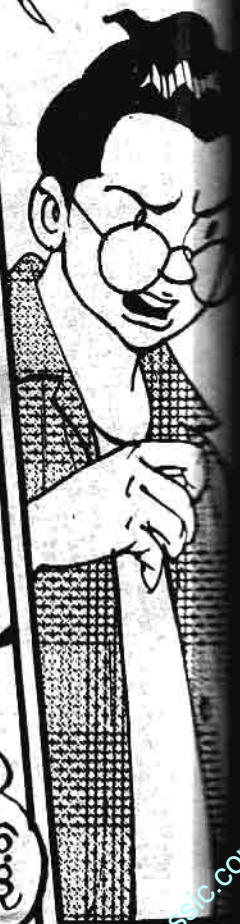
ဟုတ်တယ်..
ကိုတာယာ.. ဟိုး ဒီစာဖြေ
ကိုပဲ ပေးရတော့မယ်..
ဟိုး.. ကိုတာယာကို
မချစ်နိုင်တော့ဘူး..

မခွင့်နိုင်တော့ဘူး
ဒီအကားက ချစ်ခင်စားသုံးလို့
စာမိဖို့ယုံရတာပဲ... ဟိုးဘာတွေဖြစ်
နေတာလဲ... ဘာကြောင့်မိတ်ပြောင်း
သွားခဲ့တာလဲ... ကိုယ့်ကိုရှင်းရှင်း
ပြောပါ... ဒီစာဖြေကို ကိုယ်တော့
တော့နဲ့ပဲနဲ့ပဲ လက်ခံလိုက်မယ်
ထင်လို့ လွယ်လွယ်လေးနဲ့
လာပြောတာပဲ ဟု
ဟုတ်လား...

တော်... တော်ပါတော့
ကိုတာယာလုပ်၊ ဟိုးဘာမှ
ဆက်မပြောပါရအေးနဲ့တော့
ကိုတာယာ ပြောလာမှာတွေကို
လည်း... နားမထောင်ပါရအေးနဲ့
မေမေက... ဟိုးကို
ပြောတယ်...

ဟာ!
စာမိဖို့မရှိ
တာကွ... စာမိ
နဲ့ပဲ...

ညီမလေးနဲ့
ကိုတာယာတို့ကို
နေရာချလေးချင်တယ်တဲ့
သမီးကြီးက သူတို့ကို
နားချခင်းနဲ့လေ
ပါတဲ့...!

ဦးမလေးက...ရှင်ကို
သိသောကြောင့်တော့လည်း
အချင်းချင်းမို့...ဖျိုးသိနေတာပဲ
အိမ်တော့...မိမိမိမိအနေနဲ့...ဖျိုး
နောက်ဆွတ်လျက်တာ...အကောင်
ဆုံးပဲလေ...အိ...အိမ်ကြောင့်

ခဏ်းခဏ်းစားစား
ပြောပါဖျိုးရဲ့...ဖျိုး...နောက်ဆွတ်
လျက်တာနဲ့...ကွပ်ကဲကောသို့ကို
လက်ခံလျက်ရမှာလား...အိမ်ထဲက
လွယ်သလား...ကွပ်ရှင်းရှင်းပဲ
ပြောပါရအေး..

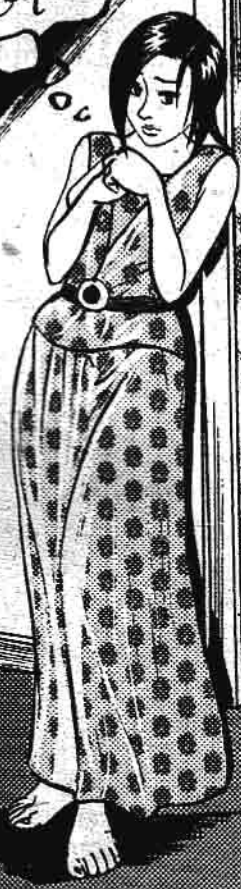

ဖျိုးနဲ့...လွှဲရသည့်
ဖြစ်စေ...ပေါင်းရသည့်
ဖြစ်စေ...ကွပ်ကဲသို့ကို
လက်မထပ်ပါဘူး..

ကလေးချစ်တာတစ်သမ္ဘာ
စာချုပ်တွေက. စာကုန်လုံး
ပျိုးဆီမှာ. ခာမီကို. ပျိုးသံထား. ရေ
ချင်တယ်. ဒီကိစ္စကို. ကလေးငယ်တစ်ယောက်
နဲ့. လမ်းတစ်ခုနဲ့. ဖြေရှင်းကြ
ရင်. ကောင်းမယ်.. ပျိုး..

လက်ခံသတ်တော့
သတိပြုလောက်က...
ဒီလိုကို... ဘဝသိက္ခာမသိနဲ့
ငါ မိန်းမကြမ်းဖြစ်တော့
မလို့... ဖြောင့်
ကိုကိုရှာ..

ကိုကိုကို. ခိုင်..
သိပ်ချစ်ပါတယ်. ဒါပေမယ့်
ကိုကိုရှာထိက ခကားတွေကို
ကြားပြီးမှတော့. ဘာလုပ်မှမယ်
ဆိုတာ. ခိုင် သဘောပေါက်
ပါပြီ....

အခန်းနံရံစာကွယ်တုန်း... ဂုဏ်ထူးချာမှ...
အခန်းတံခါးသို့ကောနိုင်ရောက်
သွားခဲ့သလို..

ဟင်
ညီမလေး!
!!!

ဟာ၊
ကောနိုင်

သိလည်း
မိတ်ပုလွေ၊ ကြောကွ
ခံစားမနေကြပါနဲ့ဟော့
နီပြဿနာကို ခိုင်..
စာကောင်းဆုံးဖြေရှင်း
လေးပါ့မယ်..

စကားဆုံးသွားနှင့်ကောနိုင်ချာအနီးလွှဲပြေးခဲ့သလို၊
မထိန်းသိမ်းနိုင်စွာ နီးကပ်လာခဲ့သော မှောက်ရည်များ
ကို.. သူတို့ မမြင်စေချင်ပါ..

ဖြော့..
ပျော်နိုင်ပြီ
ပါစေ..

ကြံ့ခံရသမျှအာမခံတွေကို
တစ်ယောက်တည်းဖြန့်တွေ့နေ
မိချက်မှာ... အခန်းထဲကို... ယိုး
ရောက်လာခဲ့သလို..

အခန်း
၁၄

ဦးတို့
ခဏားပြောပြရ
စောင်...! ကိုတာယာ
အချိန်ပေးနိုင်
မလား!

နီမိနီတွေ
ဦးမနေတော့ပါဘူး
လို့ရင်းကိုပြော
ပြရစောင်..

ရပါတယ်
ဦး... ပြောလေ
ဦးဘာကိုပြော
ခဲ့သလဲ...?

ကောင်းပါတယ်..
အချင်းချင်းတွေပဲ
ပြောစရာရှိလည်း
ရှင်းရှင်းပေါ့..

ညီမလေး
ပြန်သွားတဲ့ကိစ္စအတွက်..
ကိုတာယာနဲ့ ဖျိုး နှစ်ယောက်
ခလုံးမူးတာဝန်ရှိတယ်အိမ်
နဲ့ ညွှန်က.. ညီမလေး သိပ်ပြီ
ခံစားသွားရတာကို.. ဖျိုး
အသိဆုံးပါ.

ကုန်တို
နှစ်ယောက်ကလည်း
ဟောပြောပြီး ကျန်ခဲ့တာ
မဟုတ်ပါဘူး

ထားပါလေ..
တကယ်ဆို သူ့က သမီး
မာရ်... ထွက်သွားချင်
သွားရင် မွေးစားသမီးဖြစ်
တဲ့.. ပျိုကသာ နီက
ထွက်သွားရမှာ.

မာ်နီလို ပြောပြောဆို
ကိုယ်က နီမနေသွားမှာ. ဆွေ့ခက
လာနေတဲ့ မာ်နီပါ. နီက လော
ခရာ. ကောင်းခံတဲ့ နီနောလေး. ကိုယ့်
ကြောင့် မိတ်မချမ်းမြေ့ ခရာတွေနဲ့
ကြုံရတော့..

တရားခံက
ကိုယ်ဖြစ်နေပြီ. ကေခိုင်း
ကိုယ်သွားပြန်ခေါ်ပေး
မယ်.. ပြီးရင် ကိုယ်နီက
ထွက်သွားမယ်. မိ. သတိ
ဧကက ဆုံးပါပြီလို့

ကျွန်တော်တစ်ပါး. မရောက်ဖူးဘဲသော မြို့တော်
ခေတ်လမြိုင်က. ကျွန်တော်ကို ခပ်စိမ်းစိမ်းပင်
ဆီးကြိုနေ၏. ချစ်စွမ်းလှသောကား: မိတ်၏လူတို့
ကတွင်းမှ. ကေချာငါးစိတ်ကိုလွယ်လင်း: ဝဇ္ဇိထွက်
လျက်သည့်.

ကိုတာယာပွကြီး
ကိုတာယာပွကြီး.

လူတစ်ထွေ ခေါ်သံထွက်
လာသည့်. ကျွန်တော်က
ထိုသူ့ဆီသွားလျက်၏.

ရန်ကုန်ကလာဘ်
ကိုတာယာပွကြီး
ဆိုတာ. ခင်ဗျား.
လာ...

ဟွတ်
ပါတာမိ

ဝဇ္ဇ

ရန်ကုန်က ဖုန်းကြိုဆက်
ထားလို့လာကြတာပါ။ မမလေး
ကော့ခိုက်က လာကြိုခါနီးမှ နီးရင်း
ခြံမှာ ကိစ္စပေါ်လို့ သွားနေရတယ်
ဗိုဒါ ကျွန်တော့်ကို ခာကြို
ပွဲဝင်လို့က်တာ..

ဒါဆို
ကော့ခိုက်က ခာခု
နီးရင်းခြံမှာပေါ့..

ဟဲ့ဝင်ပါတယ်..
မမလေးက ကိုတာယာဖို့
ကို.. နီးရင်းခြံကိုပဲ.. ခေါ်ခိုပါတဲ့
ပြီးတော့မှ ခြံထဲက ဝဲဗိုက်ကို
မာတူတာ ပြန်ကြ
မယ်တဲ့..

ကဲ..
ဒါဖြင့်လည်း.. သွား
ကြရတာပေါ့..

ဘကြိသည့် ကား
မင်း ကျွန်တော်
လိုက်ခဲ့သည်။
မြင်သမျှက. အသစ်
အဆန်း မို့ ကားပေါ်
မှာ...ဟိုင်း သည်လေး
ဟိုတွေး နီတွေး နှင်း..

အရာရာ.
သူ စိတ်တိုင်း ကျဖြစ်ရ
ရေမယ်ဆိုတဲ့ ကတိတစ်ခုနဲ့
ရန်ကုန်ကို ပါစောင်ပြန်
ခေါ်ရဲမှာပဲ. ဟိုကျမှ
မီးခင်းကြည့် ကာရ
မှာပဲ..

ဒီကလေးမ. ချောချော
မောမောမှ ပြန်လိုက်ပါမလား
မရ. ရဲကောင်တော့ ခေါ်ရဲမှာပဲ
အန်ကယ်ဦးဘမောင်ကို ဘားနာဖို့
ကောင်းလွှတ်

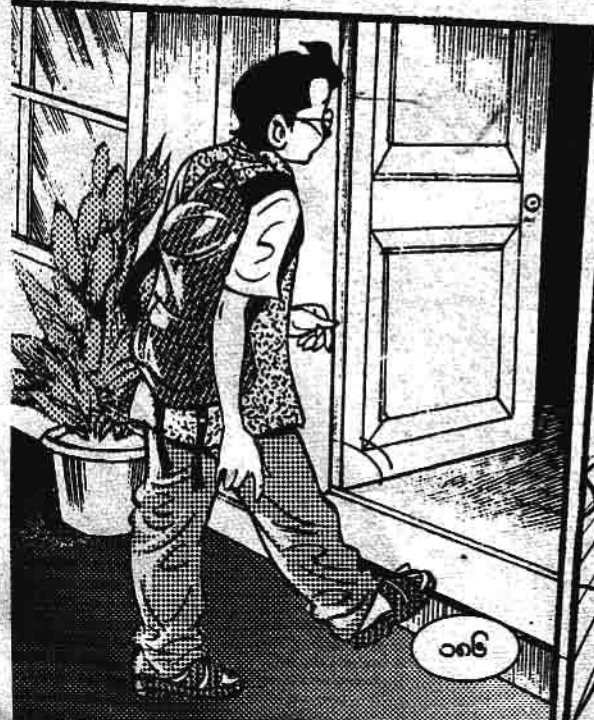

ကျွန်တော်..ကားပေါ်ကဆင်းပြီး
တိုက်ထဲသို့လှမ်းဝင်လိုက်သည်။

ကားက မြို့ပြင်ဘက်ကမ်းရမ်းထိမောင်းလာ
ပြီးမှလမ်းနှောင်း၍ နူးရင်းခြံကွယ်ပြီး တစ်ခြံ
အတွင်းသို့ ချိုးကွေ့ ဝင်လိုက်သည်။ မြို့ဝင်
အလယ်က တိုက်ပုံလေးရှေ့မှာ ကားကို
ရပ်လိုက်သည်။

ဝင်းသွားလိုက်ပါ။
ကျွန်တော် ကားနောက်
ဆွတ်လိုက်ဖို့မယ်။
အထိမှာမမလေးတို့
ရှိပါတယ်။

မကလုံးထိမှာ မီးပွင့်ပြီး
နူးညှော်ကုသွားခဲ့ရ
သည့်နောက်မှာတော့
ကျွန်တော်..ဘာမှ
မသိတော့ပါ...

အဝေးပြေးဂိတ်ဝင်းထဲသို့ ကားလိုမောင်းဝင်လိုက်
ချိန်မှာပင်.. နောက်ကျသွားပြီဟု သိလိုက်သည်..

အခန်း
၁၅

ကားပေါ်က
အမြန်ဆင်းပြီး ဂိတ်ဖျားဆီကိုသွားလိုက်သည်။
ဓားဖွဲ့မှာထိုင်နေသော ဂိတ်ဖျားက မော့ကြည့်ပြီး
မေးလာ၏

ဘာ. အကူ
အညီ. ပေးရမလဲ
ဆင်မျှာ...!

ဒီနေ့...
ရန်ကုန်ကားဝင်သွား
ပြီလားရှင်..

ဟုတ်ကဲ့
ဝင်ပြီးသွားပြီ
ဆင်ယူ!

ကျွန်မက... ခင်ဦး
ကားနဲ့ပါလာမယ်လို့သိသည့်
တစ်ယောက်ကိုလာကြိုတာ
စာချိန်နည်းနည်းနောက်ကျသွား
တယ်.. ကိုတာယာဖွဲ့ပြီးဆိုတဲ့
နာမည်နဲ့ခရီးသည်ဈေးရန်ကုန်
ကားနဲ့ပါလာသလားဆိုတာ
သိဆင်လို့ပါ..

ပြေး..ရပါတယ်..
ခဏခဏ.. ကျွန်တော်
ခရီးသည်စာရင်းကြည့်
ပေးပါမယ်..

ဝတ်ချွေးက... ခရီးသည်ထိုင်ခုံရထား
စာရင်းဖိုင်တွေကိုပုဂ္ဂလိကဉာဏ်သို့

ခရီးသည်
နာမည်က... ကိုတာယာ
မွကြီးနော်.. ပါတယ်ဆင်ယူ
ရန်ကုန်က... လိုက်လာတာ..
ထိုင်ခုံနဲ့ပါတ်က..
၁၂ပါ..

ဟုတ်ကဲ့ရှင်
ကျေးဇူးပါ
...ဝိ...

ရန်ကုန်က
လျက်လာပြီးတော့
စာနဲ့ ဘယ်ကိုချောက်သွား
တာလဲ.. တည်းခိုခို.. တစ်ခု
ခုကိုများ သွားနေ
သလား..

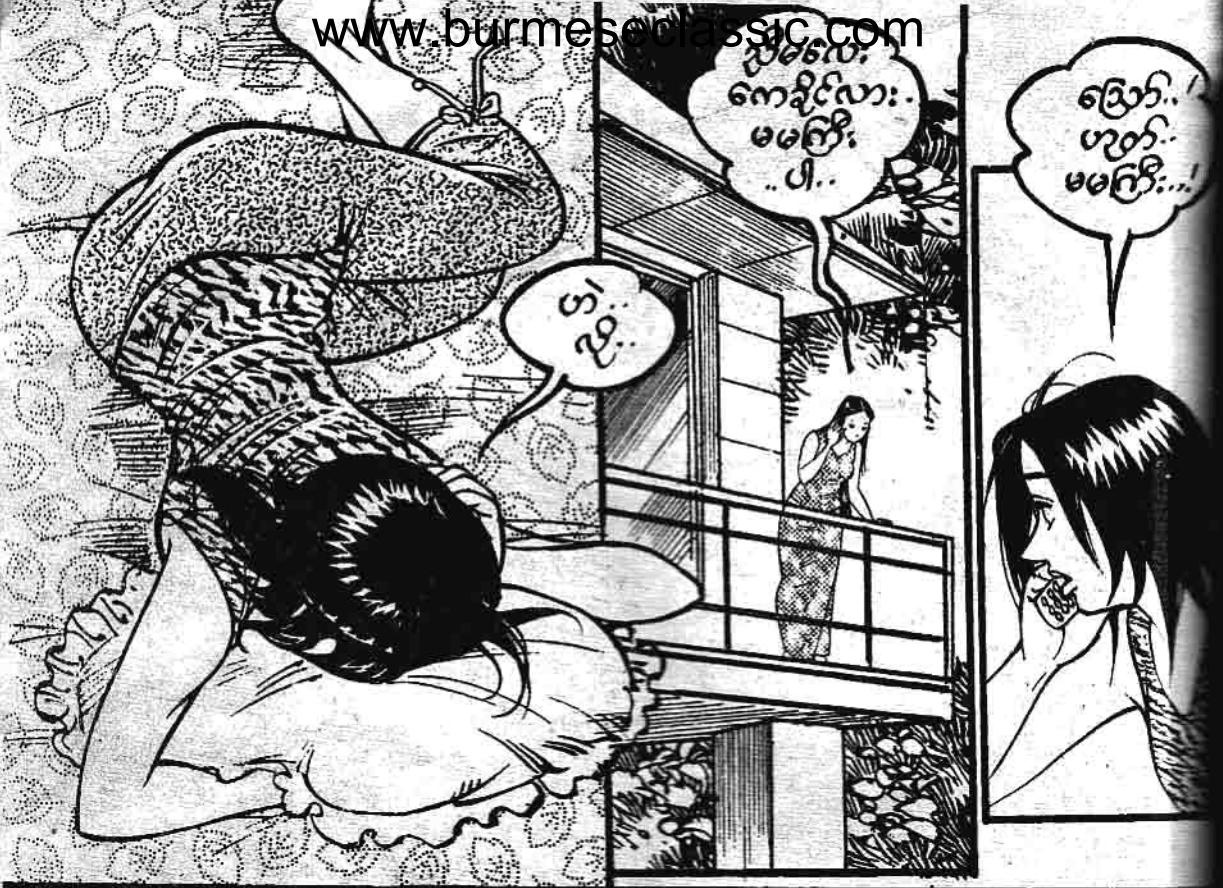
ဒါမိပြန်ရောက်သည့်အထိ.. ကေ့ဆိုင် နေထိထိုင်မသာဖြစ်နေဆဲ..
သည့်လိုနှင့်တစ်နေ့သာကုန်သွားသည့်.. တာယာပွဲပြီးထဲမှ
မည့်သည့်.. အဆက်အသွယ်မှ.. မရ..

ထိုစာဆိုမှာပင်.. လက်ကိုင်ဖုန်းက စသံမြည်လာသည်။

ဟော..
သူ့ဆီက
ထင်တာလား..

တင်! ဒါဆို... ဘာများ ဖြစ်လို့လဲ?

အို! မဖြစ်နိုင်ဘူး... ညီမလေးကို မနောသူ့အာရုံကပ်ပြန်ပေါ့ကြမယ် ပြီးရင် ညီမလေးရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာတိုင်း လိုက်လျောကြမယ်လို့ သူနဲ့ မမကြီး မိမိနှစ်ယောက်တော့ပြောထား...

သူက... ကတိတစ်လုံးကို တန်ဖိုးထားတဲ့ သူပါ...

သူ... လမ်းက ဖြိုတစ်ဖြိုဖြို မှာဆင်း နေခဲ့ပြီး... ခိုင်တို့နဲ့ လေးတို့ ဆီကို အပြုံးထွက်သွား တာများလား!

ဒါဆို... အချက်အကားယှဉ် ဖြစ်တာလဲ!

အခြေအနေအထားကြည့် ကြရအောင်... သူ့မှာဘာစိတ်ကူး တွေရှိသလဲမှ မသိတာ... ထူးခြားရင် ဖျန်းဆက်နော်...! မမကြီးက လည်း... ထူးခြားရင် ချက်ချင်း ဖျန်းဆက်လိုက်မယ် ဟုတ်လား...

ဟုတ်!

ဝုဗု

အခန်း
၁၆

မေကြီးရေ...
ခြံထဲမှာ အလုပ်သမားလေး
နှစ်ယောက် ရောက်နေ
တယ်.. မေကြီးနဲ့
တွေ့ချင်လို့တဲ့..

ဟဲ့ဟဲ့လား
ကောင်းပြီလေ
ပါးသွားတွေ
လွန်မယ်..!

တိုက်ရှေ့ခြံထဲဆင်းလာတော့ မြက်ခင်းပြင်မှာလယ်က...
ထိုင်ခုံတွေမှာ ထိုင်စောင့်နေကြသေး
အလုပ်သမားနှစ်ယောက်ကို... တွေ့လို့ရသလို့.

မေကြီး... ကွန်တော်..
သန်းခေါ်လေ.. ဒီကောင်က မူပြင်း..
ဟိုတစ်ခါ ဒီကောင်ရေမကောင်းလို့
ကိုယ့်လုံးဆီ... ကြိတ်ငွေလာထုတ်
တော့လေ.. ဟိဒင်း..!

ခြောက်.. ဟဲ့ဟဲ့ပြီ..
မှတ်မိပြီ.. ကဲ ပြောခမ်းပါဦး
အေးအေးနီးနီး ရောက်လာကြတာ..
ဘာကိစ္စ အရေးကြီး
လို့လဲ..

ဧ

မေ့က
တစ်ခေါက်လာသေးတယ်
မေ့ပြီးတို့မရှိဘူး... အိမ်ပြော
နဲ့... အေးအေးလာခဲ့တာလေ..
အေး... ပြီးတို့ကား
ပြောစရာရှိပါ..

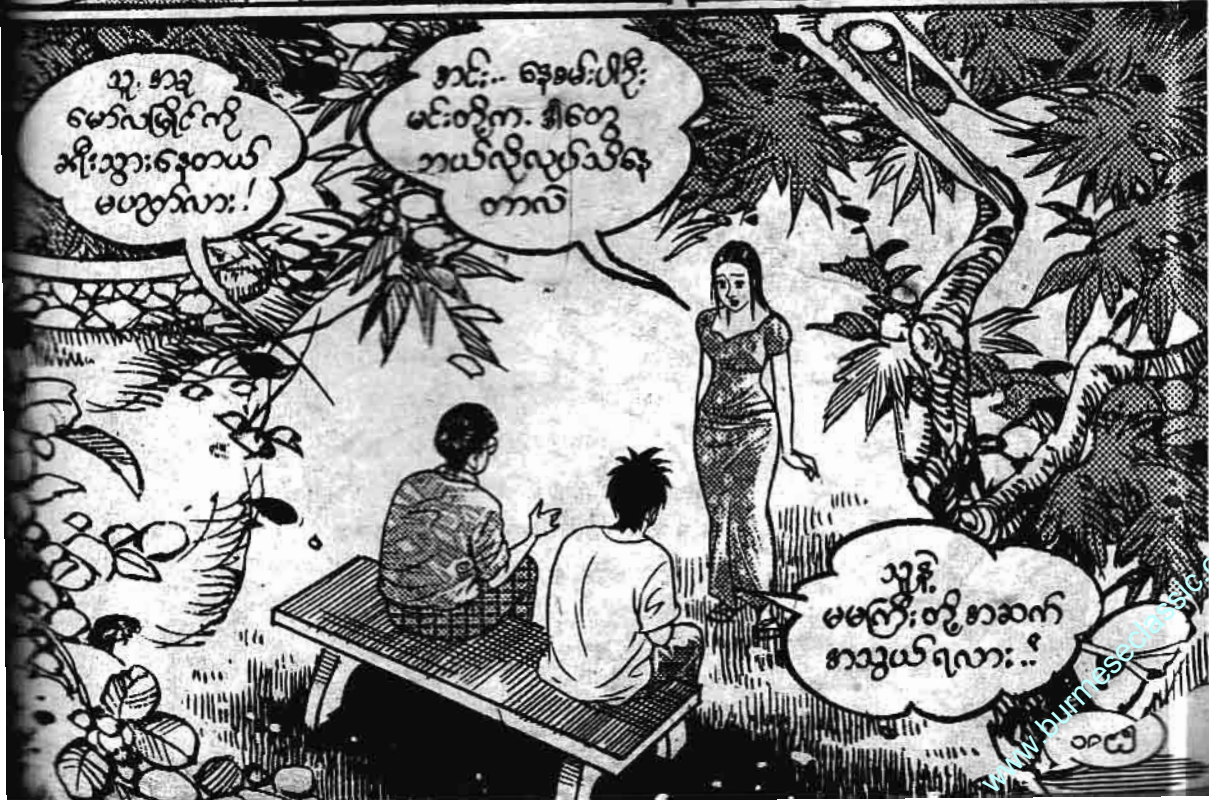
ဟုတ်လား
ဘာများပါလိမ့်
ကဲ... ပြောပါ
ဦး...

ဒီအိမ်မှာ..
ကိုတာယာမူပြီး
ဆိုတာရှိတယ်
မဟုတ်လား

အင်း..
ရှိတယ်

သူ့... အခု
မော်လမြိုင်ကို
အိုးသွားနေတယ်
မဟုတ်လား!

အင်း... နေ့မပါဦး
မင်းတို့က... ဒါတွေ
ဘယ်လိုလုပ်သိနေ
တာလဲ

သူ့နဲ့
မေ့ပြီးတို့အဆက်
အသွယ်ရလား..?

ဟင်္သာ...
ဆို...မင်းတို့တစ်ခုခု
သိထားပြီထင်တယ်
ပြောခမ်းပါ၊ မြန်မြန်
ပြောခမ်းပါ။

အိပ်လို့ရတာ...
ကိုတာယာဗွကြီး...
ဒုက္ခရောက်နေ
လောက်ပြီ..

ဟင်္သာ...

ပါးရင်ထဲမှာ နီနီအိမ်မှာပဲသားလည်း...စာတော်ပင်
တုန့်လွှပ်သွားမိသလို..

နီလို့ပါ၊ မမကြီး ကျွန်တော်
တို့အလုပ်ခွင်မှာ ကိုမိုးလုံးရဲ့
တပည့်ဟောင်းမောင်ကိုနဲ့သန့်ဝင်း
ဆိုတဲ့လူမျိုးက ညီနောင်ရှိတယ်..
ကိုမိုးလုံးခိုင်းသမျှ စာကျန်လုပ်တဲ့
ကောင်တွေပေါ့ ကိုမိုးလုံးက
လက်သပ်မွေးထား
တာမျှ

အဲ...အဲဒါနဲ့
ကိုတာယာနဲ့
ဘယ်လိုထက်သက်
လို့လဲ...

သုတို့နှစ်ယောက်နဲ့
ကျွန်တော်တို့ပြီးခဲ့တဲ့နေ့နေ့
ညက အရက်အတူသောက်ဖြစ်
ကြတယ်.. အဲဒီမှာသုတို့က
မူးမူးနဲ့ပြောလို့သိခဲ့
ရတာ....

သောက်ကြစမ်းပါကွာ.
ကားမနာပါနဲ့ မင်းတို့လို
ဆုံးစားလေးတွေ မစားရ
သောက်ရနဲ့ သနားလို့တမင်
ခေါ်တို့က်တာ.ဟိ.ဟိ.
သောက် သောက်!

ဟွတ်ကီ
ဟွတ်ကီ
သောက်မှာ
ပါ..

ဟဟဟ:
သောက်ရလို့က
60က. 60က 60က
60ကကမယ်
အိ.အိ.

သနားဝင်းနှင့်မောင်ကို မှာ.သနားခေါ်
တို့နှင့်တွေ့ကတည်းက တွေ့နေပြီ
ဖြစ်ရင်.ယခုသက်သောက်တော့နကာ:
အပြောအဆိုတွေက.လွတ်လာသလို

ခင်ဗျားတို့ကို
ကြည့်လိုက်ရင် အမြဲ
လန်းနေကြတာပဲ.ကျုပ်
တို့တော့ခမ်းသမား..
ခမ်းသမားပဲလေကို
မရှိဘူး.ဟိဟိ.

ပေါင်းတင်သင်တန်းတိုက်မှာ
ဒါတွေက ငါတို့ဆရာမို့လို့ရုံကျေး
ဇူးတွေပေါ့.. ဆရာမို့အလုပ်က
ထွက်သွားပေမယ့် ငါတို့နဲ့အဆက်
အသွယ်မပြတ်ဘူး အလုပ်နဲ့ဆရာ
ကို နှုတ်လေးခဲ့တဲ့ တာယာပွဲကြီး
ဆိုတဲ့ ငန့်ကို မော်လမြိုင်လိုက်ပြီး
ဆုံးမဖို့.. ဆရာက ငါတို့ကို
ကြံငြမို့လိုက်တာ..

သောကိတ် အားကြက
ဒါ အကြံအောင်ပွဲပေါ့.. ဟိုငန့်ကို
ဆုံးမပြီးရင် ဒီထက်ပိုရဦးမှာ..
မာနီကျတော့လည်း ပွဲကြီးပွဲကောင်း
ထပ်ခွဲပြောရဦးမှာပေါ့ကွာ..
ဟား ဟား
ဟား...!

ဒါဆို
ကိုသန့်ဝင်းတို့က
မော်လမြိုင်ကို ခရီး
ထွက်ကြမှာပေါ့

BURMESE
CLASSIC

ဝဠင်

ဒါပေါ့ကွ..
တာယာပွဲကြီး ဆိုတာကောင်း
မရောက်မငြိမ့်သွားပြီး ဟိုကုမ္ပဏီ
သူတို့လာကြိုခိုင်းသလိုလိုနဲ့
မြို့ပြက နူးရင်းမြဲကို
ခေါ်သွားပြီး...
ဟိ.. ဟိ..

သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အကားအသွပ်
တွင် ယိုးဒယားလူကတစ်ယောက်
ဘုရားတော် မိလေသည့်

ဘုရား.. ဘုရား
ယုတ်မာပက်စက်လှိုက်
တာ.. ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ငါ့မောင်တို့ရယ်.. တကယ်ပါ
နှိလောက်သလိုရင် ဘာလုပ်
ရမယ်ဆိုတာ ခဏ်းစား
လို့ရပါပြီ..

ဒါဆို
ကျွန်တော်တို့ဖြန်ပါနဲ့ မယ်
မမကြီးရဲ့ ကျေးဇူးတွေကို
ကျွန်တော်တို့ မမေ့ပါဘူး
အခု တတိယမြောက်က
ဖြန်သပ်ခွင့်ရတာ ဝမ်းသာ
ပါတယ်ခင်ဗျာ..!

BURMESE
CLASSIC

အားပါကွယ်
အားပါ.. မင်းတို့ကို
တကယ်ပဲ ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်...

ဆံ့ပြာတုန့်လျှပ်ခြင်း၊ ခက်ဆူပဲခွဲရာခြင်း၊ အာကျင်မုန်းတီးခြင်း၊ ယူကြုံးရေခြင်း၊
ဝေဒနာပေါင်းစုံကို ကေခိုင်ရင်မှာတစ်ပြိုင်တည်း ရောထွေးသွားလျက်ရှိသည့်
တစ်ဘက်က မမကြီးပါးကတော့ ဖြစ်ကြောင်း ကုန်ခင်အာကျင်ပြောပြီး ဖုန်းချ
သွားခဲ့ပြီ...

အခန်း
၀၇

တောကကိ!
လူယုတ်မာ၊ ဖေဖေရဲ့
ပစ္စည်းတွေ အလွဲသုံးစားလုပ်
မေကြီးကို စော်ကားဖို့ကြံစဉ်နဲ့
အားမရလို့ ဘာမှမဆိုင်းတဲ့
ကိုကိုကိုပါ... ဗြဟ္မစေးဖို့
ကြံတဲ့လူ၊ တောကကိ!

ဒီအချိန် မိုးလုံ့သာကေခိုင်ရဲ့ရှာ
ဖို့လေ့ရှိလှင် ကေခိုင်၏ဒေါသမီးများ
သင့်ပြီး ပြာကျသွားလောက်သည့်

ဟိုတစ်နေ့ကမှ သူနှင့်တွေ့ခဲ့
လားသလို့ ဆိုကုသို့တွေ့ဆုံ
ခြင်းကပင် ဖြိုဟော်အိုး ဝင်စရာ
ဖြစ်ခဲ့ရလေပြီ...

၁၉၈

ဘယ်လိုလုပ်ကေခိုင်
နိုင်ရန်ကွန်က မော့ထု
ကိုကပ်လို့မရအောင်
ဖွတ်နဲ့ပါးကစိုင်းပြီး
လွှတ်လွှတ်ပြီ
မဟုတ်လား...
ဟိဟိ...

မျက်နှာလေးနှင့်ပြောလို့
ဆိုလိုက်မရှိဘဲသဖြင့်
မခံနိုင်တော့နှင့်ဖြန်
ပြောခဲ့မိသလို့..

ဟုတ်လို့မယ်စားဦး...
လာမယ်တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ကိုတာယာ
က.. မော်ပီမြိုင်ကိုလာခေါ်ခဲ့ာ
ခိုင်ရန်ကုန်ကိုပြန်လိုက်သွားမှာ
သိရဲ့လား:

ဖြဲ 'ဖြဲ!
မိလို့လား: ဘေးလေ
ကောင်းပါတယ်
ကောင်းပါတယ်.

BURMESE
CLASSIC

ထိုအချိန်က မိုးလုံး၏
လေသံနှင့်မျက်နှာလေး
ကိုယခုမှပင်သဘော
ပေါက်တော့သလို့.

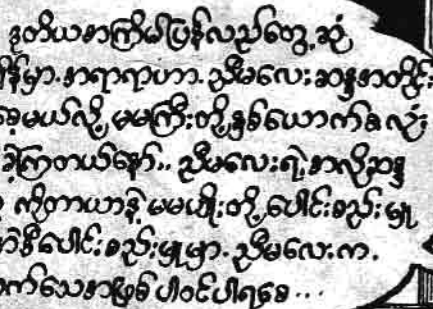

မမကြီး ပြောခဲ့တာ
တွေကို ခံစားမနေခဲ့ဘူးနော်
အချိန်မီလုပ်စရာရှိတာလျှင်
မမကြီးနဲ့ပေးတင်
ထွက်လာကြပြီ

နောက်ဆုံး ဖုန်းချခါနီးပြောသွား
ခဲ့သောမမကြီး၏စကားတွေကိုပြန်စား
တော့... ငြိမ်ငြိမ်းနေသဖြင့်နေရာမှ
ကော့ခိုင်းလှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြင့်သွား၏..
ကော့ခိုင်းနေရာမှထပြီး အိမ်မှာပြန်သို့
ပြေးထွက်ကာ ကားကိုစာမိမိစောင်း
ထွက်ခွာသွားပြီးနောက်ပို၍သွားရန်
ဆီဖို့ဖြစ်ပါသည်.

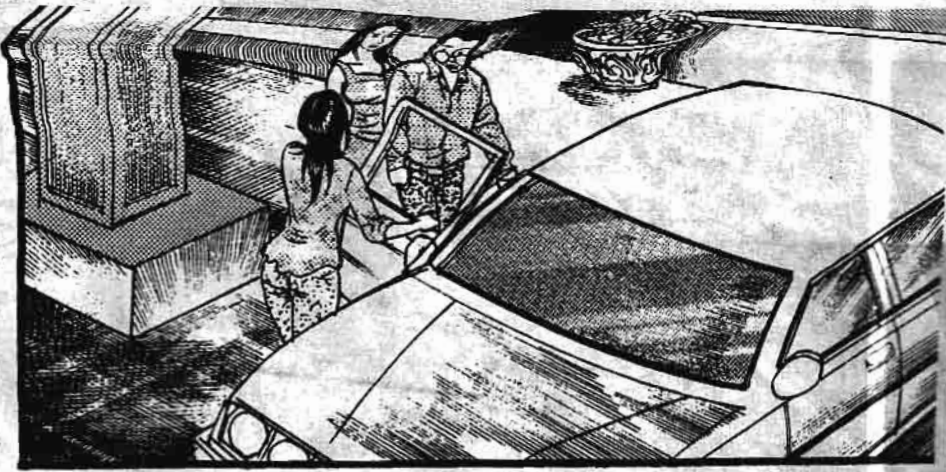
56

ကလေးတို့အတွက်
အားပေးရန်
အားပေးရန်
အားပေးရန်
အားပေးရန်...

မိသားစုမှာပင်
ကျွန်မဖွင့်လေ့သော
အားတံခါးမှ ကိုကိုနှင့်
မမတို့တို့ ဝင်ထိုင်
လိုက်ကြသည်။
မမတို့က တစ်ယောက်
သောလေသံများနှင့်
ကျွန်မကိုနှုတ်ဆက်
သည်။

ကျွန်မ...ခေါင်းညိတ်သည်။ ပြီးတော့
ကိုကိုကိုတို့က ကြည့်သည်။ ကိုကို
ကလည်း ကျွန်မကိုမျိုးကွဲကြည့်ပါသလား
သို့သော်... အမြဲများက... လတ်ဆတ်
သစ်လွင်ခြင်... မရှိသည့်ကတော့... အမှန်ပင်
ဖြစ်ပါသည်။

မမကြီးတို့
ပြန်တော့မယ်နော်
ညီမလေး...

BURMESE
CLASSIC

တစ်ခုခု ရေးသွားသော အားကိုလွှမ်းမိုးရင်
ကျွန်မ၏ မြင်ကွင်းတွေက ဝေဝေးလာရင်
ပြုံးစားအားတင်းကြီးဟန်ဆောင်ကာ ပြုံးပြခဲ့
သမျှ... လုံးဝရေးကြရပြီဟူသော အသိကြောင့်
ရင်ထဲမှာ ခြေကွဲ... ဆိုနှင့်လာတော့သည်။

ကိုကိုရေ...

ခိုင်က.ခလေးကတည်းက
ဒုတိယလူပါ.. ဒုတိယလူဟာ ဒုတိယ
နေရာမှာပဲ နေရစ်ခဲ့ရတာစာမှန်တာရူးမို့
ဒီစာဖြစ်ကို ကြိုဆိုတာမိသလို့ မသတ်
မှတ်ဆင်တော့ပါဘူး. ပျော်ခွင့်မရ
ပေမယ့်. ကော့နပ်ပေးလို့ကပ်ပါတယ်
ကိုကိုရယ်. ကိုကိုနီ. မမပါးတို့
ထားရ. ပျော်ခွင့် ချမ်းမြေ့
ပြာပါစေ...

BURMESE
CLASSIC

ချစ်ခြင်းတရားမှာ.
နေရာမရလို့. ခေဒနာ..
ရတတ်မိမို့... စမ္ဘတာမို့
ဖြစ်လေရာဘဝမှာ. စာချစ်နေရာ
ရပါစေ ညှိမလေးရယ်.. လွှဲပဲ
ဆုတောင်းပေးပါတော့
ကိုကိုရယ်..!

အိုင်လန်၊ ချမ်းမြေ့. ကြံ့ဝါစေ

WATH
CARTOON
AP

၄၁- (C-5)
ပျားရည်ကုန်းလမ်း
တာမွေ